

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การทดสอบพันธุ์พริกและการวิจัยเมล็ดพันธุ์

Capsicum Yield Trial and Seed Research

โดย

รองศาสตราจารย์ ดร. ขวัญจิตรา สันติประชา

รองศาสตราจารย์ ดร. วัลลภา สันติประชา

นางสาวพรทิพย์ สุวรรณคีรี

ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

2554

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

คำนิยม	(1)
บทคัดย่อ	1
วัตถุประสงค์	2
ประโยชน์ที่ได้รับ	2
ปัญหาและอุปสรรค	4
บทนำ	5
ตรวจเอกสาร	7
โครงการที่ 1.1 การทดสอบพันธุ์พิเศษกว่า 6 พันธุ์	9
โครงการที่ 1.2 การทดสอบพันธุ์พิเศษฟ้า 6 พันธุ์ ในจังหวัดสงขลา	13
โครงการที่ 1.3 การทดสอบพันธุ์พิเศษหนู 10 พันธุ์ ในจังหวัดสงขลา	17
โครงการที่ 2.1 การพัฒนาและการสุกแก่ของเมล็ดพันธุ์พิเศษกว่าพันธุ์คด-ม.อ.	23
โครงการที่ 2.2 คุณภาพของเมล็ดพันธุ์พิเศษหนูพันธุ์บุตรสีที่อายุเก็บเกี่ยวต่างกัน	28
โครงการที่ 2.3 คุณภาพของเมล็ดพันธุ์พิเศษหนูสวนที่อายุเก็บเกี่ยวต่างกัน	29
โครงการที่ 3.1 การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พิเศษกว่าที่อายุเก็บเกี่ยวต่างกัน	30
โครงการที่ 3.2 การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พิเศษหนูพันธุ์บุตรสีที่อายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน	47
โครงการที่ 3.3 การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พิเศษหนูสวนที่อายุเก็บเกี่ยวต่างกัน	61
วิจารณ์	75
สรุป	80
เอกสารอ้างอิง	81
ภาคผนวก 1 การพัฒนาสีผลต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พิเศษหนูพันธุ์บุตรสี	84
ภาคผนวก 2 การพัฒนาสีผล เมล็ด และการสุกแก่ต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พิเศษหนูสวน	85

คำนิยม

โครงการวิจัยเรื่อง การทดสอบพันธุ์พิริกและการวิจัยเมล็ดพันธุ์ เป็นโครงการอย่างเป็นทางการโดยอย่างเป็นทางการ โครงการวิจัยเพื่อสนับสนุนการผลิตพิริกในจังหวัดสงขลา เพื่อการส่งออก ที่มี รองศาสตราจารย์ ดร.อรัญ งามผ่องใส เป็นผู้อำนวยการชุดโครงการ โครงการนี้ได้รับการจัดสรรเงินวิจัยในหมวดอุดหนุนการวิจัย งบประมาณแผ่นดิน ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปีงบประมาณ 2550 – 2552 รวมระยะเวลา 3 ปี มีนักศึกษาปริญญาโททำวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ จำนวน 2 คน มีผลงานตีพิมพ์เผยแพร่แล้วจำนวน 2 เรื่อง

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้ที่มีส่วนร่วมให้โครงการวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

รองศาสตราจารย์ ดร.ขวัญจิตรา สันติประชา

หัวหน้าโครงการวิจัย

มีนาคม 2554

บทคัดย่อ

ได้ทดสอบพันธุ์พิริก 3 ชนิด ได้แก่ พิริกหยวก 6 พันธุ์ พิริกชี้ฟ้า 8 พันธุ์ และพิริกชี้หนู 10 พันธุ์ ในจังหวัดสงขลา เพื่อหาพันธุ์พิริกที่เหมาะสมที่จะปลูกเป็นการค้าในภาคใต้ตอนล่าง พนบว่ามีแนวโน้มในลักษณะเดียวกันว่า พันธุ์พิริกลูกผสม สามารถเจริญเติบโตและให้ผลผลิตดีกว่าพันธุ์พิริกสมบูรณ์ แต่เกษตรกรต้องซื้อเมล็ดพันธุ์ใหม่ทุกครั้งในการเพาะปลูก เกษตรกรยังนิยมพิริกพันธุ์พิริกสมบูรณ์เป็นส่วนใหญ่ ที่สามารถเก็บเมล็ดพันธุ์ได้ให้ปักชำในฤดูถัดไปได้

ได้เลือกพิริกจากการทดสอบพันธุ์ที่เป็นพันธุ์พิริกสมบูรณ์เป็นส่วนใหญ่ มาศึกษาคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ที่อายุเก็บเกี่ยวต่างกัน โดยกลุ่มของพิริกหยวก ได้เลือกพิริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. มาศึกษาการพัฒนาและการสุกแก่ของเมล็ดพันธุ์ เมื่อเดือนมกราคม 2552 พนบว่าเมล็ดพันธุ์จากผลลัพธ์แสดงเป็นเมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพดีที่สุด เป็นระยะที่เมล็ดพันธุ์จะสุกสมบูรณ์แล้ว สูงสุด ซึ่งเป็นระยะสุกแก่ทางสรีรวิทยา เมล็ดพันธุ์มีความคงทนและความแข็งแรงสูงสุด ในการผลิตเมล็ดพันธุ์พิริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. ควรเก็บผลที่มีสีแดง

ส่วนคุณภาพของเมล็ดพันธุ์พิริกชี้หนูพันธุ์บุตรลีและพิริกชี้หนูสวน ที่อายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานจากการทำวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ จำนวน 2 เรื่อง ในภาคผนวกที่ 1 และ 2

ได้นำเมล็ดพันธุ์พิริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. พิริกชี้หนูพันธุ์บุตรลีและพิริกชี้หนูสวน ที่อายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน มาลดความชื้น แล้วบรรจุในถุงพลาสติก ใส่กล่องโฟม นำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องและห้องเย็นอุณหภูมิ 10°C สุ่มเมล็ดพันธุ์มาทดสอบคุณภาพทุกเดือนเป็นเวลา 1 ปี พนบว่า เมล็ดพันธุ์พิริกที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก ใส่กล่องโฟมเก็บในห้องเย็น ยังคงมีความคงทนสูงตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา แต่ความแข็งแรงในรูปความคงทนในดินลดลงเล็กน้อย ส่วนเมล็ดพันธุ์ที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง มีความชื้นเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาของการเก็บรักษา เมล็ดพันธุ์มีความคงทนลดลงตามระยะเวลาของการเก็บรักษา โดยความคงทนในดินลดลงเร็วกว่าความคงทนมาตรฐาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอายุของเมล็ดพันธุ์และชนิดของเมล็ดพันธุ์

โครงการวิจัย เรื่อง การทดสอบพันธุ์พิเศษและการวิจัยเมล็ดพันธุ์ เป็นโครงการย่อยภายใต้ชุดโครงการวิจัย เรื่อง การวิจัยเพื่อสนับสนุนการผลิตพิเศษในจังหวัดสงขลาเพื่อการส่งออก ได้รับการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน ปีงบประมาณ 2550 – 2552 รวมระยะเวลา 3 ปี โดยมีรายละเอียดดังนี้ ดังนี้

โครงการวิจัยแบ่งงานทดลองออกเป็น 3 ส่วนคือ การทดสอบพันธุ์พิเศษ คุณภาพของเมล็ดพันธุ์ที่อายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน และการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ที่อายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อหาพันธุ์พิเศษที่เหมาะสมที่จะปลูกเป็นการค้าในภาคใต้ตอนล่าง
2. เพื่อศึกษาอายุการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมของพิเศษ เพื่อใช้ผลเป็นเมล็ดพันธุ์
3. เพื่อศึกษาความสามารถในการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ที่อายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน
4. เพื่อศึกษาความสามารถในการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พิเศษต่างพันธุ์
5. เพื่อผลิตน้ำดื่มใหม่ ภายใต้การวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท ด้าน เทคโนโลยีเมล็ดพันธุ์

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผลิตมหาบัณฑิตจำนวน 2 คน ภายใต้การผลิตน้ำดื่มใหม่ ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย ที่จ้างนักศึกษาปริญญาโท ทำวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ ดังนี้
 - 1.1 พงษ์ศักดิ์ มานสุริวงศ์. 2553. อายุการเก็บเกี่ยวและสีผลต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์ของพิเศษขึ้นพันธุ์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
 - 1.2 ชุมพร ไฝดา. 2554. การพัฒนาสีผลและการสุกแก่ของผลหลังการเก็บเกี่ยวต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พิเศษขึ้นพันธุ์บุตรสี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
2. ผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่แล้วจำนวน 2 เรื่อง คือ
 - 2.1 พงษ์ศักดิ์ มานสุริวงศ์ วัลลภา สันติประชา และชวัญจิตรา สันติประชา. 2554. การพัฒนาของสีผล เมล็ดและการสุกแก่ต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พิเศษขึ้นพันธุ์. วารสารเกษตรฯ พระจอมเกล้า 29(1): 26-35.

2.2 ชูลีพร ไฝ่คำ วัลลภ สันติปราชชา และขวัญจิตรา สันติปราชชา. 2554. การพัฒนาสีผลต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พิการชี้ชนูพันธุ์บุตรสี. รายงานการประชุมวิชาการเมล็ดพันธุ์แห่งชาติ ครั้งที่ 8 ณ โรงแรมสุนีร์ แกรนด์ แอน คอนเวนชัน เฮ็นเตอร์ จังหวัดอุบลราชธานี วันที่ 17-20 พฤษภาคม 2554. หน้า 40-48.

3. การบริการวิชาการ

3.1 ถ่ายทอดเทคโนโลยีในโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตพิริกของจังหวัดสงขลาเพื่อการส่งออก เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2552 ณ ศalaประชุมหมู่บ้าน ตำบลบ้านใหม่ อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา ตามเอกสารดังนี้

- ขวัญจิตรา สันติปราชชา วัลลภ สันติปราชชา และพรทิพย์ สุวรรณคีรี. 2552. การทดสอบพันธุ์พิริกและการวิจัยเมล็ดพันธุ์. เอกสารประกอบการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตพิริกของจังหวัดสงขลาเพื่อการส่งออก ที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา วันเสาร์ที่ 11 กรกฎาคม 2552. หน้า 1-7.

3.2 ถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยสรุปผลการทดลองนำเสนอไปสเตอร์ เรื่อง

3.2.1 การทดสอบพันธุ์พิริกชี้ชนู 10 พันธุ์

3.2.2 การทดสอบพันธุ์พิริกหยวก 6 พันธุ์

3.2.3 คำแนะนำการเก็บเมล็ดพันธุ์พิริก

ที่แปลงสาธิตในงานเกษตรภาคใต้ครั้งที่ 17 และ 18 ณ คณะทรัพยากรธรรมชาติ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ระหว่างวันที่ 14 - 23 สิงหาคม 2552 และระหว่างวันที่ 13-22 สิงหาคม 2553 ตามลำดับ รวม 2 ปี

3.3 ถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยการแสดงพันธุ์พิริก ดังนี้

3.3.1 ปลูกพิริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. และพิริกชี้ชนูสวน ที่แปลงสาธิต คณะทรัพยากรธรรมชาติ ในงานเกษตรภาคใต้ ครั้งที่ 17 ระหว่างวันที่ 14-23 สิงหาคม 2552 ครั้งที่ 18 ระหว่างวันที่ 13-22 สิงหาคม 2553 และครั้งที่ 19 ระหว่างวันที่ 12-21 สิงหาคม 2554 รวม 3 ปี

3.3.2 ปลูกพิริกชี้ชนูพันธุ์บุตรสี ที่แปลงสาธิต คณะทรัพยากรธรรมชาติ ในงานเกษตรภาคใต้ ครั้งที่ 18 ระหว่างวันที่ 13-22 สิงหาคม 2553

ปัญหาและอุปสรรค

1. ขาดแคลนเมล็ดพันธุ์ ในช่วงที่ได้รับงบประมาณในการดำเนินการวิจัย คือ งบประมาณปี 2550 เกิดสภาวะอากาศแปรปรวนทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย ทำให้การผลิตเมล็ดพันธุ์พิเศษของบริษัทมีปัญหา เมล็ดพันธุ์ที่จำหน่ายในห้องตลาดมีคุณภาพต่ำ หลายพันธุ์เมล็ดพันธุ์มีเบอร์เร็นด์ความคงทนต่ำ เมล็ดพันธุ์พิเศษหลายพันธุ์ขาดแคลนจากห้องตลาด จึงมีปัญหาในการดำเนินการวิจัย
2. ได้รับผลกระทบจากสภาวะโลกร้อน ทำให้สภาพอากาศแปรปรวนสูงมาก ฝนตกผิดฤดูกาล และฝนตกหนักต่อเนื่อง บ่อยครั้งที่มีฝนตกต่อเนื่องแล้วลับกับอากาศแห้งแล้ง ทำให้เกิดภาระบาดของโรคพิษและแมลงศัตรูพิษอย่างรุนแรง โดยตัวของพิษแล้ว เป็นพืชผักที่มีศัตรูทำลายมากอยู่แล้ว จึงทำให้เมล็ดพันธุ์ที่ผลิตเพื่อการศึกษาคุณภาพและการเก็บรักษาต่อไป มีคุณภาพต่ำ และมีไม่เพียงพอ กับการเก็บรักษา ต้องปลูกทดลองข้าวหลามครั้งเพื่อให้ได้ผลการทดลองที่สามารถนำไปใช้ได้
3. งานวิจัยเมล็ดพันธุ์ ต้องใช้ระยะเวลาค่อนข้างนานโดยเฉพาะพิษที่มีอายุนานหลายเดือน กว่าจะเก็บผลผลิตได้ และการผลิตเมล็ดพันธุ์ดำเนินการได้เพียงปีละ 1 ครั้งเท่านั้น คือหลังฤดูฝน ประมาณปลายเดือนกันยายน – มีนาคม ในช่วงของการเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์ สภาพอากาศควรแห้ง คือมีฝนตกน้อย หรือไม่มีฝนตกเลย ทำให้งานต้องล้าช้าออกไป
4. ในโครงการวิจัยนี้ มีนักศึกษาปริญญาโท ทำวิทยานิพนธ์ 2 คน โดยการจ้างเหมารายเดือน เป็นผู้ช่วยวิจัย ซึ่งเป็นการตอบสนองนโยบายของมหาวิทยาลัย ที่ต้องการฝึกและสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ เพื่ออนาคตของประเทศไทย ทำให้ต้องจ่ายเงินค่าจ้างเป็นรายเดือนทุกๆ เดือน แต่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ เท่าๆ กัน หรือน้อยกว่าหằngรายโครงการ อีกทั้งการเป็นนักศึกษาทำให้ประสบการณ์ในการวิจัยน้อย ต้องใช้เวลาในการดำเนินการนาน ต้องดำเนินการวิจัยข้าเพื่อยืนยันผล แต่ทางคณะผู้วิจัยต้องรายงานผลการดำเนินการตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จึงเป็นภาระโดยตรงกับคณะผู้วิจัยอย่างมาก มหาวิทยาลัยควรผ่อนผันในกรณีที่มีนักศึกษาในโครงการวิจัย โดยเฉพาะงานวิจัยด้านการเกษตรที่ต้องปลูกทดลองในแปลงที่ต้องอาศัยสภาพแวดล้อมเป็นอย่างมาก
5. ได้รับจัดสรรงบประมาณน้อยกว่าที่ขอไป 140,540.-บาท (หนึ่งแสนสี่หมื่นห้าร้อยสี่สิบบาทถ้วน) ทำให้โครงการมีปัญหาในการดำเนินโครงการวิจัยอย่างมาก

บทนำ

พริก (*Capsicum spp.*) เป็นพืชผักตระกูลพะริข (Solanaceae) เช่นเดียวกับมะเขือและมะเขือเทศ พริกมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของคนไทยมาก มีการนำมาบริโภคในอาหารแต่ละมื้อ ในรูปของพริกสด พริกแห้งและพริกป่น มีการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในรูปของพริกสด และพริกแห้ง แบบรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น พริกแห้ง พริกป่น พริกดอง พริกแกง และซีอสพริก เป็นต้น พริกมีสาร capsaicin ที่นำไปใช้ประโยชน์ในการรักษาโรคได้หลายชนิด (กมล และคณะ, 2544) พริกยังมีคุณค่าทางอาหารโดย พริกเผ็ดที่มีสีแดง มีไนตามินเอ และซีสูงมาก (Lorenz and Maynard, 1980) พริกมีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย มูลค่าการส่งออกในรูปผลสด ซีอสพริกและพริกแห้ง รวม 900 ล้านบาทต่อปี (กรมวิชาการเกษตร, 2544)

พริกที่นิยมปลูกในประเทศไทย จำแนกตามความเผ็ด คือพริกที่รสไม่เผ็ด หรือเผ็ดน้อย ได้แก่ พริกหวานและพริกหวาน และพริกที่มีรสเผ็ด ได้แก่ พริกใหญ่ พริกขี้หนูเม็ดใหญ่และพริกขี้หนูเม็ดเล็ก (สุชีลา, 2536) พันธุ์ที่นิยมปลูกมีทั้งพันธุ์ผสมเปิด ที่เกษตรกรสามารถเก็บเมล็ดพันธุ์ไว้ใช้เองในฤดูกาลถัดไปได้ และพันธุ์ลูกผสมที่ปัจจุบันมีบริษัทผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ ผลิตออกมาราคาถูก พันธุ์ แต่เกษตรกรไม่สามารถเก็บเมล็ดพันธุ์จากพันธุ์ลูกผสมไปปลูกต่อไป เนื่องจากจะเกิดความแปรปรวนของพันธุ์ แหล่งผลิตเมล็ดพันธุ์ พืชผักของประเทศไทยอยู่ในภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้พันธุ์พริก ที่จำหน่ายในประเทศไทย จำเป็นต้องมีการทดสอบพันธุ์เพื่อให้ได้พันธุ์ที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ โดยเฉพาะภาคใต้ เป็นภูมิภาคที่มีสภาพอากาศที่ไม่ร้อนจัด มีฤดูฝนค่อนข้างยาวนานและมีปริมาณน้ำฝนมาก ทำให้ต้องการพันธุ์พืชที่แตกต่างจากภูมิภาคอื่น

อีกทั้งการเพาะปลูกพริกทำได้โดยการใช้เมล็ดพันธุ์ เกษตรกรสามารถเลือกซื้อเมล็ดพันธุ์จากร้านค้าจำหน่ายเมล็ดพันธุ์หรือเก็บเมล็ดพันธุ์ไว้ใช้เอง การเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์ในระยะที่เหมาะสม ทำให้ได้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพดี (วัลลภ, 2540) เนื่องจากการเก็บเกี่ยวเป็นจุดเริ่มต้นที่กำหนดคุณภาพเบื้องต้นของเมล็ดพันธุ์พืชแต่ละกอง เมล็ดพันธุ์พืชมีคุณภาพเป็นเมล็ดพันธุ์ที่สุดที่ระยะสุกแก่ทางสรีรวิทยา (physiological maturity) ซึ่งเป็นระยะที่เมล็ดพันธุ์มีความคงทน ความแข็งแรง และน้ำหนักแห้ง รวมทั้งผลผลิตเมล็ดพันธุ์สูงสุด (จวนจันทร์, 2529) จึงควรเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์ให้เร็วที่สุดหลังจากเมล็ดพันธุ์สุกแก่หากปล่อยเมล็ดพันธุ์ที่สุกแก่ไว้บนต้นพืชในแปลงปลูกนานเกินไปทำให้เมล็ดพันธุ์เสียคุณภาพและน้ำหนักเมล็ดพันธุ์ไป (ขวัญจิตรา และวัลลภ, 2537) ในการเพาะปลูกเกษตรกรมักใช้เมล็ดพันธุ์ที่ซื้อหรือเก็บพันธุ์เองไม่หมดในครั้งเดียว จึงทำให้ต้องเก็บรักษามे�ล็ดพันธุ์ที่เหลือไว้ การเก็บรักษามे�ล็ดพันธุ์เป็นขั้นตอนหนึ่งของการผลิตพืช ในการเพาะปลูกจำเป็นต้องเก็บรักษามे�ล็ดพันธุ์ให้ระยะหนึ่งกว่าจะถึงฤดูปลูก (วัลลภ, 2529) เมล็ดพันธุ์แต่ละชนิดมีอายุการเก็บรักษาได้นานต่างกันเนื่องจากองค์ประกอบทางเคมีและโครงสร้างของเมล็ดพันธุ์ต่างกัน (Copeland and Crookston, 1985) เมล็ดพันธุ์จะคงความมีชีวิตได้นาน ถ้าเก็บรักษาในสภาพที่เหมาะสมกับเมล็ดพันธุ์พืชชนิดนั้น

ดังนั้น การศึกษาหาพันธุ์พิริกที่สามารถเจริญเติบโตและให้ผลผลิตสูงในภาคใต้ รวมทั้งศึกษาอายุการเก็บเกี่ยวและการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พิริกพันธุ์ผสมเปิดที่ปลูกอยู่แล้วในภาคใต้ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับเป็นแนวทางให้เกษตรกรนำไปใช้ต่อไป

การตรวจเอกสาร

พริก (*Capsicum spp.*) มีระบบราชเป็นรากแก้ว ใบเป็นใบเดี่ยว ใบแบบเรียบ มีขันบังเล็กน้อย ในมีรูปร่างตั้งแต่รูปไข่จนเรียวยาว มีขนาดต่างๆ กัน พริกขี้นูนมีขนาดเล็ก ดอก มักพบเป็นดอกเดี่ยว เกิดที่ข้อ ตรงมุ่งที่เกิดใบหรือกิ่ง เกิดตรงจุดเดียวกันแต่อาจมีหลายดอก ดอกเป็นดอกสมบูรณ์เพศ ผลพริก เป็นแบบ berry มีรูปร่างและสีแตกต่างกันไป (สุชีลา, 2536)

พริกเป็นพืชผักที่สามารถเจริญเติบโตได้ดีในเขตหนาวชื้น และสามารถทนร้อนได้ค่อนข้างดี ปลูกได้ทุกภูมิภาคของประเทศไทย ดินร่วนที่อุดมสมบูรณ์หรือดินร่วนปนทราย เป็นดินที่เหมาะสมสำหรับการปลูกพริก ดินต้องระบายน้ำได้ดี มีความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) ของดิน 5.5–6.5 (สมมาพ, 2537) อุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับการเจริญเติบโตของพริกเผ็ดอยู่ระหว่าง 20–35 $^{\circ}\text{C}$ (งานลักษณ์, 2535)

พริกเป็นพืชสมด้วง แต่มีโอกาสผสมข้ามได้ตั้งแต่ 5–40% เนื่องจากแมลงและมด (Tindall, 1983) ทำให้พริกที่ปลูกไว้ใกล้เคียงกันสามารถผสมข้ามกันได้ เป็นสาเหตุให้ผลพริกมีรูปร่างต่างๆ กัน และทำให้เกิดพันธุ์ขึ้นจากการผสมข้ามตามธรรมชาติ แต่โดยทั่วไปแล้ว สามารถแบ่งพริกออกเป็น 2 ชนิด (species) คือ *Capsicum annuum* L. เป็นพริกหวานกับพริกเผ็ด (hot types) และ *C. frutescens* ได้แก่พริกพันธุ์ Tabasco (Knott and Deanon, 1970) ได้แก่พริกขี้นูสวนในประเทศไทย พันธุ์พริกต่างๆ ที่ปลูกในประเทศไทย แบ่งตามความเผ็ดและความเยาวของผลเป็น พริกที่ร้าวไม่เผ็ด ได้แก่พริกหวานพันธุ์ California Wonder และพริกหยวก พันธุ์บางบัวทอง มีขนาดความยาวผล 10 ซม ส่วนพริกที่มีรสเผ็ด แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) พริกใหญ่ มีความยาวผล 5 – 10 ซม ได้แก่พันธุ์ มัน เหลือง บางช้าง พิชัย สิงคโปร์ ตอนยาง สันป่าตอง และชี้ฟ้า 2) พริกขี้นูเม็ดใหญ่ มีความยาวผล 2 – 5 ซม ได้แก่พันธุ์ หัวยสีทัน หัวเรือ จินดา ยอดสน บ้านใน ไส้ปลาไหล สร้อย นิ่วมือนาง น้อยผลยาว ชื่อ มข. และเดือยไก่ 3) พริกขี้นูเม็ดเล็ก มีความยาวผลน้อยกว่า 2 ซม ได้แก่พันธุ์ ขี้นูสวน ขี้นูหอม กระหรี่ยง และชื่นก (สุชีลา, 2536) ปัจจุบันมีบริษัทผลิตเมล็ดพันธุ์ได้ผลิตเมล็ดพันธุ์พริกมากมายหลายพันธุ์ส่วนมากเป็นพันธุ์ลูกผสม ซึ่งเกษตรกรจำเป็นต้องซื้อเมล็ดพันธุ์ใหม่ทุกรังที่ปลูก ได้แก่ บริษัทเจียมได้ จำกัด แต่ยังคงมีพันธุ์ผสมเปิด (open-pollinated varieties) อยู่บ้าง ซึ่งเกษตรกรสามารถคัดเลือกและเก็บเมล็ดพันธุ์ไว้ใช้ปลูกในครัวต่อไปได้ บริษัทเหล่านี้ได้แก่ บริษัทเจียมได้ จำกัด และบริษัท ที เอส เอ จำกัด นอกจากนี้ยังมีพันธุ์พริกที่เกษตรกรในแต่ละท้องถิ่นได้คัดเลือกพันธุ์และเก็บเมล็ดพันธุ์ไว้ใช้เองอยู่อีกส่วนหนึ่ง แหล่งผลิตเมล็ดพันธุ์พืชผักส่วนใหญ่ของประเทศไทยอยู่ในภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในการนำพันธุ์เหล่านี้ มาปลูกในภาคใต้ ที่มีฤดูกาลเพียง 2 ฤดูกาล คือ ร้อน หรือแล้ง และฤดูฝนที่มีฝนตกหนักและยาวนานกว่าภูมิภาคอื่น จึงควรนำพันธุ์พืชผักมาปลูกศึกษาพันธุ์ในพื้นที่เสียก่อนและสังเคราะห์ให้เกษตรกรปลูกต่อไป เพื่อลดความเสี่ยงและเพิ่มประสิทธิภาพการเพาะปลูกของเกษตรกร

การเพาะปลูกพรวิก ทำได้โดยการใช้เมล็ดพันธุ์ เกษตรกรสามารถเลือกซื้อเมล็ดพันธุ์จากร้านค้า จำหน่ายเมล็ดพันธุ์หรือเก็บเมล็ดพันธุ์ไว้ใช้เอง ใน การเก็บเมล็ดพันธุ์ไว้ใช้เอง ควรเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์ใน ระยะที่เหมาะสมเพื่อให้ได้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพดี เมล็ดพันธุ์ที่ระยะสุกแก่ทางสีริวิทยา มีคุณภาพสูงสุด คือมี ความคง ความแข็งแรง และน้ำหนักแห้งสูงสุด (วัลลภ, 2540) หลังจากนั้นความแข็งแรงของ เมล็ดพันธุ์จะลดลง เช่น ในพรวิก Tabasco ที่มีอายุการเก็บเกี่ยว 150 วันหลังรับประทาน ซึ่งเป็นระยะสุกแก่ ทางสีริวิทยา เมล็ดพันธุ์มีความคงสูงสุด 81% และมีความแข็งแรงสูงกว่าเมล็ดพันธุ์ที่อายุการเก็บเกี่ยว 195 และ 240 วันหลังรับประทาน โดยพบว่าเมล็ดพันธุ์มีความคง และความแข็งแรงลดลงค่อนข้างรวดเร็วที่ อายุ 240 วันหลังรับประทาน (Edwards and Sundstrom, 1987) Sanchez และคณะ (1993) รายงานว่าการ เก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์พรวิกหวาน 4 พันธุ์ คือ Early Calwonder, Resistant Giant No.4, VR 2 และ Yolo Wonder ในปี 1987 และ 1988 ที่อายุ 30, 40, 50 และ 60 วันหลังดอกบาน พบร่วางในทั้ง 2 ปีทดลอง พรวิกหวานทั้ง 4 พันธุ์ ที่อายุ 60 วันหลังดอกบาน ซึ่งเป็นระยะสุกแก่ทางสีริวิทยา เมล็ดพันธุ์มีความคง 92, 93, 84, และ 88% ตามลำดับ และมีน้ำหนักแห้งสูงสุด ส่วนเมล็ดพันธุ์ที่อ่อนและยังไม่สุกแก่ (immature seed) มีขนาดเล็ก มีความคง และความแข็งแรงของต้นกล้าต่ำ

ภานุมาศ (2543) ได้ปลูกพรวิกขึ้น พันธุ์ขึ้นใหม่ได้ แบ่งการเก็บเกี่ยวเป็น 8 ครั้ง พรวิกขึ้นใหม่ให้ ผลผลิตเมล็ดพันธุ์รวม 20.78 กรัม/ตัน โดยเมล็ดพันธุ์ที่เก็บเกี่ยวได้ในแต่ละครั้งมีคุณภาพใกล้เคียงกัน ทั้งความคง ความแข็งแรง และน้ำหนัก 1,000 เมล็ด โดยเมล็ดพันธุ์มีความคงมากกว่า 85% และแนะนำ ให้เก็บเมล็ดพันธุ์จากผลผลิตที่เก็บเกี่ยวในครั้งที่หนึ่งถึงห้า อย่างไรก็ตาม การเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์ที่เริ่วขึ้น ช่วยป้องกันเมล็ดพันธุ์เสื่อมคุณภาพเนื่องจากสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมได้ (Wijandi and Copeland, 1974)

การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ เป็นวิธีการช่วยรักษาความมีชีวิตและความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ให้ ยานนานอุ่นไป โดยลดอัตราเสื่อมของเมล็ดพันธุ์ลง เมื่อนำไปปลูกเมล็ดพันธุ์สามารถคงให้ต้นกล้า ที่มี ความแข็งแรงและเจริญเติบโตสม่ำเสมอ (วัลลภ, 2540) ซึ่ง Delouche (1980) รายงานว่า ความสามารถ ในการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ขึ้นอยู่กับพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์เอง ประวัติ ก่อนการเก็บรักษา สภาพของการ เก็บรักษา และความยาวนานของการเก็บรักษา

สำหรับประเทศไทยซึ่งอยู่ในเขตร้อนชื้น เมล็ดพันธุ์ที่ต้องการเก็บรักษา ควรมีความชื้นไม่เกิน 10% และต้องบรรจุในภาชนะที่กันความชื้นได้ จึงสามารถเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ได้อย่างปลอดภัย (วัลลภ, 2545) Oladiran และ Agunbiade (2000) รายงานว่า การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พรวิก Tatache และ Rodo ที่มีความชื้น 9.2 และ 9.3% ตามลำดับ ที่อุณหภูมิ 30 °C ความชื้นสัมพัทธ์ 90% ในกระดาษฟอยล์ ไอล์ฟลาสติกและถุงกระดาษนาน 24 ชั่วโมง พบร่วาง กระดาษฟอยล์ใช้เก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พรวิกได้ดีกว่า ถุงกระดาษ เมล็ดพันธุ์ที่เก็บรักษาในไอล์ฟลาสติก มีประสิทธิภาพในการเก็บรักษาต่ำสุด

โครงการย่อยที่ 1 การทดสอบพันธุ์พิริก

โครงการย่อยที่ 1.1 การทดสอบพันธุ์พิริกหอยวง 6 พันธุ์

ได้เพาะเมล็ดพันธุ์พิริกหอยวง 6 พันธุ์ เป็นพันธุ์ผสมเปิด 2 พันธุ์ได้แก่ พิริกหอยวง พันธุ์คัด-ม.อ. และระหว่างในดาว พันธุ์สูกผสม 4 พันธุ์ ได้แก่ นางนวล T2008 ปากคลอง 192 บางเลน 2 และศรแดง ในกระบวนการผสมวันที่ 27 พฤศจิกายน 2550 เมื่อต้นกล้ามีอายุ 2 สัปดาห์หลังเพาะกล้า ได้ย้ายลงถุงพลาสติกขนาด 4×6 นิ้ว เมื่อต้นกล้ามีอายุ 50 วันหลังเพาะเมล็ดพันธุ์ ได้ย้ายต้นกล้าลงแปลงปลูก โดยปลูกในแปลงขนาด 5×1 เมตร เว้นทางเดินระหว่างแปลง 50 ซม ใช้ระยะปลูก 50×50 ซม วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block (RCB) 4 ชั้น ในแต่ละชั้นมี 6 ทรีตเมนต์ (พันธุ์) ก่อนปลูกใส่ปุ๋ยคอกอัตรา 1,000 กก./ไร่ และรองก้นหลุมปลูกด้วยปุ๋ย 15-15-15 อัตรา 18 กก./ไร่

ปลูกซ้อมต้นกล้าพิริกหอยวงพันธุ์บางเลน ระหว่างในดาว ปากคลอง 192 และนางนวล T 2008 หลังย้ายปลูก 6 วัน ปักค้างหลังย้ายปลูก 5 วัน ใส่ปุ๋ย ammonium sulphate (21-0-0) อัตรา 18 กก./ไร่ หลังย้ายปลูก 9 วัน และใส่ปุ๋ย 15-15-15 อัตรา 18 กก./ไร่ 16 วันหลังย้ายปลูกพร้อมการพูนโคน และ 24,46 และ 55 วัน หลังย้ายปลูก มีการฉีดพ่นยาฆ่าแมลง คาร์บอซัลแฟน อะบาเม็กติน เมธิลพาราไธโอน และอีไทคอน สลับกันหลังย้ายปลูก และหยุดฉีดพ่นโดยเงินระยะให้ปลดภัยสำหรับการบริโภคและติดกับดักแมลงวัน ทองเพิ่มเติม

ได้บันทึก ต้นกล้าอุดตายหลังย้ายปลูก 1 เดือน ความสูงและความกว้างของทรงพุ่มที่อายุ 2 เดือนหลังย้ายปลูก อายุดอกบาน 50% เริ่มเก็บผลผลิตเมื่อพิริกหอยวงมีอายุ 79 วันหลังเพาะเมล็ดพันธุ์ และเก็บผลผลิตต่อเนื่องอีก 6 ครั้ง โดยแยกเป็นผลผลิตตี ที่ไม่มีการเข้าทำลายของแมลง ผลที่ไม่ได้ขนาด มีราย ตำแหน่งร่วมศึกษาคุณภาพของผลผลิตได้แก่ ความกว้าง ความยาว และน้ำหนักผล

ผลการทดลอง

ต้นกล้าอุดตาย

ต้นกล้าอุดตายของพิริกหอยวงทั้ง 6 พันธุ์ สูงกว่า 96% (ตารางที่ 1) เมื่อตรวจนับหลังการย้ายปลูก 1 เดือน เนื่องจากมีการย้ายปลูกลงถุงปลูกขนาด 4×6 นิ้ว ก่อนย้ายลงแปลงปลูก และมีการเตรียมต้นกล้าให้คุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมในแปลงปลูก โดยให้ต้นกล้าได้รับแสงแดดเพิ่มขึ้น และรดน้ำให้น้อยลง ประกอบกับช่วงเดือนมกราคมมีสภาพอากาศเหมาะสมกับการเจริญเติบโตของต้นพิริก

อายุดอกบาน 50%

จากการศึกษาการบานของดอกพิริกหยวกทั้ง 6 พันธุ์ สามารถแบ่งพิริกหยวกออกเป็น 4 กลุ่ม ด้วยกันคือ พิริกหยวกพันธุ์ปากคลอง 192 มีอายุดอกบาน 50% เร็วที่สุดคือ 60 วัน หลังเพาะเมล็ดพันธุ์ กกลุ่มที่ 2 ได้แก่พิริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. ที่มีอายุดอกบาน 50% 68 วัน กกลุ่มที่ 3 มี 2 พันธุ์ได้แก่ พิริกหยวก พันธุ์นางนวล T2008 และบางเฉน 2 ที่มีอายุดอกบาน 50% ที่ 69 วัน ส่วนพิริกหยวกพันธุ์ระฆังในดาว และศรแดง มีอายุดอกบาน 50% นานที่สุด คือ 71 วัน

ตารางที่ 1 ต้นกล้ารอดตาย อายุดอกบาน 50% ความสูง และความกว้างของทรงพุ่มของพิริกหยวก 6 พันธุ์

พันธุ์	ต้นกล้ารอดตาย (%)	อายุดอกบาน 50% (วัน)	ความสูงทรงพุ่ม (ซม)		ความกว้างทรงพุ่ม (ซม)
			(ซม)	(ซม)	
คัด ม.อ.	100.00	68.00 c	51.90 b	45.99 b	
ระฆังในดาว	96.25	71.75 a	68.55 a	63.46 a	
นางนวล T2008	97.50	69.75 b	64.43 a	62.10 a	
บางเฉน 2	97.50	69.50 b	65.68 a	62.50 a	
ปากคลอง 192	100.00	60.25 d	69.23 a	56.92 a	
ศรแดง	98.75	71.00 a	69.78 a	60.64 a	
F-test	ns	*	*	*	
C.V. (%)	2.07	0.79	6.19	7.32	

ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha=0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบด้วยวิธี Duncan's Multiple Range Test (DMRT)

ความสูงและความกว้างของทรงพุ่ม

ได้บันทึกความสูงและความกว้างของทรงพุ่มของพิริกหยวกทั้ง 6 พันธุ์ เมื่ออายุ 110 วันหลัง เพาะเมล็ดพันธุ์ พบว่าพิริกหยวกพันธุ์คัด- ม.อ. มีทรงพุ่มเล็กที่สุด (ตารางที่ 1) โดยมีความสูงและความกว้าง เพียง 51.90 และ 45.99 ซม ตามลำดับ ส่วนพิริกหยวกพันธุ์ระฆังในดาว นางนวล T2008 บางเฉน 2 ปาก คลอง 192 และศรแดง มีทรงพุ่มระดับเดียวกัน โดยทรงพุ่มมีขนาดใหญ่กว่าพิริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ.

ตารางที่ 2 ผลผลิตดี ผลผลิตเสียและสีผลของพริกหยวก 6 พันธุ์

พันธุ์	ผลผลิตดี (กก./ไร่)	ผลผลิตเสีย (กก./ไร่)	สีผล **
คัด- ม.อ.	1,196 c	334 c	150 C
ระฆังในดาว	571 d	352 c	145 A
นางนวล T 2008	1,960 a	417 bc	150 C
บางเฉน 2	1,828 ab	558 ab	150 C
ปากคลอง 192	1,849 ab	478 abc	151 C
ศรแดง	1,395 bc	632 a	145 A
F-test	*	*	-
C.V. (%)	20.51	23.33	-

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha=0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบด้วยวิธี

DMRT

** เทียบสีจากสมุดเทียบสีของ The Royal Horticultural Society, London

ผลผลิต

เก็บเกี่ยวผลผลิตพริกหยวก 7 ครั้งตั้งแต่วันที่ 14 กุมภาพันธ์ - 31 มีนาคม เมื่อต้นพริกหยวกมีอายุ 79-125 วัน พบร่วมกับพริกหยวกพันธุ์ปากคลอง 192 และพันธุ์คัด-ม.อ. มีอายุเก็บเกี่ยวผลเร็วกว่าพันธุ์คันฯ (ตารางที่ 2) เนื่องจากพริกหยวกทั้ง 2 พันธุ์ออกดอกออกเร็วกว่าพริกหยวกอีก 4 พันธุ์ โดยพริกหยวกพันธุ์นางนวล T2008 ปากคลอง 192 และบางเฉน 2 ให้ผลผลิตสูงระหว่าง 1,849-1,960 กก./ไร่ รองลงมาได้แก่พันธุ์ศรแดงที่ให้ผลผลิต 1,395 กก./ไร่ ซึ่งพริกหยวกทั้ง 4 พันธุ์เป็นพันธุ์ลูกผสม ส่วนพริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. ให้ผลผลิตในระดับน่าพอใจคือ 1,196 กก./ไร่ ทั้งๆ ที่เป็นพันธุ์ผสมเปิด แต่มีข้อดีที่เกษตรกรสามารถเก็บเมล็ดพันธุ์ไว้ใช้เองได้ และเป็นพันธุ์ที่เกษตรกรในจังหวัดปัตตานีเคยนิยมปลูกเพื่อส่งตลาดมาเลเซีย ส่วนพันธุ์ระฆังในดาว ซึ่งเป็นพันธุ์ผสมเปิด ให้ผลผลิตต่ำที่สุด 571 กก./ไร่ คาดว่าเป็นพันธุ์หนักที่มีอายุการเก็บเกี่ยวนาน ดูได้จากมีอายุดอกบาน 50% นานสุด หรือออกดอกออกช้าที่สุดโดยเริ่มเก็บผลผลิตได้หลังสุดเจ่นเดียวกัน อีกทั้งการทดลองนี้ยังต้องพัฒนาความคงทนพันธุ์ต่อไป จึงมีผลผลิตเสียหายจากการเข้าทำลายของแมลงวันทองมาก หากสามารถควบคุมแมลงเพื่อให้ผลผลิตปลดปล่อยสำหรับผู้บริโภคอาจทำให้สามารถเก็บผลผลิตเพิ่มมากขึ้นได้

คุณภาพของผลผลิต

สามารถแบ่งผลพิกรหยวกเป็น 3 กลุ่ม (ตารางที่ 3) คือ กลุ่มที่มีน้ำหนักผลมากที่สุดคือ พันธุ์ศรแดง มีน้ำหนักผลเฉลี่ย 30.37 กรัม กลุ่มที่ 2 มีพันธุ์ปากคลอง 192 ระหว่างในดาว และบางเลน 2 ที่มีน้ำหนักผลเฉลี่ย 26.02 -27.99 กรัม ส่วนพันธุ์คัด-ม.อ. และนางนวล T2008 มีน้ำหนักผลเฉลี่ยต่ำสุดคือ 20.31 - 21.61 กรัม โดยมีความกว้างและความยาวของผลตามตารางที่ 3 และมีสีผลตามตารางที่ 2

ตารางที่ 3 น้ำหนัก ความกว้าง และความยาวของผลพิกรหยวก 6 พันธุ์

พันธุ์	น้ำหนักผล	ความกว้างผล	ความยาวผล
	(กรัม)	(ซม)	(ซม)
คัด - ม.อ.	20.31 c	2.62 d	14.04 a
ระหว่างในดาว	26.21 b	3.66 a	9.29 d
นางนวล T 2008	21.61 c	2.97 c	10.62 bc
บางเลน 2	26.02 b	3.57 ab	10.30 c
ปากคลอง 192	27.99 ab	3.36 b	11.10 b
ศรแดง	30.37 a	3.37 b	11.36 b
F-test	*	*	*
C.V. (%)	6.79	4.10	4.50

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha=0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบด้วยวิธี

DMRT

โครงการย่อยที่ 1.2 การทดสอบพันธุ์พิริกชีฟ้า 8 พันธุ์ในจังหวัดสงขลา

ได้เพาะพันธุ์พิริกชีฟ้า 8 พันธุ์ เป็นพันธุ์ลูกผสม 6 พันธุ์ได้แก่ จักรพรรดิ แมปปิ้ง 80 ชัมญา 111 หยกสยาม 1059 กำแพงแสน 513 และไฮโคลน และพันธุ์ผสมเปิด 2 พันธุ์ ได้แก่ มันดำ-แบล็คซอฟ และหนุ่มเขียว ในกระบวนการสติก วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2552 หลังเพาะเมล็ดพันธุ์ 13 วันได้ย้ายต้นกล้าลงถุงพลาสติกขนาด 4×6 นิ้ว และได้ย้ายต้นกล้าลงแปลงปลูกในวันที่ 4 เมษายน 2552 เมื่อต้นกล้ามีอายุ 44 วันหลังเพาะเมล็ดพันธุ์ ปลูกในแปลงขนาด 5×1 เมตร เว้นทางเดินระหว่างแปลง 50 ซม ใช้ระยะปลูก 50×50 ซม วางแผนการทดลองแบบ RCB มี 8 ทรีเมนต์ (พันธุ์) 4 ชั้้า ก่อนปลูกใส่ปุ๋ยคอกอัตรา 1,000 กก./ไร่ และรองก้นหลุมปลูกด้วยปุ๋ย 15-15-15 อัตรา 18 กก./ไร่

ใส่ปุ๋ยเอมโมเนียมชัลเฟต ($21-0-0$) อัตรา 18 กก./ไร่ หลังย้ายปลูก 10 วัน พูนโคนและปักตัว หลังย้ายปลูก 23 และ 25 วัน ตามลำดับ และใส่ปุ๋ย 15-15-15 อัตรา 18 กก./ไร่ หลังย้ายปลูก 45, 68 และ 93 วัน มีการกำจัดวัชพืชและฉีดพ่นสารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงเมื่อพบการระบาด

ได้บันทึก วันที่ดอกแรกบาน วันดอกบาน 50% ความสูงและความกว้างของทรงพุ่ม ผลผลิต และคุณภาพของผลผลิต

ผลการทดลอง

วันที่ดอกแรกบาน

สามารถแบ่งพันธุ์พิริกชีฟ้าตามกระบวนการของดอกแรกออกเป็น 3 กลุ่ม (ตารางที่ 1) คือ กลุ่มที่ดอกแรกบานได้เร็วที่สุดมี 2 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์กำแพงแสน 513 และแมปปิ้ง 80 ที่ 10 วันหลังย้ายปลูก กลุ่มที่ดอกแรกบาน 15-17 วันหลังย้ายปลูกได้แก่ พันธุ์ชัมญา 111 หนุ่มเขียว หยกสยาม 1059 และจักรพรรดิ ส่วนพันธุ์ที่ดอกแรกบานช้าที่สุดได้แก่ พันธุ์ไฮโคลน และแบล็คซอฟ ซึ่งกระบวนการของดอกแรกจะสัมพันธ์กับเวลาเก็บเกี่ยวผลผลิตครั้งแรก

ดอกบาน 50%

พิริกชีฟ้าทั้ง 8 พันธุ์ มีอายุดอกบาน 50% (ตารางที่ 1) เป็นไปในทำนองเดียวกันกับวันที่ดอกแรกบาน

ขนาดของทรงพุ่ม

พริกซี่ฟ้าที่มีทรงพุ่มใหญ่ได้แก่ พันธุ์ไซโคลน จักรพรรดิ แมปปิng 80 ชัยญา 111 หนุ่มเขียว และ กำแพงแสน 513 รองลงมาได้แก่ พันธุ์หยกสยาม 1059 ที่มีความสูงและความกว้าง 68.46 และ 59.06 ซม ตามลำดับ โดยพริกซี่ฟ้าพันธุ์เบล็คซอฟ มีขนาดทรงพุ่มเล็กที่สุด

ตารางที่ 1 วันดอกแรกบาน ดอกบาน 50% ความสูงและความกว้างของทรงพุ่มของพริกซี่ฟ้า 8 พันธุ์

พันธุ์	ดอกแรกบาน (วัน)	ดอกบาน 50% (วัน)	ความสูง (ซม)	ความกว้าง (ซม)
ไซโคลน	19.00 a	21.75 b	83.64 a	52.04 c
หยกสยาม 1059	15.75 b	19.00 cd	68.46 bc	59.06 a
จักรพรรดิ	16.75 b	19.25 cd	80.30 ab	58.90 a
ชัยญา 111	15.00 b	19.00 cd	74.62 ab	54.82 b
หนุ่มเขียว	15.00 b	20.00 bc	74.13 ab	54.02 bc
กำแพงแสน 513	9.25 c	16.25 e	72.48 ab	60.18 a
แมปปิng 80	9.25 c	17.00 de	78.21 ab	54.56 b
เบล็คซอฟ	20.67 a	24.00 a	58.00 c	38.90 d
F-test	*	*	*	*
C.V. (%)	8.06	7.34	9.90	2.51

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha=0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบด้วยวิธี DMRT

ตารางที่ 2 ผลผลิต น้ำหนัก ความกว้างและความยาวผลของพรวิชชีฟ้า 8 พันธุ์

พันธุ์	ผลผลิต (กก./ไร่)	น้ำหนัก (กรัม)	ความกว้างผล (ซม.)	ความยาวผล (ซม.)
ไซโคลน	856.60 ab	9.86 a	1.37 a	13.09 a
หยกสยาม 1059	754.40 bc	8.39 bc	1.21 bc	11.63 b
จักรพรรดิ	923.50 ab	7.43 bcde	1.28 ab	12.50 a
ขัญญา 111	734.00 bc	8.53 b	1.13 c	9.54 d
หนุ่มเขียว	499.90 cd	7.03 de	1.24 abc	10.03 d
กำแพงแสน 513	1,119.40 a	7.88 bcd	1.28 ab	10.82 c
แมปปิ้ง 80	635.70 bc	7.25 cde	1.22 ab	9.65 d
แบล็คซอฟ	322.10 d	6.67 e	1.24 abc	8.61 e
F-test	*	*	*	*
C.V. (%)	34.82	9.03	7.50	4.65

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha=0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบด้วยวิธี DMRT

ผลผลิต

เริ่มเก็บเกี่ยวผลผลิตพรวิชชีฟ้าครั้งแรก วันที่ 7 มิถุนายน 2552 เมื่อต้นพรวิชชีฟ้ามีอายุ 10/ วัน หลังเพาะเมล็ดพันธุ์ เก็บผลผลิตได้รวม 4 ครั้ง (ตารางที่ 2) เนื่องจากมีการระบาดของแมลงวันทอง เพราะไม่ได้ฉีดพ่นสารเคมีหลังจากพรวิโกออกดอกแล้ว จึงมีผลผลิตเสียและร่วงเป็นจำนวนมาก โดยพรวิชชีฟ้ากลุ่มนี้ ให้ผลผลิตสูงได้แก่ พันธุ์กำแพงแสน 513 จักรพรรดิ และไซโคลน ทั้งหมดเป็นพันธุ์ลูกผสม ที่ให้ผลผลิตสูงระหว่าง 856.60 – 1,119.40 กก./ไร่ พันธุ์ที่ให้ผลผลิตรองลงมาได้แก่ หยกสยาม 1059 ขัญญา 111 และแมปปิ้ง 80 ที่ให้ผลผลิต 635.70 – 754.40 กก./ไร่ ส่วนพันธุ์หนุ่มเขียวและแบล็คซอฟ ให้ผลผลิตต่ำ

คุณภาพของผลผลิต

พริกซ์ฟ้าพันธุ์ไซโคลนมีผลใหญ่ที่สุด โดยมีน้ำหนัก 9.86 กรัม กลุ่มที่มีน้ำหนักผลรองลงมา ได้แก่ พันธุ์ข้อมูลา 111 หยกสยาม 1059 และกำแพงแสน 513 ที่มีน้ำหนักผลระหว่าง 7.88 – 8.53 กรัม กลุ่มที่มีผลเล็กได้แก่ พันธุ์จักรพรรดิ หนุ่มเขียว และแบล็คซอฟท์ ที่มีน้ำหนักผล 6.67 – 7.43 กรัม สำหรับขนาดผล พริกซ์ฟ้าพันธุ์ไซโคลน มีความกว้างและความยาวผลมากที่สุด ตามด้วยพันธุ์จักรพรรดิ และแบล็คซอฟท์ มีผลสั้นที่สุด โดยพริกซ์ฟ้าทั้ง 8 พันธุ์มีสีและลักษณะผล ตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สีผลและลักษณะของผลพริกซ์ฟ้าทั้ง 8 พันธุ์

พันธุ์	สีผล	ลักษณะผล
ไซโคลน	เขียวอ่อน	ผิวหยาบ ผลยาวเรียว ข้อผลยาว
หยกสยาม 1059	เขียว	ผิวมัน ผลยาวเรียว ข้อผลปานกลาง
จักรพรรดิ	เขียวเข้มปานกลาง	ผิวมัน ผลยาวเรียว ข้อผลยาว
ข้อมูลา 111	เขียวอ่อน	ผิวหยาบ ผลยาวเรียว ข้อผลสั้น
หนุ่มเขียว	เขียวเข้ม	ผิวมัน ผลป้อมยาว ข้อผลยาว
กำแพงแสน 513	เขียวเข้ม	ผิวมัน ผลป้อมยาว ข้อผลยาว
แมปิง 80	เขียวเข้มปานกลาง	ผิวมัน ผลป้อมยาว ข้อผลยาว
แบล็คซอฟท์	เขียวเข้มมาก	ผิวมัน ผลป้อมสั้น ข้อผลยาว

โครงการย่อยที่ 1.3 การทดสอบพันธุ์พิริกขี้หนู 10 พันธุ์ ในจังหวัดสงขลา

ได้เพาะเมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนู 13 พันธุ์ เป็นพันธุ์ลูกผสม 6 พันธุ์ได้แก่ เดือยไก่ สยามอสoth บีกซอฟท์ ชูบเปอร์ซอฟท์ เรดซอฟท์ และจินดาลูกผสม 877 และพันธุ์ผสมเปิด 7 พันธุ์ ได้แก่ รสแซบ รสเด็ด จินดา หัวยสีทน ดำเนิน 1 จินดาดำและบุตรสี ในกระบวนการสัตว์ในวันที่ 25 ธันวาคม 2549 เมื่อต้นกล้าอายุ 2 สัปดาห์หลังเพาะกล้า ข่ายลงถุงพลาสติกขนาด 4×6 นิ้ว ในระยะต้นกล้าได้คัดทิ้งต้นกล้าจำนวน 3 พันธุ์ คือ รสแซบ รสเด็ด และจินดา เนื่องจากต้นกล้าอ่อนแอ มีการเจริญเติบโตไม่ดี เกิดโรคโคนเน่า ทำให้ต้นกล้าเหลือน้อยไม่พอสำหรับการทดลอง เมื่อต้นกล้ามีอายุ 60 วันหลังเพาะกล้า ได้ข้ายกต้นกล้าลงแปลงปลูกจำนวน 10 พันธุ์ในแปลงปลูกขนาด 5×1 เมตร หัวทางเดินระหว่างแปลง 50 ซม ใช้ระยะปลูก 50×50 ซม วางแผนการทดลองแบบ RCB จำนวน 4 ชั้้า ก่อนปลูกใส่ปุ๋ยคอกอัตรา 1,000 กก./ไร่ รองกันหลุมปลูกด้วยปุ๋นขาวและปุ๋ย 15-15-15 หลุมละ 2 กรัม ปลูกซ่อมต้นกล้าหลังข่ายปลูก 7 วัน พุนโคนและปักค้างหลังข่ายปลูก 21 และ 25 วันตามลำดับ ใส่ปุ๋ยเอมโมเนียมชัลเฟต (21-0-0) อัตรา 18 กก./ไร่ หลังข่ายปลูก 11 วัน และใส่ปุ๋ย 15-15-15 อัตรา 20 กก./ไร่ หลังข่ายปลูก 21 วัน และถัดไปทุกสัปดาห์ มีการฉีดพ่นยาฆ่าแมลง かるบีชัลแฟ่นสลับกับอะบาเม็กติน ทุกสัปดาห์ และฉีดพ่นยาแก้ราเบนในมิล และแม่นโคเซบทุกสัปดาห์ หยุดฉีดพ่นสารเคมีทุกชนิดเมื่อต้นพิริกขี้หนูเริ่มออกดอก และใช้กับดักแมลงวันทองเพิ่มเติม

บันทึกข้อมูล ต้นกล้ารอตัดตายหลังข่ายปลูก 1 เดือน วัดความกว้างและความสูงพูมเมื่อพิริกมีอายุ 35 วันหลังข่ายปลูก อายุออกดอก 50% เก็บผลผลิตพิริกขี้หนู 4 ครั้ง เมื่อต้นพิริกขี้หนูมีอายุ 38, 53, 73 และ 105 วันหลังข่ายปลูก โดยเก็บผลผลิตสดที่มีสีเขียว เพื่อให้สอดคล้องกับการส่งผลผลิตออกประเทศ มาเลเซีย และศึกษาคุณภาพของผลผลิตพิริกขี้หนู ได้แก่ ความกว้าง ความยาว และน้ำหนักผล

ผลการทดลอง

ตารางที่ 1 ต้นกล้ารอดตายหลังปลูก 1 เดือน อายุดอกบาน 50% ความสูงทรงพุ่ม และความกว้างทรงพุ่มของพริกขี้หนู 10 พันธุ์

พันธุ์	ต้นกล้ารอดตาย	อายุดอกบาน	ความสูง	ความกว้าง
	(%)	50%	(วัน)	(ซม)
เดือยไก่	100 a	78 g	103.09 c	71.86 bc
สยามซอท	60 b	98 c	102.00 c	75.75 bc
หัวยสีทน	95 a	82 e	98.72 cd	74.5 bc
บีกซอท	100 a	69 j	84.51 d	68.86 c
ชูปเปอร์ซอท	100 a	75 i	101.34 c	80.03 abc
เรดซอท	100 a	76 h	97.89 cd	79.17 abc
jinดาลูกผสม 877	95 a	81 f	104.76 bc	80.86 abc
ดำเนิน 1	95 a	92 d	120.51 b	83.07 ab
jinดาดำ	70 b	102 a	142.54 a	90.58 a
บุตรสี	65 b	100 b	110.44 bc	80.83 abc
F-test	*	*	*	*
C.V.(%)	12.81	0.81	9.71	10.60

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha=0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี

DMRT

ต้นกล้ารอดตาย

หลังย้ายปลูก 1 เดือนพบว่าต้นกล้าพิริกขี้หนู 7 พันธุ์ คือ เดือยไก่ บีกซอท ชูปเปอร์ซอท เรเดซอท จินดาลูกผสม 877 ดำเนิน 1 และหวยสีทน มีต้นกล้ารอดตายสูง 95-100% (ตารางที่ 1) ส่วนพิริกขี้หนูพันธุ์สยามซอท จินดาดำ และบุตรสี มีต้นกล้ารอดตายน้อยระหว่าง 60-70% เท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจาก สภาพอากาศหลังการย้ายปลูกช่วงแรกมีความแปรปรวนสูง มีอากาศร้อนอบอ้าว และมีฝนตกหนัก

อายุดอกบาน 50%

พิริกขี้หนูที่ออกดอกได้เร็วที่สุดคือพันธุ์บีกซอท มีอายุดอกบาน 50% เพียง 69 วัน (ตารางที่ 1) รองลงมาได้แก่พันธุ์ชูปเปอร์ซอท และเรเดซอท ที่มีอายุดอกบาน 50% 75 และ 76 วัน ตามลำดับ ส่วน พิริกขี้หนูพันธุ์บุตรสี และจินดาดำ มีอายุดอกบาน 50% นานที่สุดคือ 100 - 102 วัน โดยกลุ่มพิริกขี้หนูลูกผสม มีอายุดอกบาน 50% เร็วกว่าพันธุ์ผสมเปิด

ความสูงและความกว้างของทรงพุ่ม

ความสูงและความกว้างของทรงพุ่มของพิริกขี้หนูวัดเมื่อพิริกขี้หนูมีอายุ 98 วันหลังย้ายปลูก (ตารางที่ 1) พบว่าพิริกขี้หนูพันธุ์จินดาดำมีความสูงและความกว้างมากที่สุด กลุ่มที่มีความสูงและความกว้าง ปานกลางได้แก่ พิริกขี้หนูพันธุ์จินดาดำ บุตรสี ดำเนิน 1 และจินดาลูกผสม 877 ส่วนพิริกขี้หนูที่มีทรงพุ่มเล็ก ได้แก่พันธุ์บีกซอท ชูปเปอร์ซอท สiamซอท และเดือยไก่ โดยพิริกขี้หนูลูกผสมมีทรงพุ่มเล็กกว่าพันธุ์ผสมเปิด ยกเว้นพิริกขี้หนูพันธุ์จินดาลูกผสม ที่มีทรงพุ่มใหญ่กว่าพันธุ์ลูกผสมอื่นๆ เล็กน้อย

สำนักทรัพยากรการเรียนรู้คณฑ์ภาคอีสานฯ อรรถกր้าวสุนทร

ตารางที่ 2 ผลผลิตดี ผลผลิตเสีย และต้นรอดตายหลังเก็บเกี่ยว ของพริกพันธุ์ขี้หนู 10 พันธุ์

พันธุ์	ผลผลิตดี	ผลผลิตเสีย	ต้นรอดตาย
	กก./ไร่	กก./ไร่	หลังเก็บเกี่ยว (%)
เดือยไก่	1,982.40 a	58.09 ab	78 abcd
สยามอoth	725.91 c	38.09 b	75 abcd
หัวยสีทน	644.36 c	24.71 b	64 cd
บีกอoth	1,741.42 a	88.67 a	75 abcd
ชุปเปอร์อoth	1,872.83 a	44.36 b	89 a
เรดอoth	1,594.00 ab	40.31 b	85 ab
จินดาลูกผสม 877	1,282.80 b	23.11 b	76 abcd
ดำเนิน 1	631.91 c	35.20 b	61 d
จินดาดำ	407.87 e	33.91 b	65 bcd
บุตรสี	464.13 c	50.00 b	83 abc
F-test	*	*	*
C.V. (%)	24.01	57.9	16.9

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha=0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ผลผลิต

เริ่มเก็บผลผลิตพริกขี้หนูครั้งแรกเมื่อพริกขี้หนูมีอายุ 38 วันหลังย้ายปลูก โดยเก็บผลที่มีสีเขียว เพื่อให้สอดคล้องกับการส่องออกไปยังประเทศไทย เนื่องสามารถแบ่งพริกขี้หนูตามการให้ผลผลิตเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ (ตารางที่ 2) กลุ่มที่ให้ผลผลิตสูงได้แก่พริกขี้หนูพันธุ์เดือยไก่ ชุปเปอร์อoth บีกอoth เรดอoth และ จินดาลูกผสม 877 ซึ่งทั้งหมดเป็นพันธุ์ลูกผสม ให้ผลผลิตระหว่าง 1,282.80-1,982.40 กก./ไร่ โดยพันธุ์เดือยไก่ให้ผลผลิตสูงสุด กลุ่มที่ให้ผลผลิตรองลงมาได้แก่ พันธุ์สยามอoth หัวยสีทน ดำเนิน 1 บุตรสี และ จินดาดำที่ให้ผลผลิตอยู่ในช่วง 407.87 – 725.91 กก./ไร่ โดยพิจารณาพันธุ์ลูกผสม ให้ผลผลิตสูงกว่าพันธุ์ผสม เปิดทั้งหมด

ในการทดลองครั้งนี้ หลังพักออกอดอกไม่มีการจัดพ่นยาฆ่าแมลงและสารเคมีใดๆ ทำให้มีผลผลิตเสียที่เกิดจากการทำลายของแมลงวันทองค่อนข้างมาก (ตารางที่ 2) ประกอบกับมีฝนตกบ่อยครั้ง สภาพอากาศแปรปรวน เป็นสาเหตุให้ต้นพakisชีห្មูดใหญ่เพิ่มขึ้น เหลือจำนวนต้นตายหลังการเก็บเกี่ยวตามตารางที่ 2

ตารางที่ 3 น้ำหนักเฉลี่ยต่อผล ความกว้างผลและความยาวผล ของพakisชีห្មูด 10 พันธุ์

พันธุ์	น้ำหนักเฉลี่ย/ผล	ความกว้างผล	ความยาวผล
	(กรัม)	(ซม)	(ซม)
เดือยไก่	2.00 b	0.72 de	7.71 a
สยามซอท	1.94 bc	0.75 cd	6.74 b
หัวยสีทน	1.65 c	0.77 bcd	5.58 cd
บีกซอท	2.47 a	0.84 b	5.69 c
ชูปเปอร์ซอท	2.47 a	0.84 b	6.83 b
เรดซอท	2.43 a	0.79 bc	7.04 b
jinดาลูกผสม 877	1.82 bc	0.67 e	7.15 b
ดำเนิน 1	1.79 bc	0.79 bcd	5.83 c
jinดาดำ	1.88 bc	0.74 cd	8.10 a
บุตรสี	2.35 a	0.93 a	8.04 d
F-test	*	*	*
C.V. (%)	7.41	5.87	5.76

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha=0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

คุณภาพของผลผลิต

จากการสูมชั่งผลพริกชี้หนู (ตารางที่ 3) สามารถแบ่งผลพริกชี้หนูออกเป็น 2 กลุ่ม ด้วยกันคือ กลุ่มที่มีผลใหญ่ มีน้ำหนักผลมาก ได้แก่ พันธุ์บีกซอฟ ชูปเปอร์ซอฟ เรดซอฟ และบุตรสี ที่มีน้ำหนักผลเฉลี่ย 2.35-2.47 กรัม และกลุ่มที่มีผลขนาดเล็กมีน้ำหนักผลน้อย ได้แก่ พันธุ์เดียวไก่ สยามซอฟ จินดาดำ จินดา ลูกผสม 877 ดำเนิน 1 และหัวยสีทิน ที่มีน้ำหนักผลตั้งแต่ 1.65-2.00 กรัม โดยมีขนาดผลตามตารางที่ 3 และมีลักษณะผลตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ลักษณะผล ของพริกชี้หนู 10 พันธุ์

พันธุ์	ลักษณะผล
เดียวไก่	สีเขียวอ่อน ก้านผลสั้น ผล เรียว ยาว
สยามซอฟ	สีเขียวอ่อน ก้านผลสั้น ผล ป้อม สั้น
หัวยสีทิน	สีเขียวเข้ม ก้านผลยาว ผล เรียว สั้น
บีกซอฟ	สีเขียวเข้มมัน ก้านผลสั้น ผล ป้อม สั้น ขี้วเหนียวน้ำ
ชูปเปอร์ซอฟ	สีเขียวเข้มมัน ก้านผลสั้น ผล เรียว ยาว ขี้วเหนียวน้ำ
เรดซอฟ	สีเขียวเข้มมัน ก้านผลสั้น ผล เรียว ยาว ขี้วเหนียวน้ำ
จินดาลูกผสม 877	สีเขียวเข้ม ก้านผลสั้น ผล ผอม เรียวยาว
ดำเนิน 1	สีเขียวเข้ม ก้านผลยาว ผล เรียว สั้น
จินดาดำ	สีเขียวเข้ม ก้านผลสั้น ผล ผอม เรียว ยาว
บุตรสี	สีเขียวเข้มมัน ก้านผลสั้น ผล ป้อม ยาว

โครงการย่อยที่ 2 คุณภาพของเมล็ดพันธุ์ที่อายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน

โครงการย่อยที่ 2.1 การพัฒนาและการสุกแก่ของเมล็ดพันธุ์พิริภัยจากพันธุ์คัด-ม.อ.

ได้ทำการทดลองแล้วครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 6 มกราคม – มิถุนายน 2551 แต่คุณภาพของเมล็ดพันธุ์ที่ได้ไม่เป็นไปตามการพัฒนาของเมล็ดพันธุ์ เนื่องจากสภาพอากาศมีความแปรปรวนสูงมาก จึงได้ทำการทดลองซ้ำอีกในปี 2552

เพาะเมล็ดพันธุ์พิริภัยจากพันธุ์คัด-ม.อ. เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2552 เมื่อต้นกล้าอายุ 13 วัน หลังเพาะเมล็ดพันธุ์ ย้ายลงถุงพลาสติกขนาด 4×6 นิ้ว เมื่อต้นกล้ามีอายุ 46 วันหลังเพาะเมล็ดพันธุ์ ย้ายปลูกในแปลงขนาด 5×1 เมตร เน้นทางเดินระหว่างแปลง 50 ซม. ใช้ระยะปลูก 50×50 ซม. ก่อนปลูกใส่ปุ๋ย ขาวปัวบดินและใส่ปุ๋ยคอกอัตรา 1,000 กก./ไร่

ปลูกซ้อมต้นกล้าหลังย้ายปลูก 7 วัน ปักค้างหลังย้ายปลูก 17 วัน ใส่ปุ๋ยเคมโนเนียมชั้ลเฟต (21-0-0) อัตรา 18 กก./ไร่ หลังย้ายปลูก 8, 16 และ 106 วัน ฉีดพ่นยาฆ่าแมลง ไดโคฟอน คาร์บิบีชลแฟ่น อะมีทรัช และ อีทีโอน สลับกันตลอดการทดลอง

เริ่มติดป้ายเพื่อกำหนดรันที่ดอกบาน ระหว่างวันที่ 7-18 เมษายน 2552 เก็บเกี่ยวผลพิริภัยที่อายุ 22, 26, 30, 34, 38, 42, 46, 50, 54 และ 58 วันหลังดอกบาน นำมาศึกษาการเปลี่ยนแปลงสีผล โดยใช้สมุดเทียบสีของ The Royal Horticultural Society, London ผ่าแยกเมล็ดออกจากผล นำไปทดสอบคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ทางภายภาพได้แก่ ขนาด ความชื้นและน้ำหนักแห้ง และคุณภาพทางสรีรวิทยา ได้แก่ ความคงและความแข็งแรง ตามวิธีการของ AOSA (2002) และ ISTA (2008)

วิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาและการสุกแก่ของเมล็ดพันธุ์พิริภัยจากพันธุ์คัด-ม.อ. ที่อายุต่างๆ กัน ด้วยแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี DMRT

ผลการทดลอง

ตารางที่ 1 สีผลของพริกหยวกที่อายุการพัฒนาต่างกัน

อายุ (วันหลังดอกบาน)	สีผล (สมุดเทียบสี) *	สีผล
22	Yellow – Green 145 B	เขียวอ่อน
26	Yellow - Green 145 A	เขียวอ่อน
30	Yellow – Green 151 A	เขียวเข้ม
34	Yellow – Green 154 B	เขียวเข้ม
38	Orange 28 A	ส้ม
42	Orange – Red 33 A	แดงส้ม
46	Orange – Red 45 A	แดงส้มเข้ม
50	Red 45 A	แดง
54	Red 46 A	แดงเข้ม
58	Red 46 A	แดงเข้ม

* สมุดเทียบสีของ The Royal Horticultural Society, London.

การพัฒนาสีผล

การพัฒนาของผลพริกหยวกที่อายุ 22-26 วันหลังดอกบาน ผลมีสีเขียวอ่อน (ตารางที่ 1) ผลเปลี่ยนเป็นสีเขียวเข้มที่อายุ 30-34 วันหลังดอกบาน ผลเปลี่ยนเป็นสีส้มที่อายุ 38 วันหลังดอกบาน สีแดงส้ม และแดงส้มเข้มที่อายุ 42 และ 46 วันหลังดอกบานตามลำดับ ผลเปลี่ยนเป็นสีแดงที่อายุ 50 วันหลังดอกบาน และเปลี่ยนเป็นสีแดงเข้มที่อายุ 54-58 วันหลังดอกบาน .

คุณภาพทางกายภาพ

ขนาด การพัฒนาของขนาดด้านความกว้างและความหนาของเมล็ดพันธุ์พริกเป็นไปตามตารางที่ 2

ความชื้น เมล็ดที่อายุ 22 วันหลังดอกบาน มีความชื้นสูง 69.02% (ตารางที่ 2) ความชื้นของเมล็ดพันธุ์ลดลงเมื่อเมล็ดมีอายุการพัฒนาเพิ่มขึ้น จนกระทั่งเมล็ดพันธุ์มีความชื้นต่ำที่สุด 35.14% ที่อายุ 58 วันหลังดอกบาน

ตารางที่ 2 ความกว้าง ความหนา ความชื้นและน้ำหนักแห้งของเมล็ดพันธุ์พริกหยวกที่อายุการพัฒนาต่างกัน

อายุ (วันหลังดอกบาน)	ความกว้าง (มม)	ความหนา (มม)	ความชื้น (%)	น้ำหนักแห้ง (กรัม/100 เมล็ด)
22	4.35 a	0.59 d	69.02 a	0.31 g
26	4.30 ab	0.68 bc	65.23 b	0.37 f
30	3.84 e	0.46 e	63.05 b	0.37 f
34	4.16 bc	0.60 d	56.32 c	0.42 e
38	3.96 de	0.61 cd	44.72 d	0.54 d
42	4.33 a	0.83 a	41.53 ef	0.57 bc
46	4.04 cd	0.65 bcd	42.65 ed	0.59 b
50	4.14 bc	0.66 bcd	41.36 ef	0.65 a
54	4.12 cd	0.72 b	39.32 f	0.56 bcd
58	-	-	35.14 g	0.55 cd
F-test	*	*	*	*
C.V. (%)	2.58	7.66	4.1	4.13

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha=0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบด้วยวิธี DMRT

น้ำหนักแห้ง

เมล็ดพันธุ์พริกหยวกจะสมน้ำหนักแห้งตั้งแต่ที่สุด 0.31 กรัม/100 เมล็ดที่อายุ 22 วันหลังดอกบาน (ตารางที่ 2) เมล็ดพันธุ์จะสมน้ำหนักแห้งเพิ่มขึ้นตามอายุการพัฒนาของเมล็ดพันธุ์ที่เพิ่มขึ้น จนเมล็ดพันธุ์มีน้ำหนักแห้งสูงสุด 0.65 กรัม/ 100 เมล็ด ที่อายุ 50 วันหลังดอกบาน หลังจากนี้เมล็ดพันธุ์จะสมน้ำหนักแห้งลดลงจนเหลือ 0.55 กรัม/ 100 เมล็ดที่อายุ 58 วันหลังดอกบาน

ตารางที่ 3 ความงอกงามาตรฐาน ความงอกในดินและตัวนีความเร็วในการออกของเมล็ดพันธุ์พิริภัยวงที่ อายุการพัฒนาต่างกัน

อายุ (วันหลังดอกบาน)	ความงอกมาตรฐาน (%)	ความงอกในดิน (%)	ตัวนีความเร็วในการออก (%)
22	-	-	-
26	-	-	-
30	4.50 d	0.00 g	0.00 e
34	9.50 d	8.50 f	0.33 e
38	55.00 c	19.50 e	0.91 d
42	65.50 b	26.00 d	1.15 d
46	81.00 a	69.00 b	3.27 c
50	86.00 a	82.50 a	4.21 a
54	85.00 a	62.50 c	3.78 b
58	79.50 a	56.50 c	3.40 c
F-test	*	*	*
C.V. (%)	9.85	10.30	10.96

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha=0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบด้วยวิธี DMRT

คุณภาพทางสรีรวิทยา

ความงอกมาตรฐาน

เมล็ดพันธุ์พิริภัยวงอกได้ที่อายุ 30 วันหลังดอกบาน โดยมีความงอกมาตรฐานเพียง 4.50% เท่านั้น (ตารางที่ 3) หลังจากนี้เมล็ดพันธุ์มีความงอกมาตรฐานสูงขึ้นตามลำดับตามการพัฒนา จนมีความงอกสูงสุดที่อายุ 50 วันหลังดอกบาน เป็น 86.00% และลดลงเล็กน้อยที่อายุ 54 และ 58 วันหลังดอกบาน

ความแข็งแรง

ความงอกในดิน

เมล็ดพันธุ์พิริกหยางอกในดินได้มากกว่าในห้องปฏิบัติการ คือ เริ่มออกที่อายุ 34 วันหลังจากบาน โดยมีความงอก 8.50% (ตารางที่ 3) ความงอกในดินเพิ่มขึ้นตามลำดับตามอายุการพัฒนาของเมล็ดพันธุ์ที่มากขึ้น จนมีความงอกในดินสูงสุดที่อายุ 50 วันหลังจากบาน หลังระยะนี้เมล็ดพันธุ์มีความงอกลดลงชัดเจนกว่าความงอกมาตรฐาน

ตัวชี้นิความเร็วในการงอก

เช่นเดียวกับความงอกในดิน เมล็ดพันธุ์มีตัวชี้นิความเร็วในการงอกในดิน 0.33 ที่อายุ 34 วันหลังจากบาน (ตารางที่ 3) และตัวชี้นิความเร็วในการงอกในดินเพิ่มขึ้น ตามอายุการพัฒนาของเมล็ดพันธุ์ที่เพิ่มขึ้น จนสูงสุด 4.21 ที่อายุ 50 วันหลังจากบาน หลังจากนี้เมล็ดพันธุ์มีตัวชี้นิความเร็วในการงอกในดินลดลงจนเหลือ 3.40 ที่อายุ 58 วันหลังจากบาน

น้ำหนักแห้งของต้นกล้า

ที่อายุ 34 วันหลังจากบาน เมล็ดพันธุ์ให้ต้นกล้าที่มีน้ำหนักแห้งต่ำสุด 1.60 มก/ต้น (ตารางที่ 4) ต้นกล้ามีน้ำหนักแห้งเพิ่มขึ้นตามอายุการพัฒนาของเมล็ดพันธุ์ที่มากขึ้น จนมีน้ำหนักแห้งสูงสุดที่อายุ 50 วันหลังจากบาน หลังจากนี้ต้นกล้ามีน้ำหนักแห้งลดลงเล็กน้อยที่อายุ 54 และ 58 วัน หลังจากบาน

การนำไปฟื้นฟู

เมล็ดพันธุ์ที่อายุ 22-26 วันหลังจากบาน มีการนำไปฟื้นฟูสูง 22.94-32.69 ไมโครซีเมน/ซม./กรัม (ตารางที่ 4) โดยเมล็ดพันธุ์ยังไม่สามารถอกรได้ การนำไปฟื้นฟูลดลงเล็กน้อย เมื่อเมล็ดพันธุ์เริ่มออกได้ และลดลงตามลำดับตามการพัฒนาของเมล็ดพันธุ์ที่เพิ่มขึ้น จนต่ำสุดที่อายุ 50 วันหลังจากบาน เป็น 17.10 ไมโครซีเมน/ซม./กรัม หลังจากนี้เมล็ดพันธุ์มีการนำไปฟื้นฟูเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเมล็ดพันธุ์มีอายุการพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็น 28.74 ไมโครซีเมน/ซม./กรัม ที่อายุ 58 วันหลังจากบาน

ตารางที่ 4 น้ำหนักแห้งของต้นกล้า และการนำไฟฟ้าของเมล็ดพันธุ์พิริกหวยวกที่อายุการพัฒนาต่างกัน

อายุ (วันหลังตอ Geban)	น้ำหนักแห้งของต้นกล้า (มก)	การนำไฟฟ้า (ไมโครซีเมน/ซม/กรัม)
22	-	32.69 a
26	-	22.97 c
30	0.00 d	22.65 c
34	1.60 c	21.98 cd
38	1.88 b	20.46 de
42	2.67 a	19.70 e
46	2.69 a	18.90 e
50	2.81 a	17.10 f
54	2.73 a	23.53 b
58	2.53 a	28.74 b
F-test	*	*
C.V. (%)	8.38	4.76

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha=0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบด้วยวิธี DMRT

โครงการย่อยที่ 2.2 คุณภาพของเมล็ดพันธุ์พิริกหวยพันธุ์บุตรสีที่อายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน

2.2.1 ผลิตมหาบัณฑิต 1 คน จากการทำวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์

- ชุลีพร ໄຟດຳ. 2554. การพัฒนาสีผลและการสุกแก่ของผลหลังการเก็บเกี่ยวต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พิริกหวยพันธุ์บุตรสี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพืชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

2.2.2 ผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่จากวิทยานิพนธ์ 1 เรื่อง

- ชุลีพร ໄຟດຳ วัลลภา สันติประชา และขวัญจิตรา สันติประชา. 2554. การพัฒนาสีผลต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พิริกหวยพันธุ์บุตรสี. รายงานการประชุมวิชาการเมล็ดพันธุ์แห่งชาติครั้งที่ 8 ณ โรงแรมสุนเนียม แกรนด์ แอน คอนเวนชัน เซ็นเตอร์ จังหวัดอุบลราชธานี วันที่ 17-20 พฤษภาคม 2554. หน้า 40-48. (ภาคผนวก 1)

โครงการย่อยที่ 2.3 คุณภาพของเมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูสวนที่อายุเก็บเกี่ยวต่างกัน

2.3.1 ผลิตมหาบัณฑิต 1 คน จากการทำวิทยานิพนธ์

- พงษ์ศักดิ์ มานสุริวงศ์. 2553. อายุเก็บเกี่ยวและสีผลต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์ของพิริกขี้หนูสวน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพืชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

2.3.2 ผลงานตีพิมพ์เผยแพร่จากวิทยานิพนธ์ 1 เรื่อง

- พงษ์ศักดิ์ มานสุริวงศ์ วัฒนา สันติประชา และขวัญจิตร สันติประชา. 2554. การพัฒนาของสีผล เมล็ดและการสุกแก่ต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูสวน. วารสารเกษตรประจومเกล้า 29(1) : 26-35. (ภาคผนวก 2)

โครงการย่อยที่ 3 การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พิเศษที่อายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน

โครงการย่อยที่ 3.1 การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พิเศษที่อายุเก็บเกี่ยวต่างกัน

เพาะเมล็ดพันธุ์พิเศษพันธุ์คัด-ม.อ. เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2552 ในกระบวนการผลิต หลังเพาะเมล็ดพันธุ์ 14 วัน ย้ายกล้าลงถุงพลาสติกขนาด 4×6 นิ้ว หลังย้ายกล้า 20 วัน ย้ายต้นกล้าลงปลูกในแปลงขนาด 5×1 เมตร จำนวน 24 แปลง เว้นทางเดินระหว่างแปลง 50 ซม เตรียมดินโดยใส่ปูนขาวและปุ๋ยครกอัตรา 1,000 กก./ไร่ รองก้นหลุมปลูกด้วยปุ๋ย 15-15-15 อัตรา 18 กก./ไร่ ใช้ระยะปลูก 50×50 ซม ให้น้ำแบบฝนเทียม ใส่ปุ๋ยแอมโมเนียมชัลเฟต (21-0-0) อัตรา 18 กก./ไร่ เมื่อต้นพิเศษอายุ 7 และ 14 วัน หลังปลูก กำจัดวัชพืชพร้อมพูนโคนและปักค้างเมื่อต้นพิเศษอายุ 12 วันหลังปลูก และใส่ปุ๋ย 15-15-15 อัตรา 18 กก./ไร่ เมื่อต้นพิเศษอายุ 21, 28 และ 35 วันหลังปลูก ฉีดพ่นยาฆ่าแมลงคาร์บอชัลแฟน อีไทรอน เป็นพุ่ราคาร์บและอามีทราช อัตรา 30 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร ทุก 2 วัน โดยฉีดพ่นหมุนเวียนเพื่อป้องกันเพลี้ยไฟ และฉีดพ่นอะบาเม็กติน อัตรา 40 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร ทุก 5 วัน เพื่อป้องกันเพลี้ยไฟและหนอนเจาะลำต้น รถสารกำจัดเชื้อราควินโตรีน + อีทริไดอะโซล อัตรา 20 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร 20 และ 37 วันหลังปลูก

พิเศษพันธุ์คัด-ม.อ. ดอกบาน 50% ที่อายุ 24 วันหลังย้ายปลูก ผูกดอกที่บานเต็มที่ด้วยไห่มสีเพื่อกำหนดวันที่ดอกบาน

เก็บเกี่ยวผลพิเศษที่อายุ 42, 46, 50, 54, 58 และ 62 วันหลังดอกบาน นำมาศึกษาสีผล โดยใช้สมุดเทียบสีของ The Royal Horticultural Society, London และผ่าแยกเมล็ดพันธุ์ออกจากผล แยกเมล็ดพันธุ์ที่สมบูรณ์ นำไปตากแดด 2 วันเพื่อลดความชื้น นำไปทดสอบคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ แล้วบรรจุในถุงพลาสติกใส่กล่องฟิล์ม เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องและห้องเย็นอุณหภูมิ 10°C ทุ่มน้ำเมล็ดพันธุ์ทุกเดือนหลังการเก็บรักษา มาศึกษาคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ ดังนี้

1. คุณภาพทางกายภาพ

1.1 ความชื้น สูตรเมล็ดพันธุ์จำนวน 3 ชั่วโมง ละ 50 เมล็ด ชั้นน้ำหนักสด แล้วนำไปอบที่อุณหภูมิ 105°C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง (ISTA, 2008) จากนั้นนำมาซึ่งน้ำหนักแห้ง คำนวณความชื้นของเมล็ดพันธุ์โดยใช้น้ำหนักสดเป็นเกณฑ์ (wet weight basis) จากสูตร

$$\text{เปอร์เซ็นต์ความชื้น} = \frac{\text{น้ำหนักสด} - \text{น้ำหนักแห้ง}}{\text{น้ำหนักสด}} \times 100$$

1.2 น้ำหนักแห้งของเมล็ดพันธุ์ใช้ค่าน้ำหนักแห้งหลังอบของเมล็ดพันธุ์จากข้อ 1.1

2. คุณภาพทางสรีรวิทยา

2.1 ความงอกมาตรฐาน (standard germination) นำเมล็ดพันธุ์มาทดสอบความงอกมาตรฐานตามกฎของสมาคมนักทดลองเมล็ดพันธุ์ (AOSA, 2002) โดยเพาะเมล็ดพันธุ์บนกระดาษเพาะที่วางประกอบกัน (between paper) จำนวน 3 ชั่วโมง ละ 50 เมล็ด นำไปไว้ในตู้เพาะที่อุณหภูมิสับ $20-30^{\circ}\text{C}$ ประเมินความงอกครั้งแรก (first count) ที่อายุ 7 วัน และครั้งสุดท้าย (final count) ที่อายุ 14 วันหลังเพาะ

2.2 ความแข็งแรง

- 1) ความงอกในดิน (soil emergence) เพาะเมล็ดพันธุ์จำนวน 3 ชั่วโมง ละ 50 เมล็ด ในกระเบนผสม ประเมินต้นกล้าทุกวันหลังเพาะจนครบ 14 วัน
- 2) การนำไฟฟ้า นำเมล็ดพันธุ์จำนวน 3 ชั่วโมง ละ 25 เมล็ด มาซึ่งน้ำหนักใส่เมล็ดพันธุ์ในบีกเกอร์ที่มีน้ำกลั่น 75 มล นำไปไว้ในตู้ที่อุณหภูมิ 20°C เป็นเวลา 24 ชม แล้วนำสารละลายเมล็ดพันธุ์มาวัดการนำไฟฟ้าในหน่วยไมโครซีเมน/ซม/กรัม จากสูตร (วัลลภ, 2545)

$$\text{การนำไฟฟ้า} = \frac{\text{การนำไฟฟ้าอ่านจากเครื่องวัด (ไมโครซีเมน/ซม/กรัม)}}{\text{น้ำหนัก 25 เมล็ด (กรัม)}}$$

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพของเมล็ดพันธุ์พิกรหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. ที่อายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน ที่เก็บรักษากันที่อุณหภูมิห้องและห้องเย็น ด้วยแผนกราฟทดลองแบบ CRD และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี DMRT

ผลการทดลอง

สีผล

พริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. มีการพัฒนาของสีผลดังนี้ (ตารางที่ 1) ที่อายุผล 42 วันหลังจากบานผลมีสีแดงส้ม ผลยังไม่พัฒนาสีแดงส้มทั้งผล มีบางจุดยังไม่เปลี่ยนสี ผลที่อายุ 46 วันหลังจากบาน ผลมีสีแดงส้มเกือบทั้งหมด ผลที่อายุ 50 วันหลังจากบาน มีสีแดงทั่วทั้งผล ผลเริ่มมีรอยผลลัพนผิว ผลที่อายุ 54 วันหลังจากบาน มีสีแดงเพิ่มขึ้นทั้งผล เช่นเดียวกับผลที่อายุ 50 วันหลังจากบาน เมื่อผลมีอายุ 58 วัน หลังจากบาน สีผลมีแดงเข้ม ผลเริ่มเหี่ยว และเมื่อผลมีอายุ 62 วันหลังจากบาน ผลมีสีแดงเข้มขึ้น และเหี่ยวมากขึ้น

ตารางที่ 1 สีผลของพริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. ที่อายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน

อายุ (วัน)	สีผล	สีที่ได้จากสมุดเทียบสี *
42	แดงส้ม	Orange – Red 33 Group A
46	แดงส้ม	Orange – Red 34 Group A
50	แดง	Red 45 Group A
54	แดง	Red 45 Group B
58	แดงเข้ม	Red 46 Group B
62	แดงเข้ม	Red 46 Group B

* เทียบสีจากสมุดเทียบสีของ The Royal Horticultural Society, London.

การเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง ความชื้น

เมล็ดพันธุ์พิริกหอยแพพันธุ์คัด-ม.อ. หลังจากลดความชื้นด้วยการตากแดดนาน 2 วัน มีความชื้นเริ่มต้น 9.59, 8.96, 7.40, 8.81, 9.18 และ 9.26% ที่อายุผล 42, 46, 50, 54, 58 และ 62 วันหลังดอกบาน ตามลำดับ (ตารางที่ 2) เมื่อบรรจุสู่ถุงพลาสติก เก็บในกล่องโฟมและเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง เมล็ดพันธุ์จากทุกอายุผล เมื่อเก็บรักษานานขึ้น เมล็ดพันธุ์มีความชื้นเพิ่มขึ้นตามลำดับ โดยเมล็ดพันธุ์จากผลอายุ 62 วันหลังดอกบาน มีความชื้นเกิน 10.00% หลังการเก็บรักษาเดือนที่ 2 เท่านั้น ส่วนเมล็ดพันธุ์จากผลอายุ 42, 46, 54 และ 58 วันหลังดอกบาน มีความชื้นเพิ่มขึ้นเกิน 10.00% เมื่อเก็บรักษานาน 3 เดือน ยกเว้นเมล็ดพันธุ์จากผลอายุ 50 วันหลังดอกบาน มีความชื้นเกิน 10.00% เมื่อเก็บรักษานาน 10 เดือน หลังเก็บรักษานาน 12 เดือน เมล็ดพันธุ์จากผลอายุ 42, 46, 50, 54, 58 และ 62 วันหลังดอกบาน มีความชื้น 14.11, 12.38, 10.84, 12.15, 13.09, และ 15.16% ตามลำดับ

น้ำหนักแห้ง

เมล็ดพันธุ์พิริกหอยแพพันธุ์คัด-ม.อ. ที่อายุผล 42, 46, 50, 54, 58 และ 62 วันหลังดอกบาน มีน้ำหนักแห้ง 100 เมล็ด 585.40, 589.80, 614.67, 597.80, 567.80 และ 554.00 mg ตามลำดับ (ตารางที่ 3) โดยเมล็ดพันธุ์ที่อายุ 50 วันหลังดอกบาน มีน้ำหนักแห้ง 100 เมล็ดสูงที่สุด ซึ่งเป็นระยะสูกแก่ทางสุริวิทยา ระยะผลก่อนและหลังระยะนี้ เมล็ดพันธุ์มีน้ำหนักแห้งน้อยกว่า หลังเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง มีแนวโน้มเมื่อกันในเมล็ดพันธุ์ทุกอายุ ว่าเมล็ดพันธุ์มีน้ำหนักแห้งลดลงตามระยะเวลาของการเก็บรักษา ที่เพิ่มขึ้น โดยเมื่อเก็บรักษานาน 12 เดือน เมล็ดพันธุ์มีน้ำหนักแห้ง 100 เมล็ด เหลือ 425.97, 505.37, 514.27, 506.17, 448.73 และ 406.17 mg ที่ผลอายุ 42, 46, 50, 54, 58 และ 62 วันหลังดอกบาน ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ความชื้นของเมล็ดพันธุ์พิจิทยาภพันธุ์คด-ม.อ. ที่อายุเก็บเกี่ยวต่างกัน เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง นาน 12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	ความชื้น (%)					
	อายุหลังดอกบาน (วัน)					
	42	46	50	54	58	62
0	9.59 e	8.96 e	7.40 f	8.81 f	9.18 e	9.26 f
1	9.75 e	9.16 e	7.98 ef	9.08 ef	9.74 de	9.79 ef
2	9.90 e	9.27 e	8.03 ef	9.73 def	9.48 de	10.01 ef
3	10.81 d	10.00 de	7.98 ef	10.12 cd	10.14 de	10.30 def
4	11.90 c	10.17 cde	8.62 de	10.16 cd	10.50 cd	10.85 cdef
5	11.83 c	10.05 cde	8.67 de	10.01 cde	10.47 cd	11.17 cde
6	12.03 c	10.96 bcd	9.18 cd	10.34 cd	11.50 bc	11.27 cde
7	12.95 b	11.23 abc	9.45 bcd	10.76 bcd	11.57 bc	12.05 cd
8	13.23 b	11.64 ab	9.59 bcd	10.98 bc	11.93 ab	12.55 bc
9	13.63 ab	11.58 ab	9.96 abc	10.86 bc	11.87 ab	12.33 bc
10	13.43 ab .	11.85 ab	10.32 abc	11.65 ab	12.28 ab	13.86 ab
11	14.04 a	11.81 ab	10.40 ab	11.79 ab	12.34 ab	14.07 ab
12	14.11 a	12.38 a	10.84 a	12.15 a	13.09 a	15.16 a
F-test	*	*	*	*	*	*
C.V. (%)	3.51	6.06	6.80	5.42	6.07	8.26

* แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ตารางที่ 3 น้ำหนักแห้งของเมล็ดพันธุ์พริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. ที่อายุเก็บเกี่ยวต่างกัน เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องนาน 12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	น้ำหนักแห้ง (มก/100 เมล็ด)					
	อายุหลังดอกบาน (วัน)					
	42	46	50	54	58	62
0	585.40 a	589.80 a	614.67 a	597.80 a	567.80 a	554.00 a
1	563.91 ab	574.40 a	592.77 ab	588.70 ab	561.30 ab	533.80 ab
2	552.17 abc	564.90 ab	594.77 ab	589.93 ab	559.70 ab	538.97 ab
3	550.30 abc	550.63 abc	590.20 ab	575.83 abc	551.30 abc	527.13 abc
4	539.63 abc	556.07 abc	595.17 ab	576.13 abc	545.37 abc	514.47 abc
5	520.03 abcd	559.83 abc	584.94 ab	563.63 abcd	537.38 abc	503.33 bcd
6	504.77 abcde	541.53 abc	570.10 bc	552.87 abcde	522.30 abcd	493.30 bcde
7	493.46 bcde	536.97 abc	566.53 bcd	549.87 abcde	517.60 abcd	499.00 bcde
8	495.17 bcde	544.73 abc	558.00 bcd	540.03 bcde	505.57 bcde	497.93 bcde
9	481.60 bcde	535.53 abc	543.57 cde	544.97 abcde	494.53 cde	486.13 cde
10	475.60 cde	519.57 bc	542.90 cde	534.20 cde	475.43 de	464.13 de
11	450.33 de	507.47 c	530.43 de	522.70 de	459.97 e	454.13 e
12	425.97 e	505.37 c	514.27 e	506.17 e	448.73 e	406.17 f
F-test	*	*	*	*	*	*
C.V. (%)	8.53	5.15	3.48	4.90	5.98	4.85

* แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

คุณภาพทางสรีรวิทยา

ความคงมาตราฐาน

เมล็ดพันธุ์พิริกหย偓พันธุ์คัด-ม.อ. ที่อายุ 42, 46, 50, 54, 58 และ 62 วันหลังดอกบาน มีความคงมาตราฐาน สูงกว่า 88.67% (ตารางที่ 4) หลังเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง ความคงมาตราฐานของ เมล็ดพันธุ์มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ตามระยะเวลาของการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น โดยเมล็ดพันธุ์มีความคงมาตราฐานต่ำกว่า 70% เมื่อเก็บรักษานาน 10, 8, 10, 10, 9 และ 9 เดือน ที่อายุผล 42, 46, 50, 54, 58 และ 62 วันหลังดอกบาน ตามลำดับ หลังจากนี้ เมล็ดพันธุ์มีความคงมาตราฐานลดลงอย่างรวดเร็ว จนเมื่อเก็บรักษานาน 12 เดือน เมล็ดพันธุ์มีความคงมาตราฐานระหว่าง 39.33 – 47.33% ทุกอายุผล

ความแข็งแรง

ความคงในดิน

ก่อนการเก็บรักษาความคงในดินของเมล็ดพันธุ์พิริกหย偓พันธุ์คัด-ม.อ. จากทุกอายุผลสูงกว่า 86.00% โดยที่อายุผล 50 วันหลังดอกบาน มีความคงในดินสูงที่สุด 97.67% (ตารางที่ 5) หลังการเก็บรักษา เมล็ดพันธุ์ทุกอายุผล มีความคงในดินลดลงตามลำดับ เช่นเดียวกับความคงมาตราฐาน แต่ความคงในดินลดลงรวดเร็วมาก โดยเมล็ดพันธุ์มีความคงในดินลดลงต่ำกว่า 70% เมื่อเก็บรักษานาน 4-8 เดือน ที่อายุผล 42-62 วันหลังดอกบาน โดยเฉพาะเมล็ดพันธุ์จากผลอายุ 42 วันหลังดอกบาน มีความคงในดินเป็น 0.00% ไม่สามารถคงได้เลย

การนำไปฟื้นฟ้า

ก่อนการเก็บรักษา เมล็ดพันธุ์พิริกหย偓พันธุ์คัด-ม.อ. ทุกอายุผลมีการนำไปฟื้นฟ้าระหว่าง 18.90 – 22.59 ไมโครซีเมน/ซม/กรัม (ตารางที่ 6) การนำไปฟื้นฟ้าของเมล็ดพันธุ์มีแนวโน้มสูงขึ้น เมื่อเก็บรักษา เมล็ดพันธุ์นานขึ้น เมื่อเก็บรักษานาน 12 เดือน เมล็ดพันธุ์มีการนำไปฟื้นฟ้า 33.61, 28.35, 24.00, 25.03, 31.15 และ 31.35 ไมโครซีเมน/ซม/กรัม ที่อายุผล 42, 46, 50, 54, 58 และ 62 วันหลังดอกบาน ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ความคงมาตรฐานของพิริภัยจากพื้นที่คัด-ม.อ. ที่อายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน เก็บรักษาที่อุณหภูมิ
ห้องนาน 12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	ความคงมาตรฐาน (%)					
	อายุหลังดอกบาน (วัน)					
	42	46	50	54	58	62
0	88.67 a	92.00 a	96.67 a	94.67 a	92.67 a	90.00 ab
1	87.33 a	89.33 a	97.33 a	92.00 a	93.33 a	91.33 a
2	84.00 ab	88.67 a	92.00 a	90.67 ab	90.67 ab	90.00 ab
3	81.33 ab	89.33 a	88.67 abc	88.67 ab	88.67 abc	88.67 ab
4	82.00 ab	87.33 a	87.33 abc	86.00 abc	86.00 abc	90.67 a
5	81.33 ab	82.00 ab	90.67 ab	83.33 abc	84.00 bc	88.00 ab
6	87.33 ab	80.67 ab	84.67 abc	88.67 ab	82.00 c	81.33 abc
7	80.00 ab	72.00 bc	76.00 c	87.33 ab	83.33 bc	79.33 bc
8	85.33 ab	68.00 cd	77.33 bc	77.33 c	74.67 d	75.33 c
9	71.33 bc	62.00 cd	78.00 bc	73.33 c	66.00 e	65.33 d
10	59.33 c	58.00 d	60.00 d	60.67 d	57.33 f	56.67 de
11	46.67 d	42.00 e	55.33 de	52.67 de	42.00 g	50.00 ef
12	42.00 d	39.00 e	47.33 e	46.00 e	40.00 g	44.00 f
F-test	*	*	*	*	*	*
C.V. (%)	9.80	8.17	8.95	9.08	5.71	7.45

* แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ตารางที่ 5 ความออกในเดินของเมล็ดพันธุ์พอกหัวพันธุ์คัด-ม.อ. ที่อายุเก็บเกี่ยวต่างกัน เก็บรักษาที่ อุณหภูมิห้องนาน 12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	ความออกในเดิน (%)					
	อายุหลังดอกบาน (วัน)					
	42	46	50	54	58	62
0	86.00 a	93.33 a	97.67 a	92.00 a	88.00 a	87.33 a
1	84.00 a	87.33 ab	88.00 ab	86.00 ab	81.33 ab	80.67 ab
2	83.67 a	84.00 abc	86.67 ab	86.00 ab	80.67 ab	79.33 ab
3	79.33 a	80.00 bcd	87.33 ab	85.33 ab	78.67 ab	78.00 ab
4	68.00 b	72.00 cd	86.67 ab	87.33 ab	77.33 b	76.00 ab
5	66.00 b	70.67 d	84.67 ab	84.00 abc	76.67 b	74.67 ab
6	56.00 c	68.00 de	80.00 b	78.67 bc	74.67 b	74.00 ab
7	52.67 c	69.33 de	78.00 b	76.67 c	72.00 b	68.67 b
8	36.00 d	57.33 ef	63.33 c	60.00 d	56.67 c	50.67 c
9	18.67 e	48.00 f	58.67 c	55.33 de	40.00 d	36.67 d
10	5.33 f	35.33 g	52.67 c	49.33 e	32.67 d	24.00 d
11	0.00 f	11.33 h	29.33 d	14.00 f	10.67 e	3.33 e
12	0.00 f	4.00 h	19.33 d	10.00 f	5.33 e	0.00 e
F-test	*	*	*	*	*	*
C.V. (%)	8.25	12.06	9.96	7.13	9.04	13.21

* แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ตารางที่ 6 การนำไฟฟ้าของเมล็ดพันธุ์พริกไทยกับพันธุ์คัด-ม.อ. ที่อายุเก็บเกี่ยวต่างกัน เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องนาน 12 เดือน

การนำไฟฟ้า (ไมโครซีเมน/ชม/กรัม)

อายุการเก็บ รักษา (เดือน)	อายุหลังดอกบาน (วัน)					
	42	46	50	54	58	62
0	22.59 f	20.32 f	18.90 d	19.33 e	21.07 g	22.17 e
1	23.95 def	21.70 ef	19.58 cd	20.94 de	21.76 g	22.74 e
2	23.67 ef	21.60 ef	20.60 bcd	20.76 de	22.02 fg	23.32 de
3	24.42 def	21.86 ef	20.74 bcd	21.03 de	22.32 efg	23.69 de
4	25.15 de	22.29 def	20.61 bcd	21.99 cd	23.59 def	23.66 de
5	26.20 cd	23.04 cde	21.89 abc	22.36 bcd	23.90 de	24.78 cde
6	27.63 c	22.74 cde	22.06 ab	22.57 bcd	24.91 cd	25.83 bcd
7	27.81 bc	23.96 bcd	22.46 ab	22.43 bcd	25.98 c	26.02 bcd
8	28.41 bc	24.09 bc	22.28 ab	22.51 bcd	25.83 c	26.57 bc
9	30.11 b	24.56 b	23.04 ab	23.32 abc	26.69 bc	26.66 bc
10	30.02 b	25.56 b	23.45 a	23.70 abc	28.07 b	28.12 b
11	32.81 a	27.72 a	23.59 a	24.57 ab	30.95 a	30.91 a
12	33.61 a	28.35 a	24.00 a	25.03 a	31.15 a	31.35 a
F-test	*	*	*	*	*	*
C.V. (%)	4.74	4.69	5.97	5.30	3.96	5.90

* แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

การเก็บรักษาในห้องเย็น

ความชื้น

เมล็ดพันธุ์พิริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. ทุกอายุผล เมื่อบรรจุในถุงพลาสติก ใส่กล่องโฟมเก็บรักษาในห้องเย็นอุณหภูมิ 10°C มีความชื้นเพิ่มขึ้นตามลำดับของการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น (ตารางที่ 7) โดยมีความชื้นมากกว่า 10% เมื่อเก็บรักษาเดือนที่ 3, 6, 11, 8, 6 และ 5 ของเมล็ดพันธุ์จากผลอายุ 42, 46, 50, 54, 58 และ 62 วันหลังจากการบัน ตามลำดับ โดยความชื้นของเมล็ดพันธุ์เพิ่มน้อยกว่าการเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง เมื่อเก็บรักษานาน 12 เดือน เมล็ดพันธุ์มีความชื้น 13.26, 12.04, 10.61, 11.53, 11.87 และ 12.56% จากผลอายุ 42, 46, 50, 54, 58 และ 62 วันหลังจากการบัน

น้ำหนักแห้ง

เมล็ดพันธุ์พิริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. มีน้ำหนักแห้ง 100 เมล็ด ก่อนการเก็บรักษา 589.40, 589.80, 614.67, 597.80, 567.80 และ 554.00 mg จากผลอายุ 42, 46, 50, 54, 58 และ 62 วันหลังจากการบัน ตามลำดับ (ตารางที่ 8) น้ำหนักแห้งของเมล็ดพันธุ์จากทุกอายุผลลดลงตามลำดับ เมื่อระยะเวลาของการเก็บรักษาเพิ่มมากขึ้น จนกระทั่งเมื่อเก็บรักษาครบ 12 เดือน เมล็ดพันธุ์มีน้ำหนักแห้ง เป็น 447.27, 506.17, 517.40, 509.43, 452.07 และ 417.40 mg/100 เมล็ด จากผลอายุ 42, 46, 50, 54, 58 และ 62 วันหลังจากการบัน ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ความชื้นของเมล็ดพันธุ์พิริกหัวพันธุ์คัด-ม.อ. ที่อายุเก็บเกี่ยวต่างกัน เก็บรักษาในห้องเย็นนาน 12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	ความชื้น (%)					
	อายุหลังดอกบาน (วัน)					
	42	46	50	54	58	62
0	9.59 e	8.96 e	7.40 f	8.81 g	9.18 d	9.26 g
1	9.67 e	9.06 e	7.69 ef	8.84 g	9.39 d	9.34 g
2	9.71 e	9.57 cde	7.73 ef	9.52 f	9.24 d	9.56 g
3	10.62 de	9.52 de	7.83 ef	9.27 fg	9.85 cd	9.95 fg
4	11.27 cd	9.96 cde	8.05 def	9.52 f	9.86 cd	9.93 fg
5	11.22 cd	9.92 cde	8.12 def	9.65 ef	9.92 cd	10.88 cde
6	11.40 cd	10.69 abcd	8.44 de	9.69 ef	10.69 bc	10.73 ef
7	11.92 bc	10.24 bcde	8.85 cd	9.85 def	10.57 bc	10.76 def
8	12.67 ab	10.79 abcd	9.46 bc	10.26 cde	11.12 ab	11.60 bcd
9	12.41 abc	11.07 abc	9.41 bc	10.72 bc	11.34 ab	11.62 bcd
10	12.95 ab	11.59 ab	9.85 ab	10.45 cd	11.59 ab	11.87 ab
11	13.27 a	11.67 a	10.09 ab	11.14 ab	11.35 ab	11.68 bc
12	13.26 a	12.04 a	10.61 a	11.53 a	11.87 a	12.56 a
F-test	*	*	*	*	*	*
C.V. (%)	5.72	7.25	5.57	3.47	5.44	4.37

* แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ตารางที่ 8 น้ำหนักแห้งของเมล็ดพันธุ์พริกหวานพันธุ์คัด-ม.อ. ที่อายุเก็บเกี่ยวต่างกัน เก็บรักษาในห้องเย็นนาน 12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	น้ำหนักแห้ง (มก/100 เมล็ด)					
	อายุหลังดอกบาน (วัน)					
	42	46	50	54	58	62
0	589.40 a	589.80 a	614.67 a	597.80 a	567.80 abc	554.00 a
1	589.10 a	573.27 ab	603.07 ab	583.63 ab	581.30 a	536.07 ab
2	580.30 a	571.50 ab	598.63 abc	575.40 ab	573.07 ab	523.00 abc
3	562.93 ab	577.17 ab	594.70 abc	581.37 ab	541.30 bcd	515.30 abc
4	556.00 abc	561.70 abc	574.77 bcd	572.77 ab	532.03 cde	517.57 abc
5	552.27 abc	569.98 ab	586.90 abcd	568.13 ab	530.71 cde	507.91 abc
6	524.07 abcd	557.77 abc	578.17 abcd	563.83 ab	525.63 def	509.90 abc
7	519.00 abcd	550.90 abc	572.80 bcd	566.93 ab	514.27 defg	509.27 abc
8	506.77 abcd	551.77 abc	561.20 cde	550.10 abc	508.90 defg	492.20 bcd
9	496.93 abcd	512.93 abc	548.17 def	540.43 bc	497.87 efg	494.83 bcd
10	480.87 bcd	521.17 bc	551.67 def	538.43 bc	485.43 fgh	477.93 cd
11	466.47 cd	505.57 c	527.47 ef	510.90 c	476.63 gh	460.80 d
12	447.27 d	506.17 c	517.40 ef	509.43 c	452.07 h	417.40 e
F-test	*	*	*	*	*	*
C.V. (%)	9.21	5.47	3.63	4.41	4.18	4.87

* แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่ไม่ซ้ำกันต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

คุณภาพทางสรีรวิทยา

ความงอกมาตรฐาน

เมล็ดพันธุ์พิริภัยจากพันธุ์คัด-ม.อ. จากทุกอายุผล เมื่อเก็บรักษาในห้องเย็น มีแนวโน้มที่มีความงอกมาตรฐานลดลง ตามระยะเวลาของการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น (ตารางที่ 9) เมื่อเก็บรักษานาน 12 เดือน เมล็ดพันธุ์จากผลอายุ 42, 46, 50 และ 54 วันหลังดอกบาน มีความงอกมาตรฐานสูงกว่า 80.00% ยกเว้นเมล็ดพันธุ์จากผลอายุ 58 และ 62 วันหลังดอกบาน ที่มีความงอกมาตรฐาน 79.33 และ 74.67% ตามลำดับ

ความแข็งแรง

ความงอกในดิน

เมล็ดพันธุ์พิริภัยจากพันธุ์คัด-ม.อ. จากทุกอายุผล เมื่อเก็บรักษาในห้องเย็น มีความงอกในดินลดลง ตามระยะเวลาของการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น (ตารางที่ 10) แต่ความงอกลดลงเร็วและมากกว่าความงอกมาตรฐาน เมื่อเก็บรักษานาน 12 เดือนพบว่าเมล็ดพันธุ์จากผลอายุ 46, 50 และ 54 วันหลังดอกบาน ยังคงมีความงอกในดินสูงกว่า 80.00% ยกเว้นเมล็ดพันธุ์จากผลอายุ 42, 58 และ 62 วันหลังดอกบาน ที่มีความงอก 75.00, 76.00 และ 71.33% ตามลำดับ

การนำไปฟื้นฟู

ก่อนเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พิริภัยจากพันธุ์คัด-ม.อ. มีการนำไปฟื้นฟู 22.29, 20.32, 18.90, 19.33, 21.07 และ 22.17 ไมโครซีเมน/ซม/กรัม จากผลอายุ 42, 46, 50, 54, 58 และ 62 วันหลังดอกบาน ตามลำดับ (ตารางที่ 11) โดยผลที่อายุ 50 วันหลังดอกบาน เมล็ดพันธุ์มีการนำไปฟื้นฟูต่ำสุด และมีแนวโน้มว่า เมื่อเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์นานขึ้น การนำไปฟื้นฟูมีค่าเพิ่มขึ้น จนเมื่อเก็บรักษานาน 12 เดือน เมล็ดพันธุ์มีการนำไปฟื้นฟูเพิ่มขึ้นเป็น 31.95, 27.08, 22.96, 23.43, 29.97 และ 29.03 ไมโครซีเมน/ซม/กรัม จากผลอายุ 42, 46, 50, 54, 58 และ 62 วันหลังดอกบาน ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ความคงทนมาตรฐานของเมล็ดพันธุ์พริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. ที่อายุเก็บเกี่ยวต่างกัน เก็บรักษาในห้องเย็นนาน 12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	ความคงทนมาตรฐาน (%)					
	อายุหลังออกบาน (วัน)					
	42	46	50	54	58	62
0	86.67	93.33 a	97.33 a	94.00 a	91.33 a	88.00 a
1	84.67	92.00 ab	96.00 ab	90.67 ab	86.00 ab	85.33 ab
2	84.00	90.00 abc	96.00 ab	89.33 ab	84.67 bc	83.33 abc
3	82.00	90.67 abc	96.67 a	90.00 ab	83.33 bc	81.33 bcd
4	82.00	90.00 abc	95.33 ab	90.00 ab	84.00 bc	80.67 bcde
5	82.67	89.33 abc	96.00 ab	89.33 ab	83.33 bc	81.33 bcd
6	82.00	90.00 abc	95.33 ab	91.33 ab	82.67 bc	80.00 bcdef
7	81.33	87.33 bcd	94.00 ab	90.67 ab	80.67 bc	78.67 cdef
8	82.67	80.00 bcd	92.00 ab	88.67 ab	82.00 bc	77.33 def
9	81.33	86.67 cd	92.00 ab	86.67 b	80.00 bc	75.33 ef
10	82.00	83.33 d	92.67 ab	86.00 b	78.67 c	75.33 ef
11	81.33	86.00 cd	92.00 ab	86.67 b	79.33 bc	76.67 def
12	80.67	83.33 d	90.67 b	84.67 b	79.33 bc	74.67 f
F-test	ns	*	*	*	*	*
C.V. (%)	4.73	3.09	3.00	3.89	4.24	3.86

* แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ตารางที่ 10 ความอกรในดินของเมล็ดพันธุ์พริกหวานพันธุ์คัด-ม.อ. ที่อายุเก็บเกี่ยวต่างกัน เก็บรักษาในห้องเย็นนาน 12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	ความอกรในดิน (%)					
	อายุหลังดอกบาน (วัน)					
	42	46	50	54	58	62
0	86.00 a	93.33 a	95.33 a	92.00 a	88.00 a	87.33 a
1	83.33 ab	90.67 ab	94.67 ab	90.67 ab	86.67 ab	84.67 ab
2	84.00 ab	89.33 ab	95.33 ab	90.00 ab	84.00 abc	82.00 abc
3	82.67 ab	89.33 ab	94.00 ab	88.67 abc	83.33 abc	80.00 abc
4	80.00 ab	87.33 bc	92.67 ab	87.33 abc	83.33 abc	78.67 abc
5	79.33 ab	86.00 bc	91.33 ab	88.67 abc	82.00 abc	80.00 abc
6	81.33 ab	86.67 bc	93.33 ab	88.67 abc	80.00 abc	77.33 abc
7	80.00 ab	85.33 bc	92.67 ab	86.00 abc	79.33 abc	77.33 abc
8	78.00 ab	84.67 bc	92.00 ab	87.33 abc	80.00 abc	78.00 abc
9	78.67 ab	85.33 bc	91.33 ab	86.67 abc	78.00 abc	76.67 abc
10	77.33 ab	84.67 bc	90.67 ab	85.33 abc	78.67 bc	73.33 bc
11	76.00 ab	82.67 c	89.33 ab	84.67 bc	78.00 bc	72.00 c
12	75.00 b	80.67 c	88.67 b	82.67 c	76.00 c	71.33 c
F-test	*	*	*	*	*	*
C.V. (%)	6.39	3.66	3.34	4.17	5.81	7.68

* แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ตารางที่ 11 การนำไฟฟ้าของเมล็ดพันธุ์พิริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. ที่อายุเก็บเกี่ยวต่างกัน เก็บรักษาในห้องเย็น นาน 12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	การนำไฟฟ้า (ไมโครซีเมน/ซม./กรัม)					
	อายุหลังตอกบาน (วัน)					
	42	46	50	54	58	62
0	22.29 f	20.32 f	18.90 e	19.33 g	21.07 g	22.17 e
1	23.32 f	21.00 ef	19.04 de	20.33 f	21.75 fg	23.32 e
2	23.78 ef	21.27 ef	19.33 cde	20.93 ef	21.93 fg	23.11 de
3	24.12 def	21.74 ef	19.56 bcde	21.07 ef	22.12 efg	22.79 de
4	24.85 cdef	22.28 de	20.62 abcde	21.61 de	23.38 defg	24.19 cde
5	25.58 cdef	22.25 de	21.26 abcde	22.02 cd	23.64 defg	24.58 bcde
6	26.99 bcde	22.46 de	21.84 abc	21.79 cde	24.74 cde	24.83 bcd
7	27.67 bc	23.92 cd	21.59 abcd	21.15 cd	24.24 cdef	25.69 bc
8	27.44 bcd	23.64 cd	21.77 abc	22.31 bcd	25.31 cd	25.10 bcd
9	29.91 ab	24.34 c	21.84 abc	22.34 bcd	26.83 bc	25.63 bc
10	30.38 ab	25.07 bc	22.10 ab	22.73 abc	27.99 ab	26.77 ab
11	31.48 a	26.12 ab	22.29 a	23.22 ab	28.55 ab	28.96 a
12	31.95 a	27.08 a	22.96 a	23.43 a	29.97 a	29.03 a
F-test	*	*	*	*	*	*
C.V. (%)	6.90	4.11	6.49	2.35	5.99	2.25

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

โครงการย่อยที่ 3.2 การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูพันธุ์บุตรสีท้ออายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน

เพาะเมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูพันธุ์บุตรสี วันที่ 9 มีนาคม 2552 ในกระบวนการผสมหลังเพาะ 2 สัปดาห์ ย้ายกล้าลงถุงขนาด 4X 6 นิ้ว และหลังย้ายกล้า 26 วัน นำต้นกล้าไปปลูกในแปลงขนาด 5 X 1 เมตร จำนวน 15 แปลง เว็บระยะระหว่างแปลง 0.50 เมตร ที่เตรียมดินโดยใส่ปูนขาวและปุ๋ยคอกอัดตรา 1,000 กก./ไร่ รองกั้นหลุมด้วยปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 20 กก./ไร่ ปลูกเป็นแถวคู่ระยะปลูก 50 X 50 ซม ให้น้ำแบบฝนเทียม ใส่ปุ๋ยสูตร 21-0-0 อัตรา 40 กก./ไร่ แบ่งใส่ 2 ครั้ง เมื่อต้นพิริกขี้หนูอายุ 7 และ 14 วัน หลังปลูก จำจัดวัชพืชพร้อมกับพุนโคนและปักค้างเมื่ออายุ 14 วันหลังปลูก และใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 40 กก./ไร่ แบ่งใส่ 3 ครั้ง เมื่อพิริกขี้หนูอายุ 21, 28 และ 35 วันหลังปลูก ฉีดพ่นยาฆ่าแมลงควรโนบิซัลแฟฟ อีไทคอน เป็นพุ่ราคาร์บ และยาเมียราชา อัตรา 20 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร ทุก 1 สัปดาห์ โดยฉีดแบบหมุนเวียนเพื่อป้องกันเหลี่ยไฟ และฉีดพ่น อะบามีกิติน อัตรา 30 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร ทุก 2 สัปดาห์ เพื่อป้องกันหนอนชนิดหนอนเจาผล และหนอนเจาลำต้น ลดสารกำจัดเชื้อราคิวโนทิชิน + อีทริไดอะโซล อัตรา 20 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร เมื่อพิริกอายุ 10 และ 25 วันหลังปลูก เพื่อป้องกันโรคโคงเน่า

พิริกขี้หนูพันธุ์บุตรสีมีอายุที่ดอกแรกบาน 22 วันหลังปลูก ผูกดอกที่บานเต็มที่ด้วยไหมสีต่างๆ เพื่อกำหนดวันที่ดอกบาน เก็บเกี่ยวผลที่ระยะผลสีเขียว-ส้ม สีแดงอ่อน สีแดง และสีแดงเข้มเริ่มเหี่ยว นำผลพิริกที่เก็บเกี่ยวแต่ละสีโดยผ่าผลและแยกเมล็ดพันธุ์ นำไปทดสอบความชื้นที่อุณหภูมิ 40°C นาน 48 ชั่วโมง นำไปทดสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ก่อนการเก็บรักษา แล้วเก็บรักษาในถุงพลาสติก ใส่กล่องโฟม เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องและห้องเย็น 10°C สูงต่ำอย่างเมล็ดพันธุ์ทุกเดือนมาศึกษาคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ดังนี้

1. คุณภาพทางกายภาพ

1.1 ความชื้น สูงเมล็ดพันธุ์จำนวน 3 ชั้าๆ ละ 50 เมล็ด ชั่งน้ำหนักสด แล้วนำไปปอกที่อุณหภูมิ 105°C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง (ISTA, 2008) ชั่งน้ำหนักแห้ง คำนวนความชื้นของเมล็ดพันธุ์ โดยใช้ น้ำหนักสดเป็นเกณฑ์ (wet weight basis)

$$\text{เปอร์เซ็นต์ความชื้น} = \frac{\text{น้ำหนักสด} - \text{น้ำหนักแห้ง}}{\text{น้ำหนักสด}} \times 100$$

1.2 น้ำหนักแห้งของเมล็ด ใช้น้ำหนักแห้งของเมล็ดหลังอบ ข้อ 1.1 คำนวนเป็นน้ำหนัก 100 เมล็ด

2. คุณภาพทางสิริวิทยา

2.1 ความคงมาตรฐาน (standard germination) สูตรเมล็ดพันธุ์จำนวน 3 ชั้าๆ ละ 50 เมล็ดเพาะในม้วนกระดาษเพาะ (between paper) วางเพาะในตู้เพาะที่อุณหภูมิสลบ 20 – 30°ฯ ประเมินความคงครั้งแรก (first count) ที่อายุ 7 วัน และประเมินความคงครั้งสุดท้าย (final count) ที่อายุ 14 วัน (ISTA, 2008)

2.2 ความแข็งแรง โดยทดสอบความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ 2 วิธี คือ

- 1) ความคงในดิน (soil emergence) สูตรเมล็ดพันธุ์จำนวน 3 ชั้าๆ ละ 50 เมล็ด เพาะในกระดินผสม ประเมินต้นกล้าทุกวันหลังปลูกจนครบ 14 วัน
- 2) การนำไฟฟ้า ใช้เมล็ดพันธุ์จำนวน 3 ชั้าๆ ละ 25 เมล็ด มาซั่งน้ำหนัก ใส่เมล็ด ลงในบีกเกอร์ที่มีน้ำหนักลับ 75 มล นำไปไว้ในตู้ที่อุณหภูมิ 20°ฯ เป็นเวลา 24 ชั่วโมง แล้วนำสารละลายที่แช่ เมล็ดมาวัดการนำไฟฟ้าในหน่วย ไมโครซีเมน/ซม/กรัม (วัลลภ, 2545)

$$\text{การนำไฟฟ้า} = \frac{\text{ค่าการนำไฟฟ้าอ่านจากเครื่องวัด (ไมโครซีเมน/ซม/กรัม)}}{(\mu\text{S}/\text{cm}/\text{g})} \quad \text{น้ำหนัก 25 เมล็ด (กรัม)}$$

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ของเมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูพันธุ์บุตรสีในผลที่ระยะสีผล ที่เก็บรักษาด้วยแผนการทดลองแบบ CRD และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี DMRT

ผลการทดลอง

การเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง ความชื้น

เมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูพันธุ์บุตรสี มีความชื้นก่อนการเก็บรักษา 6.93, 6.87, 6.76 และ 6.81% ตามลำดับที่ระยะผลมีสีเขียว – ส้ม แดงอ่อน. แดง และแดงเข้มเริ่มเหลือง เมื่อบรรจุใส่ถุงพลาสติก เก็บในกล่องโฟมและเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องนาน 12 เดือน ทุกระยะสีผล เมล็ดพันธุ์มีความชื้นเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาของการเก็บรักษา แต่ไม่เกิน 7.20% ตามตารางที่ 1

น้ำหนักแห้ง

เมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูพันธุ์บุตรสี ที่ระยะสีผลเขียว - ส้ม แดงอ่อน แดง และแดงเข้มเริ่มเหี่ยวน้ำหนักแห้ง 100 เมล็ดก่อนการเก็บรักษา 462, 470, 502, และ 478 มก ตามลำดับ (ตารางที่ 2) เมื่อเก็บรักษานานขึ้น เมล็ดพันธุ์ทุกระยะสีผลเขียว-ส้ม แดงอ่อน แดง และแดงเข้มเริ่มเหี่ยว มีน้ำหนักแห้ง 100 เมล็ดลดลงเป็น 454, 456, 493 และ 470 มก ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ความชื้นของเมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูพันธุ์บุตรสีที่ระยะสีผลต่างกันเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องนาน 12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	ความชื้น (%)			
	เขียว - ส้ม	แดงอ่อน	แดง	แดงเข้มเริ่มเหี่ยว
0	6.93 g	6.87 g	6.76 f	6.81 f
1	6.99 f	6.88 fg	6.78 ef	6.83 ef
2	7.03 ef	6.90 ef	6.79 ef	6.85 def
3	7.04 de	6.91 def	6.80 ef	6.86 de
4	7.04 de	6.92 de	6.81 def	6.86 de
5	7.07 cde	6.93 cd	6.82 cde	6.88 cd
6	7.09 bcd	6.96 bc	6.85 bcd	6.91 bc
7	7.11 bc	6.96 bc	6.86 abc	6.91 bc
8	7.11 bc	6.97 b	6.86 abc	6.92 b
9	7.12 bc	6.98 b	6.87 abc	6.94 ab
10	7.13 ab	6.98 b	6.87 abc	6.94 ab
11	7.14 ab	6.99 ab	6.88 ab	6.95 ab
12	7.17 a	7.01 a	6.91 a	6.98 a
F-test	*	*	*	*
C.V. (%)	0.40	0.26	0.37	0.34

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ตารางที่ 2 น้ำหนักแห้งของเมล็ดพันธุ์พakisช์หนานพันธุ์บุตรสีที่ระยะสีผลต่างกันเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องน่าน
12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	น้ำหนักแห้ง (มก/100 เมล็ด)				
	เขียว - ส้ม	แดงอ่อน	แดง	แดงเข้มเริ่มเหลือง	สีผล
0	462 a	470 a	502 a	478	
1	458 ab	462 ab	499 abc	474	
2	458 ab	464 ab	498 abc	474	
3	458 ab	462 ab	498 abc	473	
4	457 ab	463 ab	497 abc	472	
5	457 ab	463 ab	497 abc	472	
6	456 ab	462 ab	497 abc	472	
7	456 ab	461 ab	496 bc	471	
8	455 b	460 b	495 bc	471	
9	455 b	459 b	494 bc	471	
10	455 b	458 b	494 bc	470	
11	454 b	457 b	493 c	470	
12	454 b	456 b	493 c	470	
F-test	*	*	*	*	ns
C.V. (%)	0.69	1.18	0.63	0.96	

ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

คุณภาพทางสุริวิทยา

ความอكمารฐาน

เมล็ดพันธุ์พิการขี้หนูพันธุ์บุตรสีที่ระยะผลสีเขียว-ส้ม แดง อ่อน แดง และแดงเข้มเริ่มเหี่ยว มีความคงมาตรฐานก่อนการเก็บรักษา 83.33 , 92.00, 97.33 และ 94.00% ตามลำดับ (ตารางที่ 3) หลังการเก็บรักษา เมล็ดพันธุ์จากผลทุกระยะสีผล มีความคงมาตรฐานลดลงตามระยะเวลาของการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น โดยเมล็ดพันธุ์จากผลสีแดง อ่อน แดง และแดงเข้มเริ่มเหี่ยว เมื่อเก็บรักษานาน 12 เดือน เมล็ดพันธุ์คงมีความคงมาตรฐานสูงกว่า 80.00% ยกเว้นเมล็ดพันธุ์จากผลสีเขียว – ส้ม ที่มีความคงมาตรฐานเมื่อเก็บรักษานาน 12 เดือนเพียง 69.33% เท่านั้น

ความแข็งแรง

ความคงในดิน

ความคงในดินของเมล็ดพันธุ์พิการขี้หนูพันธุ์บุตรสีทุกระยะสีผล ทั้งก่อนการเก็บรักษาและหลังการเก็บรักษา มีแนวโน้มเช่นเดียวกับความคงมาตรฐานแต่ต่ำกว่า (ตารางที่ 4) ยกเว้นเมล็ดพันธุ์จากผล สีเขียว-ส้ม ที่มีความคงในดินก่อนการเก็บรักษา 88.67% และมีความคงในดิน 74.67% เมื่อเก็บรักษานาน 12 เดือน

การนำไปฟื้นฟ้า

เมล็ดพันธุ์พิการขี้หนูพันธุ์บุตรสี ที่ระยะสีผล เขียว-ส้ม แดง อ่อน แดง และแดงเข้มเริ่มเหี่ยว มีการนำไปฟื้นฟ้าก่อนการเก็บรักษา 26.44, 22.75, 11.02 และ 16.16 ไมโครซีเมน/ซม./กรัม ตามลำดับ (ตารางที่ 5) มีแนวโน้มว่าเมื่อเก็บรักษานานขึ้นเมล็ดพันธุ์ทุกระยะสีผลมีการนำไปฟื้นฟ้าเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 3 ความคงทนของเมล็ดพันธุ์พิเศษชื่อ 'หนูพันธุ์บุตรสี' ที่ร่วงเสียผลต่างกันเก็บรักษาที่อุณหภูมิ
ห้องนาน 12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	ความคงทน (%)			
	เขียว - ส้ม	แดงอ่อน	แดง	แดงเข้มเริ่มเหลือง
0	83.33	92.00	97.33 a	94.00 ab
1	79.33	90.00	95.33 ab	94.67 a
2	78.67	89.33	92.67 abc	90.67 abc
3	77.33	88.67	91.33 bcd	90.00 abc
4	78.00	88.00	92.00 abc	89.33 abc
5	78.00	87.33	90.67 bcde	88.67 abc
6	75.33	85.33	88.67 bcde	87.33 abc
7	74.67	86.00	89.33 bcde	88.00 abc
8	73.33	86.67	88.67 bcde	86.67 abc
9	72.67	85.33	87.33 cde	85.33 abc
10	72.00	85.33	86.00 def	84.00 abc
11	72.00	84.67	85.33 ef	83.33 bc
12	69.33	80.67	81.33 f	80.67 c
F-test	ns	ns	*	*
C.V. (%)	14.50	11.56	3.37	6.40

ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ตารางที่ 4 ความคงในดินของเมล็ดพันธุ์พริกชี้ฟูพันธุ์บุตรสี ที่ระยะสีผลต่างกันเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องน้ำ 12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	ความคงในดิน (%)				
	เขียว - ส้ม	แดงอ่อน	แดง	แดงเข้มเริ่มเหลือง	สีผล
0	88.67	91.33	94.00 a	90.00	
1	88.00	89.33	90.00 ab	88.00	
2	90.00	90.00	92.00 a	89.33	
3	86.00	87.33	88.67 ab	86.00	
4	88.67	86.67	86.00 ab	86.67	
5	86.00	86.67	83.33 ab	85.33	
6	79.33	82.67	82.67 ab	81.33	
7	78.00	80.67	80.00 ab	80.00	
8	77.33	80.00	82.67 ab	81.33	
9	77.33	78.00	81.33 ab	79.33	
10	79.33	77.33	80.00 ab	78.00	
11	75.33	75.33	80.67 ab	77.33	
12	74.67	70.67	76.00 b	75.33	
F-test	ns	ns	*	ns	
C.V. (%)	13.61	16.19	8.62	12.05	

ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ตารางที่ 5 การนำไฟฟ้าของเมล็ดพันธุ์พริกชี้ฟูพันธุ์บุตรสีที่ระยะสีผลต่างกันเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องน้ำ 12 เดือน

การนำไฟฟ้า (ไมโครซีเมน/ซม/กรัม)

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	สีผล			
	เขียว – ส้ม	แดงอ่อน	แดง	แดงเข้มเริ่มเหลือง
0	26.44 g	22.75 fg	11.02 h	16.16 h
1	27.92 fg	22.92 fg	11.92 g	16.42 h
2	27.74 fg	22.62 fg	12.76 g	17.25 g
3	28.38 ef	23.03 fg	13.92 f	17.76 g
4	29.68 de	23.86 ef	14.54 ef	18.49 f
5	29.43 ef	24.41 e	14.92 e	19.24 e
6	31.87 bc	24.76 de	16.42 d	19.66 e
7	31.09 cd	25.11 de	17.92 c	21.28 cd
8	32.82 abc	25.74 cd	17.01 d	20.68 d
9	31.87 bc	27.38 b	19.69 b	21.33 cd
10	32.06 abc	26.87 bc	20.02 b	21.85 bc
11	33.68 a	28.06 b	21.82 a	22.43 b
12	33.33 ab	29.68 a	21.68 a	23.24 a
F-test	*	*	*	*
C.V. (%)	3.06	2.75	3.18	1.91

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

การเก็บรักษาในห้องเย็น

ความชื้น

เมล็ดพันธุ์พริกชี้ฟูพันธุ์บุตรสีที่ระยะสีผลต่างกัน หลังการบรรจุในถุงพลาสติก ใส่ในกล่องโฟม และเก็บรักษาในห้องเย็นอุณหภูมิ 10°C พบร่วมเมล็ดพันธุ์มีความชื้นเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในแต่ละระยะของการเก็บรักษา แต่เมื่อเก็บรักษานาน 12 เดือน เมล็ดพันธุ์ที่ระยะสีผล แดงอ่อน แดง และแดงเข้มเริ่มเหลือง มีความชื้นไม่เกิน 7.07% ดังตารางที่ 6

น้ำหนักแห้ง

หลังการเก็บรักษา เมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูพันธุ์บุตรสี ทุกระยะสีผล มีน้ำหนักแห้งลดลงตามระยะเวลาของการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น (ตารางที่ 7) โดยเมื่อเก็บรักษานาน 12 เดือน เมล็ดพันธุ์ที่ระยะสีผล เขียว – ส้ม แดงอ่อน แดง และแดงเข้มเริ่มเที่ยว มีน้ำหนักแห้งลดลงเป็น 457, 462, 496 และ 473 mg/100 เมล็ด ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ความชื้นของเมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูพันธุ์บุตรสี ที่ระยะสีผลต่างกันเก็บรักษาในห้องเย็นนาน 12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	ความชื้น (%)			
	เขียว – ส้ม	แดงอ่อน	แดง	แดงเข้มเริ่มเที่ยว
0	6.93 e	6.87 f	6.76 d	6.81 e
1	6.96 d	6.89 ef	6.77 d	6.83 de
2	6.97 d	6.89 ef	6.78 cd	6.84 cd
3	6.98 cd	6.91 de	6.78 cd	6.84 cd
4	6.98 cd	6.92 de	6.79 bcd	6.84 cd
5	6.98 cd	6.93 cd	6.80 bcd	6.86 c
6	7.01 bc	6.95 bcd	6.82 abcd	6.89 b
7	7.02 b	6.95 bcd	6.83 abcd	6.90 ab
8	7.02 b	6.96 abc	6.83 abcd	6.90 ab
9	7.03 ab	6.97 abc	6.83 abcd	6.91 ab
10	7.03 ab	6.96 abc	6.85 abc	6.92 ab
11	7.04 ab	6.98 ab	6.86 ab	6.91 ab
12	7.07 a	6.99 a	6.88 a	6.93 a
F-test	*	*	*	*
C.V. (%)	0.28	0.32	0.56	0.21

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ตารางที่ 7 น้ำหนักแห้งของเมล็ดพันธุ์พริกชี้ฟูพันธุ์บุตรสี ที่ระยับสีผลต่างกันเก็บรักษาในห้องเย็นนาน 12 เดือน

อายุการเก็บ รักษา (เดือน)	น้ำหนักแห้ง (มก/100 เมล็ด)			
	เขียว – ส้ม	แดงอ่อน	แดง	แดงเข้มเริ่มเหลือง
0	462 a	470 a	502 a	478
1	462 a	469 ab	502 a	477
2	461 ab	470 a	501 ab	477
3	461 ab	469 ab	501 ab	476
4	460 abc	469 ab	501 ab	476
5	460 abc	468 abc	500 abc	475
6	459 abc	467 abcd	500 abc	475
7	459 abc	467 abcd	499 abc	474
8	458 abc	465 bcde	498 abc	474
9	458 abc	465 bcde	497 bc	474
10	458 abc	464 cde	497 bc	473
11	457 bc	463 de	496 c	473
12	457 bc	462 e	496 c	473
F-test	*	*	*	ns
C.V. (%)	0.51	0.61	0.50	1.60

ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

คุณภาพทางสรีรวิทยา

ความคงกماตรฐาน

เมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูพันธุ์บุตรสี ก่อนการเก็บรักษาที่ผลสีเขียว - ส้ม แดงอ่อน แดง และแดงเข้ม เริ่มเหี่ยว มีความคงกماตรฐาน 83.33, 92.00, 97.33 และ 94.00% ตามลำดับ (ตารางที่ 8) เมื่อบรรจุในถุงพลาสติก ใส่กล่องโฟม เก็บรักษาในห้องเย็นอุณหภูมิ 10°C พบร่วมความคงกماตรฐานลดลงตามระยะเวลาของการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น ในเมล็ดพันธุ์ทุกสีผล โดยที่เมล็ดพันธุ์จากผลสีเขียว-ส้ม เมื่อเก็บรักษานาน 6 เดือน ความคงกماตรฐานลดต่ำกว่า 80.00% และลดลงเหลือ 74.00% หลังเก็บรักษานาน 12 เดือน ส่วนเมล็ดพันธุ์จากผลสีแดงอ่อน แดง และแดงเข้มเริ่มเหี่ยว เมื่อเก็บรักษานาน 12 เดือน ยังคงมีความคงกماตรฐานสูงกว่า 83.00%

ความคงในดิน

ความคงในดิน ของเมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูพันธุ์บุตรสีจากทุกสีผล สูงกว่า 88.00% ก่อนการเก็บรักษา (ตารางที่ 9) เมื่อเก็บรักษาพบว่าความคงในดินมีแนวโน้มลดลงตามระยะเวลาของการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น โดยลดลงเร็วกว่าและมากกว่าความคงกماตรฐาน เมล็ดพันธุ์จากผลสีเขียว-ส้ม เมื่อเก็บรักษาเดือนที่ 8 มีความคงในดินลดลงต่ำกว่า 80.00% ส่วนเมล็ดพันธุ์จากผลสีแดงอ่อน แดง และแดงเข้มเริ่มเหี่ยว มีความคงในดินลดลงต่ำกว่า 80.00% หลังการเก็บรักษาในเดือนที่ 9, 12 และ 10 เดือนตามลำดับ

การนำไฟฟ้า

ก่อนการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูพันธุ์บุตรสีจากผลสีเขียว-ส้ม แดงอ่อน แดงและแดงเข้ม เริ่มเหี่ยว มีการนำไฟฟ้า 26.44, 22.75, 11.02 และ 16.16 ไมโครซีเมน/ซม/กรัม ตามลำดับ การนำไฟฟ้าของเมล็ดพันธุ์เพิ่มขึ้นตามระยะเวลาของการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น จนเมื่อเก็บรักษานาน 12 เดือน เมล็ดพันธุ์มีการนำไฟฟ้า 31.98, 28.31, 19.66 และ 22.82 ไมโครซีเมน/ซม/กรัม จากผลสีเขียว-ส้ม แดงอ่อน แดง และแดงเข้มเริ่มเหี่ยว ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ความคงมาตราฐานของเมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูพันธุ์บุตรสี ที่ระยะสีผลต่างกันเก็บรักษาในห้องเย็น นาน 12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	ความคงมาตราฐาน (%)			
	เขียว - ส้ม	แดงอ่อน	แดง	แดงเข้มเริ่มเหลือง
0	83.33	92.00	97.33 a	94.00
1	82.00	90.00	96.00 ab	94.67
2	82.67	91.33	94.67 abc	93.33
3	80.00	89.33	93.33 abcd	91.33
4	81.33	89.33	92.67 abcd	90.67
5	80.00	90.00	90.67 bcde	89.33
6	77.33	88.67	91.33 abcde	89.33
7	77.33	89.33	90.67 bcde	88.67
8	76.67	87.33	90.00 bcde	87.33
9	76.00	87.33	89.33 cde	88.00
10	75.33	86.67	88.00 de	86.00
11	76.67	84.00	88.00 de	85.67
12	74.00	83.33	85.33 e	84.00
F-test	ns	ns	*	ns
C.V. (%)	14.65	6.46	3.54	6.11

ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ตารางที่ 9 ความอกรในดินของเมล็ดพันธุ์พิริกช์หนูพันธุ์บุตรสี ที่ระยะสีผลต่างกันเก็บรักษาในห้องเย็น
นาน 12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	ความอกรในดิน (%)			
	เขียว - ส้ม	แดงอ่อน	แดง	แดงเข้มเริ่มเหลือง
0	88.67	91.33	94.00	90.00 a
1	89.33	90.67	92.67	92.00 a
2	88.00	90.00	91.33	90.67 a
3	86.67	89.33	92.00	90.00 a
4	85.33	88.67	90.00	89.33 a
5	83.33	86.67	88.00	86.67 ab
6	81.33	83.33	86.67	84.67 ab
7	80.67	85.33	85.33	84.00 ab
8	78.00	80.00	84.00	82.00 ab
9	76.00	79.33	83.33	80.67 ab
10	75.33	78.67	84.00	79.33 ab
11	74.00	76.00	82.67	81.33 ab
12	72.67	73.33	78.00	74.67 b
F-test	ns	ns	ns	*
C.V. (%)	13.70	14.54	10.60	7.95

ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ตารางที่ 10 การนำไฟฟ้าของเมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูพันธุ์บุตรสี ที่ระยะสีผลต่างกันเก็บรักษาในห้องเย็น นาน 12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	การนำไฟฟ้า (ไมโครชีเมน/ซม/กรัม)				
	สีผล				
	เขียว - ส้ม	แดงอ่อน	แดง	แดงเข้มเริ่มเหลือง	
0	26.44 f	22.75 g	11.02 i	16.16 i	
1	26.73 f	22.69 g	11.37 i	16.66 h	
2	26.65 f	23.37 fg	11.34 i	16.62 h	
3	27.92 e	23.73 efg	12.02 h	17.87 g	
4	26.62 f	23.65 efg	12.66 g	17.92 g	
5	27.03 f	23.92 def	13.65 f	18.61 f	
6	29.86 d	24.62 cde	15.37 e	19.74 e	
7	29.41 d	24.03 def	16.86 d	20.38 d	
8	30.76 c	24.86 cd	17.76 c	21.68 bc	
9	30.76 c	25.41 c	19.04 b	21.43 c	
10	31.11 bc	26.76 b	18.64 b	21.87 b	
11	31.74 ab	28.64 a	19.12 b	22.09 b	
12	31.98 a	28.31 a	19.66 a	22.82 a	
F-test	*	*	*	*	*
C.V. (%)	1.56	2.35	2.03	1.02	

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

โครงการย่อยที่ 3.3 การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูสวนที่อายุเกินเกี่ยวต่างกัน

เพาะเมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูสวน เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2551 ในกระบวนการผสม เมื่อต้นกล้ามีอายุ 2 สัปดาห์หลังเพาะ ข่ายลงปลูกในถุงขนาด 4X 6 นิ้ว เมื่อต้นกล้ามีอายุ 1 เดือนหลังเพาะหรือเมื่อใบจริง 4-5 ใบ เลือกต้นกล้าที่แข็งแรงนำไปปลูกเป็นแตรคู่ ระยะปลูก 50 X 50 ซม ในแปลงขนาด 5 X 1 เมตร จำนวน 12 แปลง เว็บระยะระหว่างแปลง 1 เมตร เตรียมแปลงปลูกด้วยการใส่ปูนขาว 100 กก/ไร่ ปุ๋ยคอก 1,000 กก/ไร่ และรองกันหลุมด้วยปุ๋ยสูตร 151-15-15 หลุมละ 4 กรัม พร้อมจัดทำโครงตาก่ายสีดำที่มีการพรางแสง 50% ให้น้ำแบบผนเที่ยมเวลาเข้า วันละ 1 ครั้ง ใส่ปุ๋ยสูตร 21-0-0 อัตรา 40 กก/ไร่ แบ่งใส่ 2 ครั้ง ที่อายุ 7 และ 21 วันหลังปลูก กำจัดวัวพืชพรมกับพูนโคนและทำค้างที่อายุ 14 วันหลังปลูก และใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 40 กก/ไร่ แบ่งใส่ 3 ครั้ง ที่อายุ 21, 28 และ 35 วันหลังปลูก ป้องกันเพลี้ยไฟด้วยการฉีดพ่นยาฆ่าแมลงคาร์บีซัลแฟน สลับกับอีก่อน ความเข้มข้น 20 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร และอบาเม็กติน ความเข้มข้น 30 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร ทุกสัปดาห์เพื่อป้องกันหนอนชนิด หนอนเจาะผล และหนอนเจาะลำต้น และรดสารคิวโนโกรีน + อีทีรีไดอะโซล ความเข้มข้น 20 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร ทุก 2 สัปดาห์ ที่โคนต้นเพื่อป้องกันการระบาดของโรคโคนเน่า

ดอกพริกขี้หนูสวนเริ่มบานเมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2552 ผูกดอกที่บานเต็มที่ด้วยไนมีสีต่างๆ เพื่อกำหนดวันที่ดอกบาน ระหว่างวันที่ 13-30 เมษายน 2552 เก็บเกี่ยวผลที่อายุ 34, 38, 42 และ 46 วัน หลังดอกบาน นำผลที่อายุต่างๆ ไปเทียบสีตามมาตรฐานในสมุดเทียบสีของ The Royal Horticultural Society, London ผ่าและแยกเมล็ดที่มีขนาดโตเต็มที่ที่ใช้เป็นเมล็ดพันธุ์นำไปล้างด้วยการผ่านน้ำไหลเป็นเวลา 3 นาที แล้วลดความชื้นด้วยการผึ่งที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลานาน 48 ชั่วโมง นำไปทดสอบคุณภาพ เมล็ดพันธุ์ที่มีอายุการพัฒนาต่างกัน ก่อนการเก็บรักษา เก็บเมล็ดพันธุ์ที่มีอายุการพัฒนาต่างกันในถุงพลาสติก ใส่กล่องโฟม เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง และห้องเย็นอุณหภูมิ 10°C สูมตัวอย่างเมล็ดพันธุ์ทุกเดือน มาศึกษาคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ ดังนี้

1. คุณภาพทางกายภาพ

1.1 ความชื้น ใช้เมล็ดจำนวน 50 เมล็ดต่อช้ำ ทำ 3 ช้ำ ชั้งน้ำหนักสดหรือน้ำหนักก่อนอบ นำไปอบที่อุณหภูมิ 105°C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง (ISTA, 2008) ชั้งน้ำหนักแห้ง หรือน้ำหนักหลังอบ คำนวณความชื้นของเมล็ดโดยน้ำหนักสด (wet weight basis) คำนวนจากสูตร

$$\text{เปอร์เซ็นต์ความชื้น} = \frac{(\text{น้ำหนักสด} - \text{น้ำหนักแห้ง})}{\text{น้ำหนักสด}} \times 100$$

2. คุณภาพทางสิริวิทยา

2.1 ความงอกมาตรฐาน (standard germination) ใช้เมล็ดจำนวน 50 เมล็ด ต่อช้า ทำ

3 ช้า นำไปเพาะให้เมล็ดอยู่ระหว่างกระดาษเพาะ (between paper) วางเพาะในดูเพาะที่อุณหภูมิสัลับ 20-30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 16 และ 8 ชั่วโมง ตามลำดับ สับกันไป ตลอดการเพาะประเมินความงอกครั้งแรกที่อายุ 7 วัน และประเมินความงอกครั้งสุดท้ายที่อายุ 14 วัน ตามวิธีการมาตรฐานของ ISTA (2008)

2.2 ความแข็งแรง หากความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ 2 วิธี คือ

1) ความงอกในดิน (soil emergence) ใช้เมล็ดจำนวน 50 เมล็ดต่อช้า ทำ 3 ช้า เพาะในกระบวนการทดสอบ ประเมินต้นกล้าทุกต้นหลังปลูกจนครบ 14 วัน

2) ความสมบูรณ์ของโครงสร้างเมล็ด ด้วยการวัดการนำไฟฟ้า ใช้เมล็ดจำนวน 25 เมล็ดต่อช้า ทำ 3 ช้า ชั่วหนัก และนำไปใส่ในบิกเกอร์ที่มีน้ำกลั่น 75 มล และนำไปไว้ในดูที่อุณหภูมิ 20° ซึ่งเป็นเวลา 24 ชั่วโมง และนำสารละลายที่แช่เมล็ดมาวัดค่าการนำไฟฟ้าในหน่วยไมโครซีเมน/ซม/กรัม คำนวณการนำไฟฟ้าของเมล็ดโดยใช้สูตร (วัลลภ 2550)

$$\frac{\text{การนำไฟฟ้า}}{(\mu\text{S}/\text{cm}/\text{g})} = \frac{\text{การนำไฟฟ้าอ่านจากเครื่องวัด (ไมโครซีเมน/ซม)}}{\text{น้ำหนัก } 25 \text{ เมล็ด (กรัม)}}$$

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพเมล็ดพันธุ์ของเมล็ดพريกขี้หนูสวนในผลที่มีอายุการพัฒนาสีต่างๆ ที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องและห้องเย็นด้วยแผนการทดลองแบบ CRD และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี DMRT

ผลการทดลอง

การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ที่อุณหภูมิห้อง ความชื้น

เมล็ดพันธุ์พريกขี้หนูสวนที่อายุ 34, 38, 42 และ 46 วันหลังดอกบาน เมื่อบรรจุในถุงพลาสติก ใส่กล่องโฟม เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องนาน 12 เดือน พบร่วมเมล็ดพันธุ์มีความชื้นต่ำกว่า 9% ทุกอายุเมล็ดพันธุ์ (ตารางที่ 1)

น้ำหนักแห้ง

เมล็ดพันธุ์พิการขี้นูสวนก่อนการเก็บรักษา มีน้ำหนักแห้ง 100 เมล็ด 290.14, 311.87, 306.15 และ 305.83 mg ที่อายุ 34, 38, 42 และ 46 วันหลังดอกบาน (ตารางที่ 2) เมื่ออายุการเก็บรักษามากขึ้น น้ำหนักแห้งของเมล็ดพันธุ์ลดลงตามลำดับ จนลดลงต่ำที่สุดเมื่อเก็บรักษานาน 12 เดือน

ตารางที่ 1 ความชื้นของเมล็ดพันธุ์พิการขี้นูสวนที่อายุต่างกัน ที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องน้ำ 12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	ความชื้น (%)			
	อายุหลังดอกบาน (วัน)			
	34	38	42	46
0	8.70	8.40	8.37	8.39
1	8.70	8.40	8.37	8.37
2	8.71	8.40	8.38	8.39
3	8.72	8.42	8.40	8.39
4	8.73	8.43	8.41	8.40
5	8.74	8.44	8.41	8.41
6	8.73	8.45	8.41	8.40
7	8.73	8.46	8.41	8.41
8	8.73	8.46	8.40	8.41
9	8.73	8.45	8.41	8.42
10	8.73	8.44	8.43	8.42
11	8.75	8.46	8.45	8.44
12	8.77	8.47	8.47	8.46
F-test	ns	ns	ns	ns
C.V. (%)	0.77	0.88	1.28	1.37

ns = ไม่แตกต่างทางสถิติ

ตารางที่ 2 น้ำหนักแห้งของเมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูสวนที่มีอายุต่างกันที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องนาน 12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	น้ำหนักแห้ง (มก / 100 เมล็ด)			
	อายุหลังดอกบาน (วัน)			
	34	38	42	46
0	290.14 ab	311.87 a	306.15 a	305.83 a
1	289.62 abc	311.82 a	305.97 a	305.63 ab
2	290.19 a	311.40 ab	305.68 ab	305.37 abc
3	289.69 abc	311.10 abc	305.10 abc	305.05 abcd
4	289.55 abc	310.88 abc	304.82 abcd	304.72 abcde
5	289.12 abcd	310.73 abcd	304.45 bcde	304.38 abcde
6	288.53 abcde	310.51 abcd	304.20 bcde	304.09 abcde
7	288.09 abcde	309.80 bcde	303.91 cde	303.71 abcde
8	287.21 bcdef	309.54 cde	303.81 cde	303.44 bcde
9	286.91 cdef	308.96 de	303.58 cde	303.29 bcde
10	286.43 def	308.70 e	303.32 cde	303.04 cde
11	285.71 ef	308.27 e	303.04 de	302.78 de
12	285.16 f	308.00 e	302.97 e	302.61 e
F-test	*	*	*	*
C.V. (%)	0.53	0.31	0.31	0.40

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

คุณภาพทางสรีรวิทยา

ความคงอกร่างกาย

เมล็ดพันธุ์พิการขี้หนูสวนมีความคงอกร่างกายก่อนการเก็บรักษา ที่ 76.67, 93.33, 89.67 และ 87.33% ที่อายุ 34, 38, 42 และ 46 วันหลังดอกบานตามลำดับ (ตารางที่ 3) โดยหลังการเก็บรักษานาน 7 เดือน มีแนวโน้มว่าเมล็ดพันธุ์ทุกอายุมีความคงอกร่างกายเพิ่มขึ้นในเดือนที่ 8 ของการเก็บรักษา เมล็ดพันธุ์อายุ 34 วันหลังดอกบาน เริ่มมีความคงอกร่างกายลดลงอย่างเด่นชัด และเร็วกว่าเมล็ดพันธุ์ที่อายุ 38, 42 และ 46 วันหลังดอกบาน จนเมื่อเก็บรักษานาน 12 เดือน เมล็ดพันธุ์ที่อายุ 34 วันหลังดอกบาน มีความคงอกร่างกายน้อย 69.00% ในขณะที่เมล็ดพันธุ์ที่อายุ 38, 42 และ 46 วัน ยังคงความคงอกร่างกายกว่า 78% ขึ้นไป

ความแข็งแรง

ความคงในдин

เมล็ดพันธุ์ที่อายุต่างกัน มีความคงในดินต่ำกว่าความคงอกร่างกาย (ตารางที่ 4) โดยที่อายุ 38 วันหลังดอกบาน เมล็ดพันธุ์มีความคงในดินสูงสุด 84.00% ในขณะที่เมล็ดพันธุ์ที่อายุ 34, 42 และ 46 วันหลังดอกบาน มีความคงในดิน 72.00, 76.67 และ 68.67% ตามลำดับ เมล็ดพันธุ์ที่อายุ 34 วันหลังดอกบาน หลังจากเก็บรักษา 1-9 เดือน มีแนวโน้มมีความคงในดินเพิ่มขึ้น ความคงในดินเริ่มลดลงในเดือนที่ 10 ของการเก็บรักษา และลดลงอย่างเด่นชัดเมื่อเก็บรักษาเดือนที่ 11 และ 12 จนความคงในดินลดลงเหลือ 68.33 และ 67.33% เมล็ดพันธุ์ที่อายุ 38 และ 42 วันหลังดอกบาน เมื่อเก็บรักษานาน 12 เดือน ยังคงมีความคงอกร่างกายกว่า 76% ส่วนเมล็ดพันธุ์ที่อายุ 46 วันหลังดอกบาน เมล็ดพันธุ์มีความคงในดินค่อนข้างต่ำเมื่อเก็บรักษานาน 10 เดือน ความคงในดินลดลงอย่างมากเหลือ 67.33% เท่านั้น และเมื่อเก็บรักษานาน 12 เดือน ความคงในดินลดลงเป็น 62.33%

การนำไปฟื้นฟู

การนำไปฟื้นฟูของเมล็ดพันธุ์พิการขี้หนูสวนก่อนการเก็บรักษาที่มีอายุ 34 วันหลังดอกบาน มีการนำไปฟื้นฟูสูง 18.22 ไมโครซีเมน/ซม/กรัม (ตารางที่ 5) เมล็ดพันธุ์ที่อายุ 38 วันหลังดอกบานมีการนำไปฟื้นฟูต่ำสุด 15.00 ไมโครซีเมน/ซม/กรัม ส่วนที่อายุ 42 และ 46 วันหลังดอกบาน มีการนำไปฟื้นฟู 17.27 และ 17.04 ไมโครซีเมน/ซม/กรัม เมื่อเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์นานขึ้น มีแนวโน้มว่าการนำไปฟื้นฟูของเมล็ดพันธุ์ เพิ่มขึ้นตามระยะเวลาของการเก็บรักษา ในทุกอายุของเมล็ดพันธุ์ โดยเมล็ดพันธุ์ที่อายุ 34 วันหลังดอก มีการนำไปฟื้นฟูสูงกว่าที่อายุ 38 และ 42 วันหลังดอกบาน

ตารางที่ 3 ความคงทนมาตรฐานของเมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูสวนที่มีอายุต่างกันที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องน้ำ
12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	ความคงทนมาตรฐาน (%)			
	อายุหลังคงทน (วัน)			
34	38	42	46	
0	76.67 de	93.33 bc	89.67 a	87.33 abc
1	77.00 de	93.67 bc	90.67 a	87.00 bc
2	79.33 abcd	94.67 ab	90.67 a	88.00 abc
3	79.00 bcd	94.67 ab	91.00 a	89.33 ab
4	80.00 abc	95.33 ab	90.67 a	89.67 ab
5	81.33 ab	95.33 ab	90.00 a	90.33 a
6	82.00 a	96.00 a	90.33 a	90.00 ab
7	81.33 ab	94.33 ab	88.00 ab	89.00 ab
8	78.00 cde	92.00 c	85.67 bc	87.00 bc
9	75.67 e	88.67 d	84.00 cd	85.33 cd
10	71.67 f	86.00 e	82.33 de	83.33 de
11	71.00 f	83.67 f	81.33 de	81.00 ef
12	69.00 f	84.33 ef	80.33 e	78.67 f
F-test	*	*	*	*
C.V. (%)	1.97	1.26	1.91	1.98

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ตารางที่ 4 ความออกในดินของเมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูสวนที่มีอายุต่างกันที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องนาน 12 เดือน

อายุการเก็บรักษา (เดือน)	ความออกในดิน (%)			
	อายุหลังดอกบาน (วัน)			
	34	38	42	46
0	72.00 f	84.00 d	76.67 gh	68.67 ef
1	72.67 ef	85.00 cd	78.00 fg	70.00 e
2	74.00 de	86.33 c	80.00 e	73.00 cd
3	75.67 bcd	87.00 bc	82.00 cd	75.00 bc
4	77.33 ab	88.67 ab	83.67 bc	77.00 ab
5	78.33 a	90.67 a	85.33 ab	77.33 ab
6	78.33 a	91.00 a	86.00 a	78.00 a
7	77.00 abc	90.67 a	83.67 bc	77.00 ab
8	75.33 cd	89.67 a	80.67 de	74.00 c
9	73.33 ef	87.00 bc	79.00 ef	71.00 de
10	70.00 g	84.00 d	77.00 gh	67.00 f
11	68.33 gh	81.67 e	76.33 gh	64.00 g
12	67.33 h	80.00 e	76.00 h	62.33 g
F-test	*	*	*	*
C.V. (%)	1.35	1.47	1.29	2.09

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ตารางที่ 5 การนำไฟฟ้าของเมล็ดพันธุ์พakisีนูสูนที่อายุต่างกันที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องนาน 12 เดือน

อายุการเก็บ รักษา (เดือน)	การนำไฟฟ้า (ไมโครซีเมน/ชม/กรัม)			
	อายุหลังดอกบาน (วัน)			
	34	38	42	46
0	18.22 d	15.00 gh	17.27 de	17.04 f
1	18.43 d	15.37 efg	17.92 cd	17.94 ef
2	18.61 d	14.54 g	16.42 e	17.11 f
3	19.54 abcd	15.73 efg	18.67 bcd	19.74 d
4	18.49 d	15.65 efg	17.25 de	18.38 e
5	19.42 bcd	15.92 defg	19.21 abc	21.87 ab
6	19.12 cd	16.62 cdef	20.08 ab	20.06 d
7	20.02 abcd	16.03 defg	20.16 ab	20.68 cd
8	20.09 abcd	16.86 bcde	19.24 abc	21.33 abc
9	20.38 abcd	17.41 abcd	19.66 ab	21.28 bc
10	21.34 abc	17.76 abc	19.69 ab	21.85 ab
11	21.68 ab	18.64 a	20.07 ab	22.43 a
12	21.82 a	18.31 ab	20.58 a	22.24 ab
F-test	*	*	*	*
C.V. (%)	6.25	5.36	4.31	2.95

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ในห้องเย็น 10°C

คุณภาพทางกายภาพ

ความชื้น

เมล็ดพันธุ์ที่อายุ 34, 38, 42 และ 46 วันหลังดอกบาน มีความชื้นเริ่มต้น 8.70, 8.40, 8.37, และ 8.39% ตามลำดับ เมื่อใส่ถุงพลาสติกบรรจุในกล่องโฟม เก็บรักษาที่ห้องเย็นอุณหภูมิ 10°C ตลอดระยะเวลาเก็บรักษานาน 12 เดือน เมล็ดพันธุ์ทุกอายุ มีความชื้นต่ำกว่า 9% ดังตารางที่ 6

น้ำหนักแห้ง

เมล็ดพันธุ์ที่อายุ 34, 38, 42 และ 46 วันหลังดอกบาน มีน้ำหนักแห้งเริ่มต้นที่ 290.14, 311.87, 306.15 และ 305.83 mg/100 เมล็ด ตามลำดับ (ตารางที่ 7) โดยเมล็ดพันธุ์ที่อายุ 38 วันหลังดอกบาน ซึ่งเป็นระยะสุกแก่ทางสรีรวิทยามีน้ำหนักแห้งสูงสุด เมื่อบรรจุเมล็ดพันธุ์ในถุงพลาสติก ใส่กล่องโฟม แล้วเก็บรักษาในห้องเย็นอุณหภูมิ 10°C พบร่วมเมื่อเก็บรักษานานขึ้น เมล็ดพันธุ์ทุกอายุมีน้ำหนักแห้งลดลง เล็กน้อยตามระยะเวลาการเก็บรักษา จนเมื่อเก็บรักษาครบ 12 เดือน เมล็ดพันธุ์ที่อายุ 34, 38, 42 และ 46 วันหลังดอกบาน มีน้ำหนักแห้งลดลงเล็กน้อยเหลือ 285.71, 308.61, 304.19 และ 303.53 mg/100 เมล็ด ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ความชื้นของเมล็ดพันธุ์พิกขี้หนูสวนที่อายุต่างกัน เก็บรักษาในห้องเย็นนาน 12 เดือน

อายุการเก็บ รักษา (เดือน)	ความชื้น (%)			
	อายุหลังดอกบาน (วัน)			
	34	38	42	46
0	8.70	8.40	8.37b	8.39
1	8.71	8.39	8.37b	8.37
2	8.71	8.39	8.38ab	8.37
3	8.70	8.40	8.39ab	8.37
4	8.70	8.40	8.40ab	8.38
5	8.72	8.41	8.40ab	8.38
6	8.73	8.41	8.42ab	8.39
7	8.74	8.42	8.43ab	8.41
8	8.73	8.41	8.42ab	8.41
9	8.74	8.42	8.42ab	8.42
10	8.74	8.42	8.43ab	8.43
11	8.74	8.43	8.44a	8.42
12	8.75	8.43	8.44a	8.43
F-test	ns	ns	*	ns
C.V. (%)	0.39	0.34	0.43	0.40

ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีรากฐานต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ตารางที่ 7 น้ำหนักแห้งของเมล็ดพันธุ์พริกชี้ฟูสวนที่อายุต่างกัน เก็บรากษาในห้องเย็นนาน 12 เดือน

อายุการเก็บ รากษา (เดือน)	น้ำหนักแห้ง (มก/100 เมล็ด)			
	อายุหลังถอดอบนาน (วัน)			
	34	38	42	46
0	290.14a	311.87a	306.15	305.83a
1	289.04ab	311.71a	306.02	305.61ab
2	290.34a	311.66a	305.86	305.41abc
3	290.50a	311.09ab	305.74	305.21abc
4	290.34a	310.85abc	305.56	304.60abc
5	290.28a	310.65abcd	305.37	304.52abc
6	288.19abcd	310.35abcde	305.23	304.34abc
7	288.07abcd	310.15abcde	305.17	304.25abc
8	287.97abcd	309.41bcde	305.03	304.14abc
9	288.46abc	309.18bcde	304.93	303.97abc
10	287.04bcd	309.00cde	304.53	303.89abc
11	286.08cd	308.82de	304.28	303.68bc
12	285.71d	308.61e	304.19	303.53c
F-test	*	*	ns	*
C.V. (%)	0.54	0.34	0.33	0.33

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

คุณภาพทางสุริวิทยา

ความคงอกรมาตรฐาน

เมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูสวนที่อายุ 34, 38, 42 และ 46 วันหลังดอกบาน มีความคงอกรมาตรฐาน ก่อนการเก็บรักษา 76.67, 93.33, 89.67 และ 87.33% ตามลำดับ (ตารางที่ 8) โดยที่อายุ 34 วันหลัง ดอกบานมีความคงอกรมาตรฐานต่ำสุด ส่วนที่อายุ 38 วันหลังดอกบานมีความคงอกรมาตรฐานสูงสุด หลังการ เก็บรักษาในห้องเย็น 10°C มีแนวโน้มว่าเมล็ดพันธุ์มีความคงอกรมาตรฐานสูงขึ้น ทั้งที่อายุ 34, 38 และ 42 วันหลังดอกบาน ยกเว้นเมล็ดพันธุ์ที่อายุ 46 วันหลังดอกบานที่ความคงอกรมาตรฐานลดลงเมื่ออายุการเก็บ รักษานานขึ้น แต่ยังสูงกว่า 84% แสดงว่าการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูสวน บรรจุในถุงพลาสติกใส่ใน กล่องโฟม เก็บรักษาในห้องเย็น 10°C สามารถรักษาความคงอกรมาตรฐานไว้สูงมาก

ความเข็งแรง

ความคงในดิน

ความคงในดินของเมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูสวนมีแนวโน้มแบบเดียวกับความคงอกรมาตรฐาน แต่ คงได้น้อยกว่าทุกอายุของเมล็ดพันธุ์ โดยเฉพาะเมล็ดพันธุ์ที่อายุ 46 วันหลังดอกบาน มีความคงในดิน ก่อนการเก็บรักษาเพียง 68.67% เท่านั้น (ตารางที่ 9) เมื่อเก็บรักษานานขึ้น ความคงในดินมีแนวโน้มสูง ขึ้น เมื่อเก็บรักษานาน 12 เดือนเมล็ดพันธุ์มีความคงในดินเป็น 80.00, 90.00 และ 87.00% ที่อายุ 34, 38 และ 42 วันหลังดอกบาน ตามลำดับ ยกเว้นเมล็ดพันธุ์ที่อายุ 46 วันหลังดอกบาน ตั้งแต่การเก็บรักษานาน 11 และ 12 เดือน เมล็ดพันธุ์มีความคงลดลงเหลือ 68.67 และ 66.67% ตามลำดับ

การนำไปฟื้นฟ้า

ก่อนการเก็บรักษา เมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูสวนมีการนำไปฟื้นฟ้า 18.22, 15.00, 17.27 และ 17.04 ไมโครซีเมน/ซม./กรัม (ตารางที่ 10) การนำไปฟื้นฟ้าของเมล็ดพันธุ์ที่อายุ 34 วันหลังดอกบาน เริ่มงดูงชั้นต่ำ ก่อนการเก็บรักษา เมื่อเก็บรักษานาน 9 เดือนเป็นต้นไป เมล็ดพันธุ์ที่อายุ 38 วันหลังดอกบาน มีการนำไปฟื้น ฟ้าสูงขึ้นหลังการเก็บรักษานาน 10 เดือนขึ้นไป เมล็ดพันธุ์ที่อายุ 42 วันหลังดอกบาน มีการนำไปฟื้นฟ้าชั้น หลังการเก็บรักษา 6 เดือน ส่วนเมล็ดพันธุ์ที่อายุ 46 วันหลังดอกบาน มีการนำไปฟื้นฟ้าเพิ่มสูงขึ้นในเดือนที่ 2 ของการเก็บรักษาเท่านั้น

ตารางที่ 8 ความคงทนมาตรฐานของเมล็ดพันธุ์พริกชี้ฟูสวนที่อายุต่างกัน เก็บรักษาในห้องเย็นนาน 12 เดือน

อายุการเก็บ รักษา (เดือน)	ความคงทนมาตรฐาน (%)			
	อายุหลังดอกบาน (วัน)			
	34	38	42	46
0	76.67h	93.33d	89.67	87.33ab
1	77.00h	94.00cd	90.00	87.00abc
2	77.67gh	94.33cd	89.67	87.67a
3	78.33fgh	94.33cd	90.00	87.33ab
4	79.67efg	95.00cd	90.33	86.67abcd
5	80.00ef	94.67cd	90.67	86.33abcd
6	81.00de	95.00cd	91.00	85.67abcd
7	81.33cde	95.33bcd	90.67	85.00bcd
8	82.33bcd	95.33bcd	90.67	84.33d
9	83.33abc	95.67abc	91.33	85.33abcd
10	84.00ab	96.00abc	92.33	84.33d
11	84.67a	97.33ab	91.67	84.67cd
12	85.00a	97.67a	92.00	84.67cd
F-test	*	*	ns	*
C.V. (%)	1.56	1.27	2.14	1.43

ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ตารางที่ 9 ความคงในดินของเมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูสวนที่อายุต่างกัน เก็บรักษาในห้องเย็นนาน 12 เดือน

อายุการเก็บ รักษา (เดือน)	ความคงในดิน (%)			
	34	38	42	46
0	72.00f	84.00e	76.67d	68.67ef
1	76.67e	84.67de	78.67cd	71.33def
2	78.67de	84.67de	80.67bcd	73.33bcde
3	79.33cde	85.00de	82.00abc	76.00abcd
4	82.67abc	85.67cde	82.00abc	78.67ab
5	84.00a	86.33bcde	83.33abc	80.00a
6	83.33ab	87.33abcd	84.33ab	79.33a
7	83.00abc	88.33abc	84.67ab	77.33abc
8	82.33abc	90.00a	84.67ab	74.67abcd
9	82.33abc	89.00a	85.33ab	72.67cde
10	81.00abcd	89.33a	85.67ab	71.33def
11	80.33abcd	90.00a	86.00ab	68.67ef
12	80.00bcde	90.00a	87.00a	66.67f
F-test	*	*	*	*
C.V. (%)	2.38	1.72	3.43	4.23

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

ตารางที่ 10 การนำไฟฟ้าของเมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูสวนที่อายุต่างกัน เก็บรักษาในห้องเย็นนาน 12 เดือน

อายุการเก็บ รักษา (เดือน)	การนำไฟฟ้า (ไมโครชีเมน/ชม/กรัม)			
	อายุหลังถอดออกบาน (วัน)			
	34	38	42	46
0	18.22abc	15.00bc	17.27d	17.04e
1	12.97g	12.78e	16.71d	17.06e
2	13.32g	12.93e	17.48cd	17.77de
3	15.14f	13.79d	16.78d	18.00de
4	15.72ef	13.86d	17.28d	18.60cd
5	15.91ef	14.17cd	17.12d	18.41cd
6	16.35de	14.17cd	18.20bc	18.60cd
7	17.21cd	14.46bcd	18.25ab	19.26bc
8	17.65bc	14.57bcd	18.85ab	19.32bc
9	18.35ab	14.69bcd	18.97ab	19.48bc
10	18.84a	15.27ab	19.19a	19.97ab
11	19.23a	15.95a	19.30a	20.34ab
12	19.30a	16.03a	19.39a	20.65a
F-test	*	*	*	*
C.V. (%)	3.75	3.37	2.75	3.11

* = แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกัน แตกต่างกันทางสถิติจากการเปรียบเทียบโดยวิธี DMRT

วิจารณ์

การทดสอบพันธุ์พืช

พริกหยวก

ต้นกล้าродตายของพริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ.หลังย้ายปลูก 1 เดือน สูงกว่า 96.00% ซึ่งนับได้ว่าสูงมาก อาจเนื่องมาจาก หลังเพาะกล้า 2 สัปดาห์ ได้ย้ายต้นกล้าลงถุงพลาสติกขนาด 4×6 นิ้ว และก่อนย้ายต้นกล้าลงแปลงปลูกประมาณ 1 สัปดาห์ ได้ปรับสภาพให้ต้นกล้าคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมในแปลงปลูก โดยให้ต้นกล้าได้รับแสงแดดเพิ่มขึ้น และ蹲น้ำให้น้อยลงทีละน้อย ประกอบกับช่วงเดือนมกราคม สภาพอากาศเหมาะสมสำหรับการเจริญเติบโตของพริก

พริกหยวกพันธุ์ปากคลอง 192 และพันธุ์คัด-ม.อ. รึ่งเก็บผลผลิตได้เร็วกว่าอีก 4 พันธุ์ ทั้งนี้ เพราะ พริกหั้ง 2 พันธุ์มีอายุดอกบาน 50% ที่ 60 และ 68 วัน ตามลำดับ ซึ่งเร็วกว่าอีก 4 พันธุ์ จึงสามารถเก็บผลผลิตได้เร็วกว่า การเก็บผลผลิตได้เร็วกว่าถือเป็นโอกาสดีของพริกหยวก ที่ทำให้สามารถขายผลผลิตได้ก่อนและขายผลผลิตสูตรตลาดได้ก่อนเข่นกัน สำหรับเรื่องของผลผลิต พริกหยวกพันธุ์ นางนวล T2008 ปากคลอง 192 และบางเฉน 2 ให้ผลผลิตในกลุ่มสูง ระหว่าง 1,828 – 1,960 กก./ไร่ ซึ่งหั้ง 3 พันธุ์ เป็นพันธุ์ลูกผสม ที่มีคักษภาพในการให้ผลผลิตสูงอยู่แล้ว โดยให้ผลผลิตสูงกว่าผลผลิตเฉลี่ยของประเทศ (1,752 กก./ไร่) (กรมส่งเสริมการเกษตร. 2554) อีกหั้งยังมีรูปร่างของผลตามที่ตลาดต้องการเนื่องจากเป็นพันธุ์ลูกผสมใหม่ของบริษัท แต่งานทดลองนี้ มีผลผลิตเฉียบคัดทึ้ง 417 – 558 กก./ไร่ ของพริกหยวกหั้ง 3 พันธุ์ เป็นผลผลิตที่ถูกแมลงวันทองและแมลงอื่นๆ เข้าทำลาย เนื่องจากได้หยุดฉีดพ่นยาฆ่าแมลงเมื่อต้นพริกหยวกเริ่มออกดอก และมีการติดกับตัวแมลงวันทองเพิ่มเติมอีก พริกหยวกพันธุ์ที่นำสินใจได้แก่ พันธุ์คัด-ม.อ. ที่ให้ผลผลิต 1,196 กก./ไร่ เป็นพริกหยวกพันธุ์ลูกผสมเปิด ที่ทางจังหวัดปัตตานี เคยนิยมปลูกเพื่อส่งตลาดมาเลเซีย ผลมีความยาวมากกว่าพันธุ์ นางนวล T2008 ปากคลอง 192 และบางเฉน 2 และถ้านำไปปูรุ่งอาหารหั้งเมล็ดจะมีรสเผ็ดมาก ตลาดในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตอบรับพริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. ดีมาก ที่เป็นจุดเด่น คือ เมื่อเป็นพันธุ์ลูกผสมเปิด เกษตรกรสามารถเก็บเมล็ดพันธุ์ไว้ใช้เองต่อไปได้ โดยสามารถคัดเลือก ผลที่มีขนาดและรูปร่างตามที่ต้องการจากต้นที่สมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากโรคและต้องปลูกพริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. ให้นำจากพริกพันธุ์อื่นๆ เพื่อที่จะได้เมล็ดพันธุ์พริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. ที่ตรงตามพันธุ์

ส่วนพิริกหัวพันธุ์ ระมังในดาว ซึ่งเป็นพันธุ์สม เปิด ให้ผลผลิตต่ำที่สุด 571 กก./ไร่ คาดว่า น่าจะเป็นพันธุ์หนัก ที่มีอายุการเก็บเกี่ยวผลผลิตนาน โดยมีอายุดอกบาน 50% นานที่สุด หรือออกดอกช้าที่สุด และเก็บผลผลิตได้หลังสุด แต่งานทดลองนี้ได้ยุติการจัดพันยาฆ่าแมลง เมื่อต้นพิริกออกดอกแล้ว พิริกหัวพันธุ์นี้จึงยังให้ผลผลิตไม่เต็มที่ อย่างไรก็ตาม ตลาดพิริกหัวพันธุ์ในภาคใต้มีไม่นัก แต่ถ้ามีข้อมูล เกี่ยวกับการปลูกและผลผลิตของพิริกหัวพันธุ์ในภาคใต้ จะเป็นข้อมูลสำหรับเกษตรกรให้เลือกใช้ตามที่ต้องการได้

พิริกชี้ฟ้า

จากการทดสอบพันธุ์พิริกชี้ฟ้า 8 พันธุ์ในจังหวัดสงขลา ขณะที่ดำเนินการมีปัญหา เรื่องเมล็ด พันธุ์ขาดตลาดทั่วประเทศ เมล็ดพันธุ์ที่จำหน่ายมีปัญหาคุณภาพคือมีคุณภาพต่ำ จึงต้องมีการดำเนินงาน หลายครั้ง ต้องคัดทิ้งพันธุ์ที่ต้องการทดสอบแต่เมล็ดพันธุ์อกไม่เพียงพอสำหรับการทดลอง โดยเริ่มเพาะ กล้าวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2552 และย้ายกล้าลงแปลงปลูกต้นเดือนเมษายน 2552 สภาพอากาศค่อนข้าง แปรปรวน มีฝนตกสลับกับอากาศแห้งแล้ง พิริกชี้ฟ้าเจริญเติบโตในสภาพอากาศร้อน อบอ้าว ซึ่งไม่เหมาะสม สมต่อการเจริญเติบโต ทำให้มีแมลงระบาดอย่างมาก เป็นปัญหาสำหรับการทดสอบพันธุ์พิริกชี้ฟ้าในครั้งนี้

การเจริญเติบโตของพิริกชี้ฟ้า พิริกชี้ฟ้าพันธุ์กำแพงแสน 513 และแมปปิ้ง 80 ดอกแรกนาน เวลาที่สุด ประมาณ 10 วันหลังย้ายปลูก ทั้ง 2 พันธุ์เป็นพันธุ์ลูกผสม ตามมาด้วยพันธุ์ชัยญา 111 และ หนุ่มเชีย ที่ดอกแรกนานประมาณ 15 วัน พันธุ์เบล็คซอฟ ดอกแรกนานช้าที่สุดประมาณ 21 วัน อายุดอก แรกนานของพิริกชี้ฟ้า จะส่งผลถึงวันที่ดอกบาน 50% และวันเก็บผลผลิต ซึ่งเป็นข้อดีของพิริกชี้ฟ้าที่ออกดอกได้เร็วและสามารถเก็บผลผลิตได้เร็วเท่านั้น เป็นข้อดีของพิริกการเก็บผลผลิตได้เร็ว ทำให้เกษตรกรราย ผลผลิตได้เร็ว ลดความเสี่ยงของพิริกในแปลงปลูกลงได้ เนื่องจากพิริกเป็นพืชผักที่มีโรคและแมลงระบาดทำ ความเสียหายมาก

พิริกชี้ฟ้าทั้ง 8 พันธุ์ สามารถเจริญเติบโตในสภาพอากาศของจังหวัดสงขลา แต่การที่พิริกชี้ฟ้า เจริญเติบโตในสภาพอากาศร้อน อบอ้าว ในช่วงเดือนเมษายน – พฤษภาคม 2552 เป็นปีที่ได้รับผลกระทบ จากสภาพอากาศโลกร้อน มีการระบาดของแมลงวันทองมาก เพราะไม่มีการจัดพันยาฆ่าแมลงหลังจากพิริกออกดอกแล้ว จึงเก็บผลผลิตได้เพียง 4 ครั้งเท่านั้น และมีผลผลิตเสียและผลร่วงจากสภาพอากาศเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม พิริกชี้ฟ้าพันธุ์กำแพงแสน 513 จกรพรวดี และไซโคลน ซึ่งเป็นพิริกลูกผสม สามารถให้ ผลผลิต 1,119, 924 และ 857 กก./ไร่ ตามลำดับ

พritchชื่น

เข่นเดียวกับพritchชี้ฟ้า การเริ่มโครงการทดสอบพันธุ์พritchชื่นในจังหวัดสงขลา มีปัญหาเรื่อง เมล็ดพันธุ์ขาดตลาดทั่วประเทศ และเมล็ดพันธุ์ที่วางจำหน่ายมีคุณภาพดี คือ มีความคงทนอย่างมาก เริ่มต้น เพาะเมล็ดพันธุ์พritchชื่น 13 พันธุ์ ในระยะต้นกล้าได้คัดทิ้งต้นกล้า 3 พันธุ์ได้แก่ รสแซบ รสเด็ด และจินดา เนื่องจากเพาะต้นกล้าจำนวนมาก ทำให้เกิดโรคโคนเน่าระบาด ต้นกล้าเจริญเติบโตไม่ดีและอ่อนแอ ทำให้ ต้นกล้าไม่เพียงพอสำหรับการทดลอง หลังจากย้ายต้นกล้าลงแปลงปลูก 1 เดือน ต้นกล้าพritchชื่น 7 พันธุ์ มี ต้นรอดตายสูง 95 – 100% ยกเว้นพันธุ์จินดาด้วย บุตรสี และสยามซอฟ ที่มีต้นกล้ารอดตาย 70, 65 และ 60% ตามลำดับ ซึ่งจะมีผลต่อผลผลิตเมื่อเจริญเติบโตเต็มที่ ทรงพุ่มของพritchชื่นมีอ่อนไหวต่อความแห้งแล้ง แนวโน้มว่าพritchชื่นลูกผสมมีทรงพุ่มเล็กกว่าพันธุ์ผสมเปิด ยกเว้นพันธุ์จินดาลูกผสม

การเก็บผลผลิตของพritchชื่นในการทดลองครั้งนี้ เก็บระยะที่ผลมีสีเขียว เพื่อให้สอดคล้องกับ การส่งออกไปยังประเทศไทยมาเลเซีย พritchชื่นพันธุ์ลูกผสม เดียวไก่ ชูปเปอร์ซอฟ บีกซอฟ เวดซอฟ และจินดา ลูกผสม 877 ให้ผลผลิตสูงระหว่าง 1,283 – 1,982 กก./ไร่ โดยพritchชื่นพันธุ์เดียวไก่ ชูปเปอร์ซอฟ บีกซอฟ และเวดซอฟ ให้ผลผลิตสูงกว่าผลผลิตเฉลี่ยของประเทศไทย (1,335 กก./ไร่) (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2554) จากการสอบถามเกษตรกรผู้ปลูกพritchชื่น สำหรับส่งออกประเทศไทยมาเลเซีย พritchชื่นที่เกษตรกรต้องการ หรือชอบปลูก ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวในครัวเรือน ไปต้องสูง ไม่ใช่ผลผลิตสูงในครัวเรือนที่เก็บเกี่ยวเท่านั้น พันธุ์ ลูกผสมบางพันธุ์ที่เคยปลูก ให้ผลผลิตสูงแต่เก็บผลผลิตยาก เพราะข้าวผลหนี่ย瓦 และผลพritch มีขนาดเล็กกว่า การเก็บผลในครัวเรือน ผู้รับจ้างเก็บผลผลิตไม่ชอบเพราะเก็บเกี่ยวผลผลิตยากและช้ำ เกษตรกรผู้ปลูกพritch ชื่นที่ อ.ระโนด จ.สงขลา จึงนิยมปลูกพritch เนื้อมันพันธุ์บุตรสี และเก็บเมล็ดพันธุ์ไว้ใช้เองในฤดูถัดไป แต่ การเก็บพritchชื่นในระยะผลสีเขียว เนื่องจากต้นกล้าดี ไม่ต้องห่วงแมลงศรีษะ แมลงศรีษะจะไม่กินเมล็ดพันธุ์ แต่การ ปลูกพritchชื่นพันธุ์บุตรสีครั้งนี้ ให้ผลผลิตค่อนข้างต่ำ เพียง 464 กก./ไร่ เท่านั้น เนื่องจากมีปัญหาช่วงหลัง ของการย้ายปลูก จึงมีต้นรอดตายเพียง 65% เท่านั้น ถ้าหากสามารถเพิ่มจำนวนต้นรอดตายได้จะทำให้ได้ ผลผลิตเพิ่มขึ้น

การพัฒนาและการสุกแก่ของเมล็ดพันธุ์พritchหมายกพันธุ์คัด-ม.อ.

พritchหมายกพันธุ์คัด-ม.อ. ที่ปลูกที่แปลงภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา เมื่อ 20 มกราคม 2552 ผลพritch หมายกมีการพัฒนาสีผลเป็น 6 ระยะ ได้แก่ เขียวอ่อน เขียวเข้ม ส้ม แดง ส้ม แดง และแดงเข้ม โดยระยะที่ผลมี สีแดงเป็นระยะที่เมล็ดพันธุ์สุกแก่ทั้งสิริวิทยา เมล็ดพันธุ์มีน้ำหนักแห้งสูงสุด (จวงจันทร์, 2529) ที่อายุ 50 วันหลังดอกบาน ใกล้เคียงกับพritchชื่นพันธุ์บุตรสีที่เมล็ดพันธุ์สุกแก่ทั้งสิริวิทยา ที่ 49 วันหลังดอกบาน

(ชุลีพา และคณะ, 2554) และสูกแก่ข้ากว่าพิริกขี้หนูสวนที่เมล็ดพันธุ์สูกแก่ทางศรีวิทยา ที่อายุ 38 วันหลังดอกบาน (พงษ์ศักดิ์ และคณะ, 2554) พิริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. มีขนาดทั้งความกว้างและความหนาสูงสุด ก่อนระยะสูกแก่ทางศรีวิทยาที่อายุ 42 วันหลังดอกบาน เมื่อผลมีสีแดงเข้ม เช่นเดียวกับพืชทั่วไป ที่เมล็ดพันธุ์มีขนาดสูงสุดก่อนระยะการสูกแก่ (Delouche, 1976)

เมล็ดพันธุ์พิริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. เริ่มออกเมื่อผลมีสีเขียวเข้ม โดยมีความงอกมาตຽานเพียง 4.50% เท่านั้น และยังไม่สามารถออกได้ในดิน เมล็ดพันธุ์มีความงอกมาตຽานเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อผลมีสีส้มเป็น 65.50% และออกได้สูงสุดที่ระยะผลสีแดงทั้งความงอกมาตຽานและความงอกในดิน และมีความแข็งแรงโดยเฉพาะด้านนีความเร็วในการออก นำหนักแห้งของต้นกล้าและมีการนำไปฟื้นฟ้าต่ำสุดด้วย

เมล็ดพันธุ์มีคุณภาพสูงสุดในผลระยะสีแดง ซึ่งเป็นระยะที่เมล็ดพันธุ์สูกแก่ทางศรีวิทยา เช่นเดียวกับพิริกชนิดอื่นๆ ที่เมล็ดพันธุ์สูกแก่ทางศรีวิทยามีผลพิริกมีสีแดง (Sanchez et al., 1993; Ahmed et al., 2008; มนัสศรี, 2533) โดยมีความงอกมาตຽานสูงสุด 86.00% ความงอกในดินสูงสุด 82.50% มีความแข็งแรงสูงสุดในรูปด้านนีความเร็วในการออกและนำหนักแห้งของต้นกล้า และการนำไปฟื้นฟ้าต่ำสุด

หลังระยะสูกแก่ทางศรีวิทยาในระยะผลสีแดงเข้ม เมล็ดพันธุ์มีคุณภาพลดลงโดยเฉพาะความงอกในดินที่ลดลงอย่างชัดเจน เช่นเดียวกับด้านนีความเร็วในการออก นำหนักแห้งของต้นกล้า และมีการนำไปฟื้นฟ้าสูงขึ้น เช่นเดียวกับที่พบในพิริกขี้หนูสวน (พงษ์ศักดิ์, 2553) จะนั้นในการผลิตเมล็ดพันธุ์พิริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. ควรเก็บเกี่ยวที่ระยะสูกแก่ทางศรีวิทยามีผลมีสีแดง เพื่อให้ได้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพ

การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พิริกที่อายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน

การเก็บรักษาในห้องเย็น

การลดความชื้นเมล็ดพันธุ์พิริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. ด้วยการตากแดด 2 วัน พิริกขี้หนูพันธุ์บุตรสี อบที่อุณหภูมิ 40°C นาน 45 ชั่วโมง พิริกขี้หนูสวน ผึ่งที่อุณหภูมิห้องนาน 48 ชั่วโมง แล้วบรรจุเมล็ดพันธุ์ในถุงพลาสติก ใส่กล่องโฟม เก็บรักษาในห้องเย็นอุณหภูมิ 10°C ทำให้ได้เมล็ดพันธุ์พิริกที่มีความชื้นเริ่มต้นไม่เกิน 10% จึงเหมาะสมในการเก็บรักษา (วัลลภ, 2540) หลังการเก็บรักษานาน 12 เดือน เมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูพันธุ์บุตรสี มีความชื้นสูง 7.07% จากผลสีเขียว-ส้ม มีความงอกมาตຽาน 74% มีความงอกในดิน 72.67% เมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูสวน มีความชื้นเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ยกเว้นเมล็ดพันธุ์พิริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. มีความชื้น 13.26% ที่อายุ 42 วันหลังดอกบาน แสดงว่าถุงพลาสติกที่ใช้สามารถป้องกันความชื้นได้ (Rao et al., 2006) สามารถควบคุมอัตราการหายใจ ทำให้มีความชื้นเพิ่มขึ้นเล็กน้อย การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พิริกในห้องเย็น สามารถเก็บไว้ได้นาน 1 ปี โดยเมล็ดพันธุ์มีความงอกมาตຽานเกิน 74% ในพิริกหยวกและพิริกขี้หนู ส่วนเมล็ดพันธุ์พิริกขี้หนูสวนมีความงอกมาตຽานเกิน 84% แต่มีความแข็งแรงในรูปของความงอกในดินลดลงมากกว่าความงอกมาตຽาน

การเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง

เมล็ดพันธุ์พิกรหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. พิกรขี้หนูพันธุ์บุตรสีและพิกรขี้หนูสวน ที่มีความชื้นเริ่มต้น ก่อนการเก็บรักษาไม่เกิน 10% เมื่อบรรจุในถุงพลาสติก ใส่กล่องฟิม เก็บที่อุณหภูมิห้อง ในภาชนะได้ที่เป็น เขตร้อนชื้นมีอุณหภูมิสูงตลอดทั้งปี ทำให้เมล็ดพันธุ์มีความชื้นเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาของการเก็บรักษา โดย ในพิกรขี้หนูพันธุ์บุตรสีและพิกรขี้หนูสวน มีความชื้นเพิ่มขึ้นไม่มากนัก แต่ในพิกรหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. ที่ ความชื้นสูงขึ้นอย่างมาก แสดงว่าอุณหภูมิสูงทำให้เมล็ดพันธุ์มีอัตราการหายใจสูง ทำให้ความชื้นเพิ่มขึ้น (Roberts, 1973) ทำให้เก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พิกรหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. ได้ 7 เดือน ของเมล็ดพันธุ์ที่อายุ 46 วัน หลังดอกบาน โดยเมล็ดพันธุ์มีความคงทนมาตราฐาน 72%

สรุป

จากการทดสอบพันธุ์พิริ 3 ชนิด ได้แก่ พิริภายนอก 6 พันธุ์ พิริชีฟ้า 8 พันธุ์ และพิริขี้หนู 10 พันธุ์ แล้วเลือกพิริที่ได้ทดสอบพันธุ์ที่เป็นพันธุ์ผสมเปิด มาศึกษาคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ที่อายุเก็บเกี่ยวต่างกัน และนำเมล็ดพันธุ์พิริทั้ง 3 ชนิดมาเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องและห้องเย็นอุณหภูมิ 10°C ได้สูตรเมล็ดพันธุ์มาตรฐานทดสอบคุณภาพทุกเดือนเป็นเวลา 1 ปี มีผลการทดลองสรุปได้ดังนี้

1. พิริพันธุ์ลูกผสม มีแนวโน้มว่าสามารถเจริญเติบโตและให้ผลผลิตดีกว่าพันธุ์ผสมเปิด เกษตรกรต้องซื้อเมล็ดพันธุ์ใหม่ทุกครั้งในการเพาะปลูก
2. เกษตรกรนิยมปลูกพิริพันธุ์ผสมเปิด เนื่องจากสามารถคัดเลือกลักษณะพิริตามความต้องการได้ และสามารถเก็บเมล็ดพันธุ์ไว้ใช้ปลูกในฤดูถัดไปได้
3. คุณภาพของเมล็ดพันธุ์พิริภายนอกพันธุ์คัด-ม.อ. ที่ผลลัพธ์แสดงเป็นเมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพดีที่สุด เป็นระยะที่เมล็ดพันธุ์ลักษณะสมน้ำหนักแห้งสูงสุด เป็นระยะสุกแก่ทางสรีรวิทยา โดยเมล็ดพันธุ์มีความออกและความแข็งแรงสูงสุด
4. เมล็ดพันธุ์พิริภายนอกพันธุ์คัด-ม.อ. เมล็ดพันธุ์พิริชีฟ้าพันธุ์บุตรสี และเมล็ดพันธุ์พิริขี้หนู ส่วนที่อายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน เก็บรักษาในถุงพลาสติก ใส่กล่องโฟมเก็บในห้องเย็นอุณหภูมิ 10°C เป็นเวลา 1 ปี เมล็ดพันธุ์ยังคงมีความงอกสูง แต่ความแข็งแรงในรูปของความงอกในдинลดลงเล็กน้อย
5. เมื่อเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พิริภายนอกพันธุ์คัด-ม.อ. เมล็ดพันธุ์พิริชีฟ้าพันธุ์บุตรสี และ เมล็ดพันธุ์พิริขี้หนูส่วนที่อายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน ในถุงพลาสติก ใส่กล่องโฟมที่อุณหภูมิห้อง เมล็ดพันธุ์พิริ มีความชื้นเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาการเก็บรักษา เมล็ดพันธุ์มีความงอกมากลดลงตามระยะเวลาของการเก็บรักษา โดยความงอกในдинลดลงเร็วกว่าความงอกมาตรฐาน

เอกสารอ้างอิง

- กมล เดิศรัตน์ อรสา ดิสสถาพร สุชีลา เตชะวงศ์เสถียร และวีระ ภาครุทธ์. 2544. ผักในประเทศไทย สถานภาพของการผลิต การตลาดและวิจัย. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย กรุงเทพฯ.
- กรมวิชาการเกษตร. 2544. รายงานปริมาณและมูลค่านำเข้าเมล็ดพันธุ์ควบคุม. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรุงเทพฯ.
- กรมส่งเสริมการเกษตร. 2554. รายงานสถิติการปลูกพืชผัก. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรุงเทพฯ.
- ขวัญจิตรา สันติปราชชา และวัลลภ สันติปราชชา. 2537. การพัฒนาและการสูงแก่ของเมล็ดพันธุ์ถั่วฝักยาว พันธุ์คัด-มอ. ว. สงขลานครินทร์ 16 : 325 – 333.
- จวงจันทร์ ดวงพัตรา. 2529. เทคโนโลยีเมล็ดพันธุ์. กลุ่มหนังสือเกษตร กรุงเทพฯ.
- จำนวนลักษณ์ ขอบบดี. 2535. การผลิตเมล็ดพันธุ์ผัก. โอดี้ยนสโตร์ กรุงเทพฯ.
- ชุลีพร ไฝ่คำ วัลลภ สันติปราชชา และขวัญจิตรา สันติปราชชา. 2554. การพัฒนาสีผลต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พakis ขี้หนูพันธุ์บุตรสี. รายงานการประชุมวิชาการเมล็ดพันธุ์แห่งชาติ ครั้งที่ 8 ณ โรงแรมสุนีร์ แกรนด์ ถนนคนเดิน เชียงใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี วันที่ 17-20 พฤษภาคม 2554. หน้า 40 - 48.
- พงษ์ศักดิ์ มานสุริวงศ์. 2553. อายุการเก็บเกี่ยวและสีผลต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์ของพakis ขี้หนูสวน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พงษ์ศักดิ์ มานสุริวงศ์ วัลลภ สันติปราชชา และขวัญจิตรา สันติปราชชา. 2554. การพัฒนาของสีผล เมล็ด และการสูงแก่ต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พakis ขี้หนูสวน. วารสารเกษตรพระจอมเกล้า 29(1): 26-35.
- มานะศรี มาลีวงศ์. 2533. อิทธิพลของอายุและวิธีการแยกเมล็ดต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พakis. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ภาคฤดูร้อน ฤทธิ์ไชย. 2543. อิทธิพลของระยะเวลาเก็บเกี่ยwt อผลผลิตและคุณภาพของเมล็ดพันธุ์พakis ขี้หนู ว. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ภาษาไทย) 8 : 15 –21.
- วัลลภ สันติปราชชา. 2529. หลักการเก็บรากชำเมล็ดพันธุ์. ว. สงขลานครินทร์ 8: 225-234.
- วัลลภ สันติปราชชา. 2540. เทคโนโลยีเมล็ดพันธุ์. ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ สงขลา.
- วัลลภ สันติปราชชา. 2545. บทปฏิบัติการเทคโนโลยีเมล็ดพันธุ์. ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ สงขลา.
- วัลลภ สันติปราชชา. 2550. บทปฏิบัติการเทคโนโลยีเมล็ดพันธุ์. ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ สงขลา.
- สมgap ฐิตาวดีสันต์. 2537. หลักการผลิตผัก. ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ.

- សុខីលា ពេជ្យវង់គេតិ៍យរ. 2536. តារាងនៃទំនាក់ទំនងពួកធម្មាសតិវិធី ដំណឹងឱ្យបាន និងការចែកចាយ។ នៅក្នុងសំណង់សំណង់ការផលិត និងការទាត់បានពិវិត ក្រោមសំង់សំវិមានការពេជ្យទូទៅ ក្នុងពេជ្យ។ អង់គ្លេ 14-29.
- Ahmed, A.M.S., S. Tirakannavar, M.N. Merwade, P.M. Gangadarppa and V. Devappa. 2008. Influence of stages of fruit harvest and post harvest ripening periods on seed quality in paprika chilli (*Capsicum annuum L.*). *Karnataka J. Agric. Sci.* 21: 266-269.
- AOSA. 2002. Seed Vigor Testing Handbook. AOSA Contribution No 32. to the Handbook on Seed Testing. The Association of Official Seed Analysts, Washington.
- Copeland, P. J. and R. K. Crookston. 1985. Visible indicators of physiological maturity in barley. *Crop Sci.* 25 : 843-847.
- Delouche, J. C. 1976. Seed maturation. Proceedings 1976 Mississippi Short Course for Seedsmen. Mississippi State University, Miss. State, MS 18: 25-34.
- Delouche, J. C. 1980. Environmental effects on seed development and seed quality. *HortScience* 5 : 775-780.
- Edwards, R. L. and F. J. Sundstrom. 1987. Afterripening and harvesting effects on tabasco pepper seed germination performance. *HortScience* 22 : 473-475.
- ISTA. 2008. International rules for seed testing. *Seed Sci. & Technol.* 4 : 51-177.
- Knott, J. E. and J. R. Deanon, Jr. 1970. Vegetable Production in Southeast Asia. University of the Philippines Press, Laguna.
- Lorenz, O. A. and D. N. Maynard. 1980. Knott's Handbook for Vegetable Growers. John Wiley & Sons, Inc. New York.
- Oladiran, J. A. and S. A. Agunbiade. 2000. Germination and seedling development from pepper (*Capsicum annuum L.*) seeds following storage in different packaging materials. *Seed Sci. & Technol.* 28 : 413-419.
- Rao, R.G.S., P.M. Singh and M. Rai. 2006. Storability of onion seeds and effects of packaging and storage conditions on viability and vigour. *Scientia Horticulturae* 110: 1-6.
- Roberts, E.H. 1973. Predicting the storage life of seeds. *Seed Sci. & Technol.* 1: 499-514.
- Sanchez, V.M., F.J. Sundstrom, G.N. McClure and N.S. Lang. 1993. Fruit maturity, storage and postharvest maturation treatment affect bell pepper (*Capsicum annuum L.*) seed quality. *Scientia Horticulturae* 54 : 191-201.

- Tindall, H. D. 1983. Vegetables in the Tropics. Macmillan Education, Ltd., Hong Kong.
- Wijandi, S. and L. O. Copeland, 1974. Effect of origin, moisture content, maturity and mechanical damage on seed and seedling vigor of bean. Agron. J. 66: 546-548.

ภาคผนวก 1

การพัฒนาสีผลต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูพันธุ์บุตรสี

การประชุมวิชาการเพลิดพัฒน์พิชัยหงษ์ชาติ ครั้งที่ 8

“17 - 20 พฤษภาคม 2554”

ณ โรงแรมสุนีตี้ แกรนด์ แอน คูนเวนชัน เซ็นเตอร์

มหาวิทยาลัยมหิดล
และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ร่วมกับ สหคณพยาบาลประเทศไทย

สารบัญ

หน้า

๑

๑

กำหนดการประชุม

บทความบรรยายพิเศษ

Tropical forage seed development at Ubon Ratchathani University: Research to seed export

๑

โดย M.D. Hare และคณะ

บทความภาคบรรยาย

1.คุณภาพทางกายภาพของเมล็ดพันธุ์ถั่วแดงหลวงปู่กอกโดยเกษตรกรที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่ปุนหลวง
มูลค่าการปลูก 2553/2554

25

โดย สรุตัณ นักหล่อ และคณะ

2.ความเป็นไปได้ของการผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วแൺแล็บในสภาพดินลูกกรัง

31

โดย ชื่นจิต แก้วกัญญา และคณะ

3.การพัฒนาสีผลต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พริกเขี้ยว奴พันธุ์บุตรสี

40

โดย ชุลีพร ไฝ่คำ และคณะ

4.ผลของสภาวะแล้งต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของเมล็ดพันธุ์ข้าวไรอินทรีย์

49

โดย ร่วมจิตรา นากเข้า และคณะ

5.ผลของสารเคลือบที่มีต่อคุณลักษณะของการเคลือบและคุณภาพเมล็ดพันธุ์ข้าวโพด

59

โดย บุญมี ศรี และคณะ

6.การพอกเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดไว้เมื่อขนาดเล็กด้วยถุงอาหารพีซ ต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์และ การเจริญเติบโตของ

69

ต้นกล้า

โดย ธีระศักดิ์ สาขาบุลดา และคณะ

7.ผลของการใช้ปุ๋ยอะมิโนเคลดทางใบ ต่อการเจริญเติบโตและคุณภาพเมล็ดพันธุ์มะเขือเทศลูกผสม

82

โดย อาภรัตน พยุงธรรม และคณะ

8.ระยะสุกแห่งทางสีรำและผลของการทำ seed priming ต่อความสามารถในการออกของเมล็ดถั่วเหลืองฝักสด

93

โดย เอ นิว วิน และคณะ

9.การลดความชื้นในเมล็ดพันธุ์ข้าวและข้าวโพดโดยการใช้เทคนิคการแผ่ความร้อนด้วยสนามแม่เหล็กไฟฟ้า

104

โดย ศุชาดา เวียรศิลป์ และคณะ

10.ผลของอุณหภูมิต่อการเก็บรักษาของเมล็ดพันธุ์ข้าวไรอินทรีย์

109

โดย ร่วมจิตรา นากเข้า

11.ประสิทธิภาพของต้นตอตระกูลมะเขือบางชนิดต่อการเจริญเติบโตและน้ำหนักเมล็ดพันธุ์มะเขือเทศลูกผสม

122

ชั้วที่ 1

โดย บุญส่ง เอกพงษ์ และคณะ

การพัฒนาสีผลต่อกุณภาพเมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูพันธุ์บุตรสี Development of Fruit Color on Seed Quality of Chili cv. Butsi

ชุลีพร ไฝ์คำ, วุลลภ สันติปราชา และ ขวัญจิตรา ตันติปราชา

Chuleeporn Phaidam, Wullop Santipracha and Quanchit Santipracha

บทคัดย่อ

การศึกษาการพัฒนาสีผลต่อกุณภาพเมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูพันธุ์บุตรสีเพื่อใช้ในการเก็บเกี่ยวผลเพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์ ทำที่ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ระหว่างเดือนธันวาคม 2552 ถึง เดือนเมษายน 2553 โดยการปัจจุบันพริกขี้หนูพันธุ์บุตรสีและเก็บเกี่ยวผลที่ระยะ สีเขียวเข้ม สีเขียว-ส้ม สีแดง อ่อน และสีแดง เข้มเริ่มเป็นผล นำเมล็ดมาศึกษาการพัฒนาของเมล็ดทางกายภาพและคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ ผลการศึกษาพบว่า พริกขี้หนูพันธุ์บุตรสีมีการพัฒนาสีผลในช่วงที่พัฒนาเมล็ดในระยะการสุกแก่ 4 สี คือ สีเขียวเข้ม สีเขียว-ส้ม สีแดง อ่อน และสีแดง เป็นระยะที่เมล็ดสุกแก่ทางสรีรวิทยา และผลสีแดงเข้มเริ่มเป็นผล เป็นระยะที่เมล็ดสุกแก่ทางสรีรวิทยาแล้ว ผลพริกในระยะสีเขียวเข้มมีเมล็ดที่พัฒนาโครงสร้างของต้นอ่อนสมบูรณ์แล้ว ซึ่ง เมล็ดสามารถออกได้ แต่ยังมีความอ่อนและความแข็งแรงดี มีการสะสมน้ำหนักแห้งประมาณ 80% มีขนาดความกว้างระดับเดียวกับเมล็ดที่สุกแก่ ผลระยะสีเขียวเข้มถึงผลระยะสีเขียว-ส้ม เป็นระยะที่เมล็ดพัฒนาคุณภาพเมล็ดพันธุ์ การผลิตเมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูพันธุ์บุตรสีควรเก็บเกี่ยวผลในระยะผลสีแดง ซึ่งเป็นระยะที่เมล็ดสุกแก่ทางสรีรวิทยา ที่ทำให้ได้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพและน้ำหนักแห้งเมล็ดสูงสุด ในกรณีที่มีความจำเป็นสามารถเก็บเกี่ยวผลที่มีสีแดง อ่อน สีแดง และสีแดง เข้มเริ่มเป็นฯ ซึ่งให้เมล็ดพันธุ์ที่มีความคงทนฐานะ ความอ่อนในดิน และความคงทนหลังการเร่งอายุ 90% ขึ้นไป

คำสำคัญ: พริกขี้หนูพันธุ์บุตรสี การพัฒนาสีผล การสุกแก่ของเมล็ด คุณภาพเมล็ดพันธุ์ การเก็บเกี่ยว

ABSTRACT

The development of fruit color on seed quality of chili cv. Butsi for determining the harvesting stage for seed production was studied at Department of Plant Science, Faculty of Natural Resources, Prince of Songkla University, Hat Yai, Songkhla, during December 2009 - April 2010. Fruits colored the dark green, orange-green, light red, red and dark red-start drying stages were harvested. The seeds of each fruit color were investigated in terms of seed physical development and seed quality. The results showed that chili cv. Butsi fruit had 4 stages of color development: dark green, orange-green, light red and red. The red colored fruit was at the stage in which the seed reached physiological maturation and the dark red-start drying fruit contained seeds at post maturation stage. The fruit at dark green color stage contained seeds at the stage of germination but had low germination and vigor, with 80% dry weight and was fully the same width as the mature seed. The dark green to orange-green fruit color development stage was the stage of seed quality development. The study showed that the optimal stage for harvesting the chili cv. Butsi fruit is the red color stage because at this phase the seed has reached physiological maturity together with the highest dry weight and the highest quality. In case of necessity the light red, red and dark red-start drying color fruits could be harvested to get the seed that had standard germination, soil emergence and germination after accelerated aging higher than 90%.

Keywords: chili cv. Butsi, development of fruit color, seed maturity, seed quality, harvest

บทนำ

พริก (*Capsicum spp.*) เป็นพืชผักตระกูล Solanaceae ที่ใช้ในการปูรุงแต่งรสชาติเผ็ดของอาหารประจำวัน ทั้งในรูป พริกสด พริกแห้ง พริกป่น และผลิตภัณฑ์แปรรูป รวมทั้งใช้เป็นส่วนประกอบของยาวยาโรคบางชนิด เช่น รักษาอาการโรคไข้หวัด ลดอาการปวดศีรษะและไข้เกรน ยับยั้งการสร้างสารในต่อชาเมื่อขึ้นเป็นสารก่อมะเร็ง ในระบบทางเดินอาหาร เป็นต้น (กมส. 2550) พริกเป็นแหล่งของวิตามินเอ ซี และอี (มนจตร. 2541) โดยผลสุก 100 กรัม มีวิตามินเอ 21,600 หน่วยสากล (Dennis, 2000) พริกที่นิยมปลูกเป็นการค้า คือ พริกขี้นูนผลเล็ก พริกขี้นูนผลใหญ่ พริกหวานหรือพริกչี้ฟัก พริกหยวก และพริกใหญ่ ในปี 2553 ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกพืชกรรม 413,839 ไร่ ผลผลิตรวม 520,412 ตัน (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2554) และในปี 2552 ประเทศไทยมีการส่งออกเมล็ดพันธุ์พริกบริโภค 37.67 ตัน เป็นมูลค่ารวม 226.43 ล้านบาท และมีการนำเข้าเมล็ดพันธุ์พริกบริโภค 4.25 ตัน เป็นมูลค่ารวม 20.98 ล้านบาท (สำนักงานเศรษฐกิจเกษตร, 2554) รวมทั้งการปลูกเพื่อการบริโภคในครัวเรือนและจำหน่ายในตลาดห้องถินอีกจำนวนมาก

พริกขี้นูนพันธุ์บุตรสีเป็นพันธุ์ที่นิยมปลูกมากในพื้นที่จังหวัดสงขลา เพื่อการส่งออกในรูปพริกสดเป็นยังประเทศมาเลเซีย จังหวัดสงขลา เก็บเมล็ดพันธุ์ได้ใช้เอง โดยเก็บผลที่เหลือจากการเก็บพริกสดไปขาย สองผลให้ได้ เมล็ดพันธุ์คุณภาพไม่ดี (สุเทวี และคณะ, 2537) และมีการเลือกของสายพันธุ์จากการเก็บผลที่มีลักษณะไม่ดีได้ทำพันธุ์ การผลิตพืชให้ได้ผลดีต้องใช้เมล็ดพันธุ์ที่ดี มีความคงทนสูง ตามความพันธุ์ สามารถเจริญเป็นต้นกล้าที่แข็งแรง (Harrington, 1972) เมล็ดพันธุ์มีคุณภาพสูงสุดระหว่างการพัฒนาที่จะระยะสุดท้ายแก่ทางศรีวิทยาที่เมล็ดจะสมน้ำหนักแห้งสูงสุด ผลพิริกรณ์ การเปลี่ยนแปลงสีผลกระทบระหว่างการพัฒนา ซึ่งใช้เป็นตัวชี้วัดการเก็บเกี่ยวผลพริกเพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ได้ พริกขี้นูนพันธุ์ หัวยีสีทินมีเมล็ดสุกแก่ทางศรีวิทยาเมื่อผลมีสีแดง พริกมันแดงที่ผลมีสีแดงอมเชียว (มานะคีรี, 2533) พริกขี้นูนตันตั้งที่ผลมีสีแดง (สุเทวี และคณะ, 2537) พริกขี้นูนสวนที่ผลมีสีส้ม (พงษ์ศักดิ์, 2553) และพริกหยวกพันธุ์ คัด-ม.อ. ที่ผลมีสีแดง (เสาวลักษณ์, 2549) ซึ่งสีผลของพริกมีการพัฒนาสีผลแตกต่างกันตามชนิดและพันธุ์พริก (Smith et al., 1987) แต่เป็นลักษณะที่ง่ายและแม่นยำในการบอกระยะกาลสุกแก่ทางศรีวิทยาของเมล็ดเพื่อเก็บเกี่ยวเป็นเมล็ดพันธุ์

การศึกษาการพัฒนาสีผลที่มีต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์เป็นการศึกษาเพื่อการใช้สีผลสำหรับการเก็บเกี่ยวในการผลิตเมล็ดพันธุ์พริกขี้นูนพันธุ์บุตรสีให้มีคุณภาพ

วิธีการศึกษา

การศึกษาทำที่แปลงทดลองและอาคารปฏิบัติการเมล็ดพันธุ์พืช ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยเพาะเมล็ดพริกขี้นูนพันธุ์บุตรสี วันที่ 9 ธันวาคม 2552 ในกระบวนการ หลังเพาะ 2 สัปดาห์ ย้ายกล้าลงถุงขนาด 4x6 นิ้ว และหลังย้ายกล้า 26 วัน นำต้นกล้าไปปลูกในแปลงขนาด 1x5 ม. จำนวน 15 แปลง เว้นระยะระหว่างแปลง 0.50 ม. ที่เดรียมดินโดยใส่ปูนขาวและปูยคอคอกอัตรา 1,000 กก./ไร่ รองกันหลุมด้วยปูยสูตร 15-15-15 อัตรา 20 กก./ไร่ ปลูกเป็นแท่งคู่ระยะปลูก 50x50 ซม. ให้น้ำแบบฝนเทียม ใส่ปูยสูตร 21-0-0 อัตรา 40 กก./ไร่ แบ่งใส่ 2 ครั้ง เมื่อพริกขี้นูนอายุ 7 และ 14 วันหลังปลูก กำจัดวัชพืชพร้อมกับพูนโคนและปักค้างเมื่ออายุ 14 วันหลังปลูก และใส่ปูยสูตร 15-15-15 อัตรา 40 กก./ไร่ แบ่งใส่ 3 ครั้ง เมื่อพริกขี้นูนอายุ 21, 28 และ 35 วันหลังปลูก ฉีดพ่นสารกำจัดแมลงcarribopezzil ไฟฟ้า วีทอกอน เบนฟูราคาร์บ อะมีทราซ อัตรา 20 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร ทุก 1 สัปดาห์ โดยฉีดแบบหมุนเวียนเพื่อป้องกันเพลี้ยไฟ และฉีดพ่น ไอกเทคอบนา อัตรา 30 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร ทุก 2 สัปดาห์ เพื่อป้องกันหนอนชนิดใน หนองเค้าผล และหนองเค้าลำต้น รดสารกำจัดเชื้อราคิวโนไซน์+อีทีไดอะซอล อัตรา 20 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร เมื่อมีการระบาดของโรคโคนแห้ง

พริกขี้นูนพันธุ์บุตรสีมีอายุต้องออกใบงาน 22 วันหลังปลูก ผูกดอกที่ใบเดียวที่ด้วยใบใหม่ต่างๆ เพื่อกำหนดร่วงที่ดอกใบงาน เก็บเกี่ยวผลที่ระยะผลสีเขียวเข้ม สีเขียว-ส้ม สีแดงอ่อน สีแดง และสีแดงเข้มเริ่มเหลือง ผ่านผลและแยกเมล็ด นำเมล็ด

ของผลแต่ละสีมาศึกษาการพัฒนาทางกายภาพประกอบด้วย ขนาด ความชื้น น้ำหนักแห้ง และนำเมล็ดไปอบลดความชื้นที่อุณหภูมิ 40°ซ. เป็นเวลา 48 ชม. เพื่อใช้ทดสอบคุณภาพของเมล็ดพันธุ์

1. สักษณะทางกายภาพของเมล็ด

1.1 ขนาด สูตรเมล็ดจำนวน 4 ชั้าๆ ละ 20 เมล็ด มาวัดความกว้าง และความหนาด้วยเครื่องวัดละเอียด

1.2 ความชื้น ใช้เมล็ดจำนวน 4 ชั้าๆ ละ 50 เมล็ด ชั่งน้ำหนักสด แล้วนำไปอบที่อุณหภูมิ 105°ซ. เป็นเวลา 24 ชม. (ISTA, 2008) ชั่งน้ำหนักแห้ง คำนวณความชื้นของเมล็ด โดยใช้น้ำหนักสดเป็นเกณฑ์ (wet weight basis)

1.3 น้ำหนักแห้งของเมล็ด ใช้น้ำหนักแห้งของเมล็ดหลังอบ ข้อ 1.2 คำนวณเป็นน้ำหนัก 100 เมล็ด

2. คุณภาพเมล็ดพันธุ์

2.1 ความงอกมาตรฐาน (standard germination) ใช้เมล็ดจำนวน 4 ชั้าๆ ละ 50 เมล็ด เพาะในม้วนกระดาษเพาะ (between paper) วางเพาะในตู้เพาะที่อุณหภูมิสลับ 20-30°ซ. ประเมินความงอกครั้งแรก (first count) ที่อายุ 7 วัน และประเมินความงอกครั้งสุดท้าย (final count) ที่อายุ 14 วัน (ISTA, 2008)

2.2 ความแข็งแรง โดยทดสอบความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ 5 วิธี คือ

1) เวลาที่ใช้ในการงอก คำนวณเวลาเฉลี่ยในการงอก (mean germination time; MGT) จากจำนวนต้นกล้าปกติที่ตรวจนับได้ในแต่ละวันในการทดสอบความงอกมาตรฐาน โดยใช้สูตร (วัลลภ, 2550)

$$MGT = \frac{\sum Dn}{\sum n}$$

เมื่อ n = จำนวนต้นกล้าปกติที่ตรวจนับในแต่ละอายุ
 D = อายุวันที่ตรวจนับ

2) ความงอกในดิน (soil emergence) ใช้เมล็ดจำนวน 4 ชั้าๆ ละ 50 เมล็ด เพาะเมล็ดในกระเบน ผลมรำหัวง่วงดินร่วงกับดินลำดวนอัตรา 1 : 1 ประเมินต้นกล้าทุกวันหลังปลูกจนครบ 14 วัน

3) การเจริญของต้นกล้า (seedling growth rate) เพาะเมล็ดจำนวน 4 ชั้าๆ ละ 25 เมล็ด ในกระดาษเพาะ วางเมล็ดเรียงเป็น 2 แผ่น แยกแรกห่างจากขอบกระดาษ 6 ซม. และแยกที่ 2 ห่างจากขอบกระดาษ 13 ซม. โดยวางเมล็ดให้รูปไข่ครึ่งไข่ต้านบนของกระดาษเพาะ ม้วนกระดาษนำไปวางเพาะโดย ตั้งอุ่น 45 องศา ในตู้เพาะที่อุณหภูมิ 25°ซ. โดยไม่ใช้แสง (วัลลภ, 2545) เมื่อครบ 7 วัน นำต้นกล้าปกติมิภัยด้วยวัดความยาวรากและความยาวยอด โดยวัดจากส่วนที่เป็นรอยต่อระหว่างรากกับยอดถึงปลายรากและปลายยอด ตามลำดับ และแยกເຂົ້າສຳນັກໃບເລື່ອເພະສ່າງຂອງແກນດັນອ່ອນ นำไปอบที่อุณหภูมิ 80°ซ. เป็นเวลา 24 ชม. (AOSA, 2002) ชั่งน้ำหนักแห้งต้นกล้า

4) การเร่งอายุ (accelerated aging) ใช้เมล็ดจำนวน 4 ชั้าๆ ละ 50 เมล็ด ใส่ในตะแกรงนำไปเร่งอายุในตู้ที่มีความชื้นสัมพัทธ์ 100% ที่อุณหภูมิ 41°ซ. เป็นเวลา 72 ชม. (AOSA, 2002) นำเมล็ดมาทดสอบความงอกมาตรฐานตามวิธีการในข้อ 2.1

5) การนำไปไฟฟ้า ใช้เมล็ดจำนวน 4 ชั้าๆ ละ 25 เมล็ด มาชั่งน้ำหนัก ใส่เมล็ดลงในบีกเกอร์ที่มีน้ำกลั่น 75 มล. นำไปไว้ในตู้ที่อุณหภูมิ 20°ซ. เป็นเวลา 24 ชม. แล้วนำสารละลายที่เชเมล็ดมาวัดการนำไปไฟฟ้าในหน่วย ไมโครซ. เมน/ซม./กรัม (วัลลภ, 2545)

วิเคราะห์ข้อมูลใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design เปรียบเทียบข้อมูลโดยวิธี Duncan's Multiple Range Test (DMRT)

ผลการศึกษา

1. การออกดอก

พริกขี้นูพันธุ์บุตราสีที่ทดลอง มีอายุที่ต้องรอ耕耘 22 วันหลังปลูก และช่วงที่พริกมีดอกบานนาน 45 วัน ต้องทิ่บานเต็มที่มากถึงดอกมีสีขาว มีจำนวนผลกระทบว่าง 93-115 ผล/ต้น ผลมีน้ำหนักเฉลี่ย 2.35 กรัม/ผล มีขนาดความกว้างและความยาวประมาณ 0.93 และ 8.04 ซม. ตามลำดับ และมีเมล็ด 43-55 เมล็ด/ผล

2. การพัฒนาสีผล

ผลพริกขี้นูพันธุ์บุตราสีที่เก็บเกี่ยวผลที่ระยะสีเขียวเข้มจนถึงผลสีแดงเข้มเริ่มเที่ยว มีการพัฒนาสีผล 5 ระยะ (Table 1) ผลสีเขียวเข้ม ที่อายุ 39 วันหลังดอกบาน เป็นสีเขียวอมส้ม (มีสีส้มประมาณ 20%) ที่อายุ 40 วัน หลังดอกบาน และมีสีส้มมากขึ้นจนมีสีเขียว-ส้ม ที่อายุ 42 วันหลังดอกบาน (มีสีส้มประมาณ 50%) ผลเปลี่ยนเป็นสีแดง ขึ้น ที่อายุ 46 วันหลังดอกบาน และสีแดง ที่อายุ 49 วันหลังดอกบาน ซึ่งมีผิวผลตึงเป็นมัน และสีแดงเข้มเริ่มเที่ยว ที่อายุ 52 วันหลังดอกบาน

Table 1 Fruit age, dry weight, moisture content, width and thickness of seed of the chili cv. Butsi harvested at different fruit colors.

Fruit color	Fruit age (Days after blooming)	Dry weight (mg/100 seed)	Moisture content (%)	Seed width (mm)	Seed thickness (mm)
Dark green	39	424.90 d	53.44 a	3.79	0.65 c
Orange-Green	42	466.80 c	39.96 b	3.80	0.71 b
Light red	46	486.80 bc	28.26 c	3.82	0.75 a
Red	49	519.00 a	22.20 d	3.84	0.76 a
Dark red-start drying	52	496.30 b	23.09 d	3.83	0.75 a
F-test		*	*	ns	*
C.V. (%)		2.84	1.98	2.68	2.39

* significant difference at $P \leq 0.05$

Within each column, means not followed by the same letter are statistically different as determined by DMRT.

3. การพัฒนาเมล็ดทางกายภาพ

3.1 น้ำหนักแห้ง

พริกขี้นูพันธุ์บุตราสีจะยังผลสีเขียวเข้ม มีเมล็ดที่มีน้ำหนักแห้ง 424.90 มก./100เมล็ด (Table 1) ซึ่งเมล็ดมีการพัฒนาค่อนข้างมากประมาณ 81.87% ของน้ำหนักแห้งสูงสุด เมล็ดมีน้ำหนักแห้งเพิ่มขึ้นตามอายุการพัฒนาผลในอัตราที่ค่อนข้างสม่ำเสมอ (Figure 1) จนเมล็ดมีน้ำหนักแห้งสูงสุด 519.00 มก./100เมล็ด ในผลสีแดง แสดงว่าเป็นระยะสุกแก่ทางสรีวิทยาของเมล็ด และผลในระยะที่มีสีแดงเข้มเริ่มเที่ยวเมล็ดมีน้ำหนักแห้งลดลงเหลือ 496.30 มก./100เมล็ด

3.2 ความชื้น

ผลพริกขี้นูพันธุ์บุตราสีที่จะยังผลสีเขียวเข้มถึงสีแดงอ่อน (Figure 1) จันเมล็ดที่จะยังสุกแก่ทางสรีวิทยามีความชื้น 53.44 % (Table 1) ความชื้นเมล็ดลดลงในอัตราที่ค่อนข้างเร็วในผลสีเขียวเข้มถึงสีแดงอ่อน (Figure 1) จนเมล็ดที่จะยังสุกแก่ทางสรีวิทยามีความชื้น 22.20 % ในผลสีแดง และผลที่จะยังสีแดงเข้มเริ่มเที่ยวเมล็ดมีความชื้น 23.09 % ซึ่งไม่แตกต่างทางสถิติกับเมล็ดในผลสีแดง

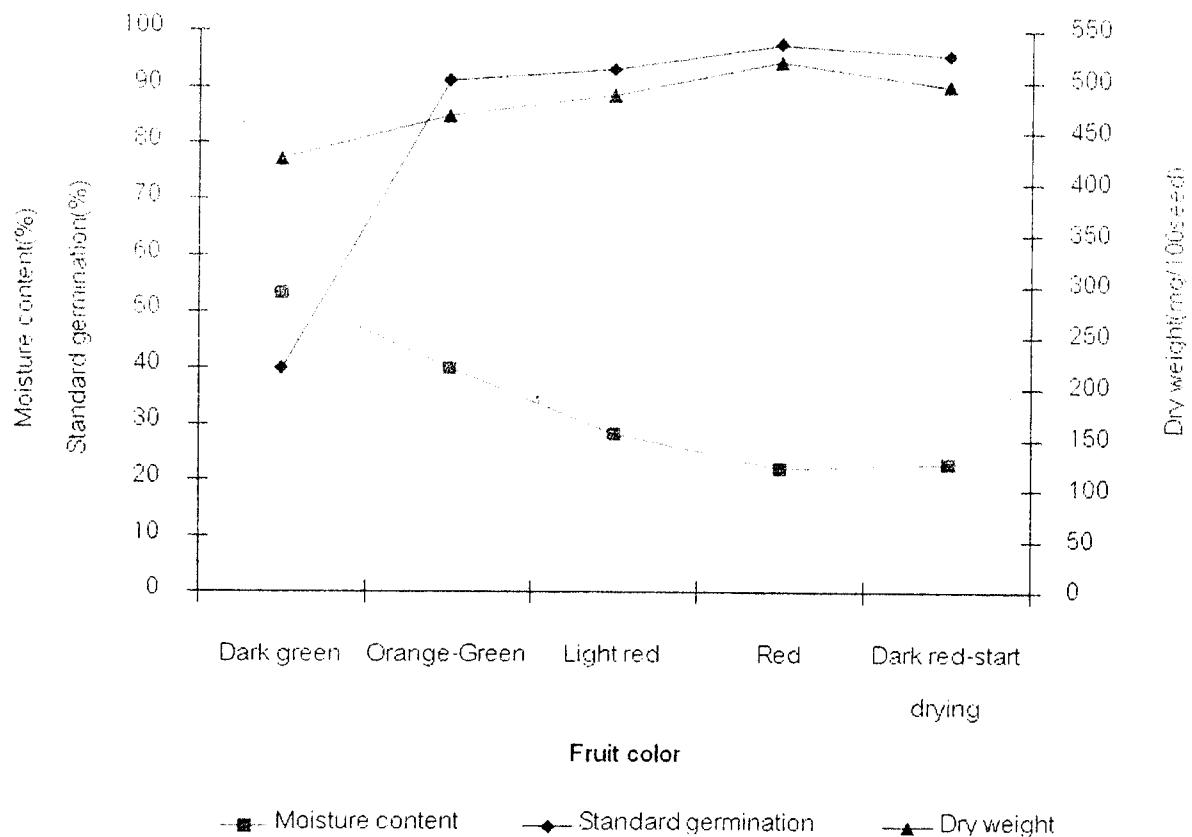

Figure 1 Dry weight, moisture content and standard germination of the seed of chili cv. Butsi fruit harvested at different fruit colors.

3.3 ขนาดเมล็ด

พริกขี้หนูพันธุ์บุตรสีในผลที่มีสีผลสีเขียวเข้มจนถึงผลสีแดงเข้มเริ่มเที่ยวน้ำเมล็ดที่มีการพัฒนาขนาดค่อนข้างมาก โดยเฉพาะความกว้างของเมล็ดที่มีขนาดไม่แตกต่างกันทางสถิติในช่วง 3.79-3.84 มม. (Table 1) ส่วนความหนาของเมล็ดในผลสีเขียวเข้มเมล็ดที่มีความหนา 0.65 มม. ประมาณ 85% ของความหนาที่โตเต็มที่ เมล็ดมีความหนาเพิ่มขึ้นตามลำดับ จนเมล็ดมีความหนาสูงสุด 0.76 มม. ซึ่งไม่แตกต่างทางสถิติกับเมล็ดในผลสีแดงอ่อน สีแดง และสีแดงเข้มเริ่มเที่ยวน้ำเมล็ดมีความหนา 0.75-0.76 มม. แสดงว่าเมล็ดพริกขี้หนูพันธุ์บุตรสีพัฒนาด้านความกว้างระยะโตเต็มที่ ตั้งแต่ในผลสีเขียวเข้ม ส่วนความหนาของเมล็ดพัฒนาเต็มที่ในระยะผลสีแดงอ่อน โดยเมล็ดมีขนาดใหญ่สูงสุดทั้งความกว้างและความหนาในผลสีแดง

4. คุณภาพของเมล็ดพันธุ์

4.1 ความคงทนมาตรฐาน

พริกขี้หนูพันธุ์บุตรสีที่เก็บเที่ยวที่ระยะผลสีเขียวเข้มให้เมล็ดพันธุ์มีความคงมาตรฐาน 40.00% (Table 2) เมล็ดพันธุ์มีความคงพิมพ์ขึ้นในอัตราที่รวดเร็วในช่วงผลสีเขียวเข้มเป็นสีเขียว-ส้ม (Figure 1) ซึ่งเมล็ดพันธุ์มีความคง 91.00% จนเมล็ดพันธุ์มีความคงมาตรฐานสูงสุดในผลสีแดง หรือระยะที่เมล็ดสุกแก่ทางสรีรวิทยา ซึ่งเมล็ดพันธุ์มีความคง 97.50% และลดลงเล็กน้อยโดยไม่แตกต่างทางสถิติกับเมล็ดพันธุ์ในผลสีแดงเข้มเริ่มเที่ยวที่มีความคง 95.50%

4.2 ความแข็งแรง

4.2.1 เวลาที่ใช้ในการออก

ผลพิริยพืชหนูพันธุ์บุตรสีที่อายุการพัฒนาสีผลต่างๆ กัน ให้เมล็ดพันธุ์ที่ใช้เวลาในการออกใกล้เคียงกันในช่วง 7.17-8.32 วัน (Table 2) โดยผลกระทบสีเขียวเข้มให้เมล็ดพันธุ์ที่มีเวลาเฉลี่ยในการออก 8.32 วัน ผลกระทบสีแดงอยู่อ่อน สีแดง และสีแดงเข้มเริ่มเพี้ยนให้เมล็ดพันธุ์ที่ใช้เวลาเฉลี่ยในการออกไม่แตกต่างกันทางสถิติใน 7.17-7.32 วัน

4.2.2 ความคงอกในดิน

เมล็ดพันธุ์พิริยพืชหนูพันธุ์บุตรสีในผลสีเขียวเข้มมีความคงอกในดินเพียง 28.50% (Table 2) ผลที่มีสีเขียว-ส้มเข้มไปจนถึงผลสีแดงเข้มเริ่มเพี้ยนให้เมล็ดพันธุ์ที่มีความคงอกในดินไม่แตกต่างกันทางสถิติในช่วง 88.50-93.50% โดยผลสีแดงให้เมล็ดพันธุ์ที่มีความคงอกในดินสูงสุด 93.50%

Table 2 Standard germination, mean germination time and soil emergence of chili cv. Butsi harvested at different fruit colors during development.

Fruit color	Standard germination (%)	Mean germination time (days)	Soil emergence (%)
Dark green	40.00 d	8.32 a	28.50 b
Orange-Green	91.00 c	7.73 b	88.50 a
Light red	93.00 bc	7.32 c	90.50 a
Red	97.50 a	7.17 c	93.50 a
Dark red-start drying	95.50 ab	7.24 c	91.50 a
F-test	*	*	*
C.V. (%)	2.73	2.82	6.76

* significant difference at P≤0.05

Within each column, means not followed by the same letter are statistically different as determined by DMRT.

4.2.3 การเจริญของต้นกล้า

เมล็ดพันธุ์พิริยพืชหนูพันธุ์บุตรสีในผลกระทบสีเขียวเข้มให้ต้นกล้าที่มีความยาวรากและยอด 0.62 และ 0.37 ซม. ตามลำดับ และมีน้ำหนักแห้งต้นกล้า 0.58 มก./ต้น (Table 3) โดยผลสีเขียวเข้มส้มเข้มไปให้เมล็ดพันธุ์ที่งอกให้ต้นกล้าที่มีการเจริญของต้นกล้าใกล้เคียงกัน และผลที่รับผลกระทบสีแดงให้เมล็ดพันธุ์ที่งอกให้ต้นกล้ามีการเจริญเติบโตดีที่สุดทั้งมีความยาวรากและยอด และมีน้ำหนักแห้งโดยไม่แตกต่างทางทางสถิติกับเมล็ดพันธุ์จากผลในสีแดงอ่อน และผลสีแดงเข้มเริ่มเพี้ยน

4.2.4 ค่าการนำไฟฟ้า

เมล็ดพันธุ์พิริยพืชหนูพันธุ์บุตรสีในผลสีเขียวเข้มเมล็ดมีการนำไฟฟ้า 39.86 ไมโครเชม/ซม./กรัม (Table 3) การนำไฟฟ้าของเมล็ดพันธุ์ลดลงตามลำดับตามอายุการพัฒนาสีผล จนผลที่รับผลกระทบสีแดงให้เมล็ดพันธุ์ที่มีการนำไฟฟ้าต่ำสุด 10.92 ไมโครเชม/ซม./กรัม และผลกระทบสีแดงเข้มเริ่มเพี้ยนให้เมล็ดพันธุ์มีการนำไฟฟ้า 18.14 ไมโครเชม/ซม./กรัม สูงกว่าทางสถิติกับเมล็ดพันธุ์ในผลสีแดง

4.2.5 ความคงอกหลังการเร่งอายุ

พิริยพืชหนูพันธุ์บุตรสีในผลกระทบสีเขียวเข้มให้เมล็ดพันธุ์มีความคงอกหลังการเร่งอายุ 31.00% (Table 3) ผลสีแดงอ่อนเข้มไปให้เมล็ดพันธุ์ที่หลังการเร่งอายุ มีความคงอก 90.00% ขึ้นไป โดยผลสีแดงให้เมล็ดพันธุ์ที่มีความคงอกหลังการเร่งอายุสูงสุด 95.50% และผลกระทบสีแดงเข้มเริ่มเพี้ยนให้เมล็ดพันธุ์มีความคงอกหลังการเร่งอายุ 91.50% ซึ่งแตกต่างทางสถิติกับเมล็ดพันธุ์ในผลสีแดง

Table 3 Seedling growth rate, electrical conductivity and accelerated aging of chili cv. Butsi seed harvested at different fruit colors.

Fruit color	Seedling growth rate			Electrical conductivity (μs/cm/g)	Accelerated aging (%)
	Root length (cm)	Shoot length (cm)	Dry weight (mg/seedling)		
Dark green	0.62 b	0.37 c	0.58 b	39.86 a	31.00 d
Orange-Green	2.18 a	1.31 b	1.90 a	25.77 b	72.00 c
Light red	2.19 a	1.37 ab	1.94 a	21.03 c	90.00 b
Red	2.57 a	1.76 a	2.19 a	10.92 e	95.50 a
Dark red-start drying	2.23 a	1.50 ab	2.07 a	18.14 d	91.50 b
F-test	-	-	-	-	-
C.V. (%)	18.38	19.64	19.66	7.97	1.55

* = significant difference at $P \leq 0.05$

Within each column, means not followed by the same letter are statistically different as determined by DMRT.

วิจารณ์

พริกชี้ฟ้าพันธุ์บุตรสี ที่ปลูกที่แปลงภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในช่วงเดือนธันวาคม 2552 มีอายุถึงระยะที่มีตอกบาน 22 วันหลังปลูก และมีระยะพักพิงตอกบาน 45 วัน

พริกชี้ฟ้าพันธุ์บุตรสีในผลระยะสีเขียวเข้มมีเมล็ดมีน้ำหนักแห้งประมาณ 82% ของเมล็ดที่ละลมน้ำหนักแห้ง สูงสุด และเป็นเมล็ดที่มีการพัฒนาด้านอ่อนที่พร้อมแล้วโดยมีความคงมาตรฐาน 40.00% โดยมีเมล็ดที่ออกได้จำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงที่ผลเปลี่ยนเป็นสีเขียว-ส้ม พริกชี้ฟ้าพันธุ์บุตรสีมีเมล็ดสุกแก่ทางสรีรวิทยาในผลระยะสีแดง ที่อายุประมาณ 49 วันหลังตอกบาน เนื่องจากเมล็ดมีน้ำหนักแห้งสูงสุด (วงศ์จันทร์, 2529) ผลที่มีสีแดงเข้มเริ่มเหี่ยวให้เมล็ดที่มีน้ำหนักแห้งลดลง แสดงถึงการเสื่อมของเมล็ดหลังการสุกแก่ทางสรีรวิทยา (วัลลภ, 2540) เมล็ดพันธุ์พริกชี้ฟ้าพันธุ์บุตรสีในผลสีเขียวเข้มให้เมล็ดมีการพัฒนาขนาดค่อนข้างมาก โดยเฉพาะความกว้างที่มีขนาดไม่แตกต่างทางสถิติกับเมล็ดที่ได้เติบโต แต่ความหนาของเมล็ดมีการพัฒนาเติบโตในผลที่มีสีแดงอ่อน-สีแดง โดยเมล็ดมีความหนาไม่แตกต่างกันทางสถิติกับเมล็ดในผลสีแดงเริ่มเหี่ยว (Table 1) แสดงว่าการพัฒนาความกว้างของเมล็ดพริกชี้ฟ้าพันธุ์บุตรสีเน้นการพัฒนาด้านโครงสร้างของเมล็ดที่มีขนาดเกือบเติบโตในระยะผลสีเขียว และการพัฒนาความหนาของเมล็ดเป็นการสะสมอาหารของเมล็ด ซึ่งมีขนาดใหญ่สุดที่ระยะเมล็ดสุกแก่ทางสรีรวิทยา โดยไม่ใช้กับความชื้นของเมล็ดเห็นเดียวกับในพืชทั่วไปที่เมล็ดมีขนาดสูงสุดก่อนระยะสุกแก่ทางสรีรวิทยาและมีขนาดลดลงที่ระยะสุกแก่ทางสรีรวิทยา เนื่องจากการลดลงของความชื้น ทั้งนี้เนื่องจาก เมล็ดพริกพัฒนาและสุกแก่ในผลที่ยังสดอยู่ และความหนาของเมล็ดแสดงการพัฒนาขนาดของเมล็ดได้ดีกว่า ความกว้าง เนื่องจากมีลักษณะสอดคล้องกับการสะสมน้ำหนักแห้งของเมล็ด

การเก็บเกี่ยวผลพริกที่ระยะพัฒนาสีผลสีต่างๆ กัน เพื่อนำมาทำเป็นเมล็ดพันธุ์พบว่า เมล็ดจากผลในระยะสีเขียวเข้มให้เมล็ดพันธุ์มีความคงมาตรฐานเพียง 40.00% ให้ต้นกล้าที่มีการเจริญเติบโตค่อนข้างต่ำ สามารถอกในต้นได้เพียง 28.50% แสดงว่าเมล็ดพันธุ์อยู่ในช่วงการพัฒนาของต้นอ่อนซึ่งมีการพัฒนาโครงสร้างของเมล็ดและการสะสมอาหารยังไม่สมบูรณ์ (วงศ์จันทร์, 2534) เมล็ดมีการนำไฟฟ้าค่อนข้างสูง เนื่องจากเมมเบรนยังพัฒนาไม่เต็มที่ทำให้สารละลายที่อยู่ภายในเมล็ดรั่วไหลหรือซึมออกตามเมมเบรนได้ง่าย (Nerson and Paris, 1988) และมีศักยภาพการเก็บรักษาจากการทดสอบโดยการเร่งอายุ มีความคงเพียง 31.00% ผลที่ระยะเปลี่ยนจากสีเขียวเข้มเป็นสีเขียว-ส้ม ที่มีสีส้มประมาณ 50% เป็นช่วงที่เมล็ดมีการพัฒนาคุณภาพเมล็ดพันธุ์ ทั้งความคงและความแข็งแรงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดย

เมล็ดพันธุ์มีความคงทนต่อสภาวะดี 91.00% มีต้นกล้าใกล้เคียงกับเมล็ดที่สุกแก่ มีความคงในดิน 88.50% และความคงอกรากต่ออายุ 72.00% แต่ยังมีการนำไปฟื้นฟ้าในระดับค่อนข้างสูง

ผลพิริภูมิในระยะผลสีแดงให้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพสูงสุดทั้งความคงและความแข็งแรง โดยมีความคงต่อสภาวะดี 97.50% ความคงในดิน 93.50% มีศักยภาพการเก็บรักษาระดับที่สุด โดยมีความคงหลังการเร่งอายุ 95.50% และมีการนำไปฟื้นฟ้าต่อสูง 10.92 ในโครงซีเมนต์/กรัม เนื่องจากเมล็ดเข้าสู่ระยะสุกแก่ทางสีรีวิทยาและเมล็ดมีการพัฒนาของเมมเบรนที่สมบูรณ์ทำให้สารละลายที่อยู่ในเมล็ดไหลออกมากได้ดีน้อย (จังจันทร์, 2529)

สำหรับการเก็บเกี่ยวผลพิริภูมิเพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ สามารถเก็บเกี่ยวผลในระยะสีแดงอ่อน สีแดง และสีแดงเข้มเริ่มเที่ยวได้ โดยให้เมล็ดพันธุ์ที่มีความคงต่อสภาวะดี ความคงในดิน และความคงหลังการเร่งอายุ 90.00% ขึ้นไป มีต้นกล้าที่มีการเจริญเติบโตไม่แตกต่างกัน

สรุป

ผลพิริภูมิขั้นพันธุ์บุตรสีมีการพัฒนาสีผลในช่วงการพัฒนาในระยะสุกแก่ของเมล็ด 4 สี คือ สีเขียวเข้ม สีเขียว-ส้ม มีแดงอ่อน และสีแดง โดยผลสีแดงเป็นระยะที่เมล็ดสุกแก่ทางสีรีวิทยา ผลกระทบสีเขียวเข้มมีเมล็ดที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสมบูรณ์ จึงสามารถอุดมด้วยน้ำหนักแห้งประมาณ 80% เมล็ดมีความกว้างใกล้เคียงกับเมล็ดที่โตเต็มที่ ผลกระทบที่เปลี่ยนจากสีเขียวเข้มเป็นสีเขียว-ส้ม เป็นระยะการพัฒนาคุณภาพของเมล็ดพันธุ์มีความคงและความแข็งแรงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ผลกระทบสีแดงอ่อน-สีแดง เป็นระยะที่เมล็ดพัฒนาเข้าสู่ระยะสุกแก่ และผลสีแดง-สีแดงเข้มเริ่มเที่ยวเป็นระยะที่เมล็ดสุกแก่แล้ว

การเก็บเกี่ยวพิริภูมิขั้นพันธุ์บุตรสีเพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์ในระยะผลสีแดงทำให้ได้เมล็ดพันธุ์ทั้งขนาด น้ำหนักและคุณภาพสูงสุด แต่หากจำเป็นสามารถเก็บเกี่ยวผลในระยะสีแดงอ่อนจนถึงผลสีแดงเข้มเริ่มเที่ยว ซึ่งจะได้เมล็ดพันธุ์ที่มีความคงต่อสภาวะดี ความคงในดิน และความคงหลังการเร่งอายุ 90.00% ขึ้นไป

คำขอบคุณ

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยการทดสอบพันธุ์พิริภูมิและการวิจัยเมล็ดพันธุ์ ที่ให้ทุนสำหรับการทำงานวิจัยขอขอบคุณ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ให้ทุนสนับสนุนการทำงานวิจัย และภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทัศวิทยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ที่ให้ความอนุเคราะห์เข้า แบ่งทดลองและอาคารปฏิบัติการเมล็ดพันธุ์พิชในการทำวิจัย

เอกสารอ้างอิง

กมล. เลิศรัตน์. 2550. การผลิต การปลูก การแปรรูป และการตลาดของพิริภูมิในประเทศไทย. วารสารประชาคมวิจัย 17: 15-20.
กรมส่งเสริมการเกษตร. 2554. สถิติการปลูกพืชผักปีเพาะปลูก 2551/2552. แหล่งข้อมูล:

<http://co117w.col117.mail.live.com/default.aspx?rtu=inbox>. ค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2554.

ชัยณัฐ สารติประชา. 2534. การผลิตเมล็ดพันธุ์พิช. ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทัศวิทยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. สงขลา.

จังจันทร์ ดวงพัตรา. 2529. เทคโนโลยีเมล็ดพันธุ์. กลุ่มหนังสือเกษตร. กรุงเทพฯ.

พงษ์ศักดิ์ มนัสสุริวงศ์. 2553. อายุการเก็บเกี่ยวและสีผลต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์ของพิริภูมิขั้นสูง. วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตร์เคมี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. สงขลา.

มนีฉัตร นิกรพันธุ์. 2541. พริก. โอดี้นส์โตร์. กรุงเทพฯ.

- มานะศรี มาลีวงศ์. 2533. อิทธิพลของอายุและวิธีการแยกเมล็ดต่อกุณภาพเมล็ดพันธุ์พริก. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- วัลลภ สันติปราชชา. 2540. เทคโนโลยีเมล็ดพันธุ์. ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, สงขลา.
- วัลลภ สันติปราชชา. 2545. บทปฏิบัติการเทคโนโลยีเมล็ดพันธุ์. ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, สงขลา.
- วัลลภ สันติปราชชา. 2550. บทปฏิบัติการเทคโนโลยีเมล็ดพันธุ์. ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, สงขลา.
- สุเกวี ศุขปราการ, มานะศรี มาลีวงศ์ และอรพรรณ ศักข์จันทรานนท์. 2537. การพัฒนาและ改良แก่นเมล็ดพริก. น. 447-456. ใน: รายงานการประชุมสรุปผลงานวิจัยผู้รับผิดชอบ ครั้งที่ 2 12-13 มกราคม 2537. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน, นครปฐม.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2554. ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า ปี 2547-2552. แหล่งข้อมูล: <http://www.oae.go.th/showprintFriendly.php?nid=145&flag=2>. ค้นเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2554.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2554. ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า ปี 2547-2552. แหล่งข้อมูล: <http://www.oae.go.th/showprintFriendly.php?nid=8115&flag=2>. ค้นเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2554.
- เสาวลักษณ์ ธรรมวงศ์. 2549. ผลของอายุการเก็บเกี่ยวต่อกุณภาพเมล็ดพันธุ์ของพริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. รายงานสัมมนาพืชศาสตร์ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพืชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- Ahmed, A. M. S., Tirakannanavar, S., Merwade, M. N., Gangadarappa, P. M. and Devappa, V. 2008. Influence of stages of fruit harvest and post harvest ripening periods on seed quality in paprika chilli (*Capsicum annuum* L.). Journal of Agricultural Science 21: 266-269.
- AOSA. 2002. Seed Vigor Testing Handbook. Contribution No.32 to the Handbook on Seed Testing. The Association of Official Seed Analysts, Washington.
- Dennis, R. D. 2000. Vegetable Crops. Prentice Hall, New Jersey.
- Harrington, J. F. 1972. Seed storage and longevity. P.145-245. In: T.T. Kozlowski (ed.). Seed Biology. Vol.3. Academic Press, London.
- ISTA. 2008. International Rules for Seed Testing. Rules 2008. International Seed Testing Association, Bassersdorf.
- Nerson, H. and H. S. Paris. 1988. Effect of fruit age, fermentation and storage on germination of cucurbit seeds. Scientia Horticulturae 35: 15-26.
- Smith, P. G., Villalon, B. and Villa, P. 1987. Horticultural classification of peppers grown in the United States. HortScience 22: 11-13.

ภาคผนวก 2

การพัฒนาสีผล เมล็ดและการสุกแก่ต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์
พริกขี้หนูสวน

การพัฒนาของสีผล เมล็ดและการสุกแก่ต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูสวน
Fruit Color, Seed Development and Maturation on Seed Quality of Bird Chili
(*Capsicum frutescens L.*)

พงษ์ศักดิ์ манสุริวงศ์¹ วัลลภา สันติประชา¹ และชวัญจิตรา สันติประชา¹

บทคัดย่อ

การศึกษาการพัฒนาสีผล เมล็ดและการสุกแก่ต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์ของพริกขี้หนูสวน ศึกษาที่ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทวิพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยแปลงพริกขี้หนูสวน ในแปลงที่มีการพรางแสง 50% เก็บเกี่ยวผลที่อายุ 10, 14, 18, 22, 26, 30, 34, 38, 42 และ 46 วันหลังจากบาน ศึกษาสีผลและการพัฒนาคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ ผลการทดลองพบว่า พริกขี้หนูสวนมีการพัฒนาสีผล 5 ระยะ คือ สีเขียว สีเขียวอมเหลือง สีส้มอมเทา สีส้ม และสีแดง ตามลำดับ เมล็ดพริกขี้หนูสวนสุกแก่ท่าง สรีวิทยาที่อายุ 38 วันหลังจากบาน โดยมีน้ำหนักแห้งสูงสุด 334.40 mg./100 เมล็ด ความชื้น 19.29% ความอกรากมาตรฐานสูงสุด 92.50% มีความแข็งแรงสูงสุด และมีคักษะในการเก็บรักษาได้ดี ผลมีสีส้มเป็นผลที่เมล็ดสุกแก่ท่าง สรีวิทยา ซึ่งใช้สำหรับเป็นระหว่างเก็บเกี่ยวเพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์ได้อย่างชัดเจน

คำสำคัญ : พริกขี้หนูสวน, การสุกแก่, สีผล, คุณภาพเมล็ดพันธุ์

Abstract

The study of fruit color, seed development and maturation on seed quality of bird chili (*Capsicum frutescens L.*) was done at the Department of Plant Science, Faculty of Natural Resources, Prince of Songkla University, Hat Yai campus, Hat Yai, Songkhla. The bird chili seedlings were planted under 50% shaded salan. Fruits samples were harvested at 10, 14, 18, 22, 26, 30, 34, 38, 42 and 46 days after blooming (DAB) and investigated for fruit color and seed quality. The results showed that the bird chili fruit had 5 stages of color development : green, yellow-green, greyed-orange, orange and red, respectively. The bird chili seed reached physiological maturity at 38 DAB which had the maximum dry weight of 344.40 mg/100 seed, 19.29% of moisture content, 92.50% of maximum standard germination with highest vigor and good storability. The fruit at seed maturity stage had orange color, which could be used for harvest for seed production of bird chili.

Key words : Bird chili, Physiological maturity stage, Fruit color , Seed quality

บทนำ

พริกขี้หนูสวน เป็นพริกที่ได้รับความนิยมรับประทานของคนไทยที่ชอบรสเผ็ดจัดและมีความหอมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ (สุชีลा และคณะ, 2549ก) เป็นพืชต้องการร่วมเงาหรือแสงรำไรในการเจริญเติบโตและให้ผลผลิต (สุชีลा และคณะ, 2549) การพรางแสงระดับ 25-40% ทำให้พริกขี้หนูพันธุ์ Tabasco ติดผลเบอร์เรียนต์สูงกว่าไม่มีการพราง

¹ ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทวิพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90112

แสง (สีริรักษ์, 2540) เช่นเดียวกับการพวงแสงระดับ 50-60% ในพritchพัฟันธุ์ Mazurka F, และพันธุ์ Sultan F, (Shiffriss และคณะ, 1994) เมล็ดพันธุ์มีคุณภาพสูงสุดที่ระยะสุกแก่ทางศรีวิทยา เพราะเป็นระยะที่เมล็ดมีน้ำหนักแห้งสูงสุด (จวนจันทร์, 2529) เมล็ดที่ระยะก่อนและหลังการสุกแก่ทางศรีวิทยาเป็นเมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพและน้ำหนักลดลง เนื่องจากเมล็ดบังแก่ไม่เต็มที่และเสื่อมคุณภาพ (วัลลภ, 2540) ตัวกำหนดการสุกแก่ทางศรีวิทยาของเมล็ดประกอบด้วย การสะสมน้ำหนักแห้งสูงสุด ระดับความชื้น และอายุการพัฒนาของเมล็ด ซึ่งแปรปรวนไปตามสภาพอากาศและพื้นที่เพาะปลูกจึงยากต่อการประเมินระยะการสุกแก่ที่เหมาะสมสำหรับการเก็บเกี่ยว สีผลของพritch สามารถใช้กำหนดระยะการสุกแก่ทางศรีวิทยาและการเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์ได้ เช่น พritchพันธุ์คิด-ม.อ. ที่เมล็ดสุกแก่ทางศรีวิทยาที่ระยะผลมีสีแดง (เสาวลักษณ์, 2549) พritchมันแดงที่ระยะผลมีสีแดงอมเขียว พritchห้วยสีทันที่ระยะผลมีสีแดง และพritchเหลืองที่ระยะผลมีสีส้ม ให้เมล็ดพันธุ์ที่ระยะคุณภาพดี (มานะศรี, 2533) จึงได้ศึกษาการพัฒนาของสีผล เมล็ดและสุกแก่ทางศรีวิทยาต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พritchขั้น弩眷 เพื่อใช้กำหนดระยะการเก็บเกี่ยวให้ได้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพ

อุปกรณ์และวิธีการ

ทำการศึกษาที่แปลงทดลองภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนาอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยเพาะเมล็ดพันธุ์พritchขั้น弩眷 ในระบบดินผสม เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2551 เมื่อต้นกล้ามีอายุ 2 สัปดาห์หลังเพาะ ย้ายลงในถุงพลาสติกขนาด 4x6 นิ้ว เมื่อต้นกล้ามีอายุ 1 เดือนหลังเพาะหรือเมื่อใบจริง 4-5 ใน คัดเลือกต้นกล้าที่แข็งแรงเพื่อปลูกเป็นแท่งๆ ระยะปลูก 50x50 ซม. ในแปลงขนาด 1X5 ม. จำนวน 12 แปลง เว้นระยะระหว่างแปลง 1 ม. ที่เตรียมแปลงโดยใส่ปูนขาว 100 กก./ไร่ ปุ๋ยคอก 1,000 กก./ไร่ และรองกันหลุมด้วยปุ๋ยสูตร 15-15-15 หลุมละ 4 ก. พ้อมจัดทำโครงตากายสีดำที่มีการพวงแสง 50% ให้น้ำแบบฝนเทียมวันละ 1 ครั้ง กำจัดวัชพืชพร้อมกับพูนโคนและทำความสะอาดที่อายุ 14 วันหลังปลูก ใส่ปุ๋ยสูตร 21-0-0 ขั้ตรา 40 กก./ไร่ และใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 ขั้ตรา 40 กก./ไร่ ป้องกันเพลี้ยไฟด้วยการฉีดพ่นสารกำจัดแมลงcarbophenox สารกันเชื้อรา ความเข้มข้น 20 ซีซี./น้ำ 20 ล. ทุก 2 สัปดาห์ ฉีดพ่นสารอบ茫เม็กติน ความเข้มข้น 30 ซีซี./น้ำ 20 ล. ทุก 3 สัปดาห์ ป้องกันหนอนชนิดใน หนอนเจ้าผล และหนอนเจ้าลำต้น และรถสารคุนิโซ่ที่ชื่นชอบอีกต่อไป ความเข้มข้น 20 ซีซี./น้ำ 20 ล. ทุก 2 สัปดาห์ ที่ถอนต้นเพื่อป้องกันการระบาดของโรคโคนเน่า

ผูกดอกพritchขั้น弩眷ที่บานเต็มที่ด้วยไนมีต่าง ๆ เพื่อกำหนดวันที่ดอกบาน ระหว่างวันที่ 13-30 เมษายน 2552 เก็บเกี่ยวผลที่อายุ 10, 14, 18, 22, 26, 30, 34, 38, 42 และ 46 วันหลังดอกบาน นำผลไปเทียบสีตามมาตรฐานในสมุดเทียบสีของ The Royal Horticultural Society, London สูมผลแต่ละอายุจำนวน 4 ชิ้น ๆ ละ 10 ผล ผ่าและนับจำนวนเมล็ดหั้งหมดและเมล็ดที่มีขนาดโตเต็มที่เป็นเมล็ดที่ได้ขนาดต่อผล และน้ำผลแต่ละอายุการพัฒนามาแยกเมล็ดออกและสูมเมล็ดไปวัดคุณภาพทางกายภาพ นำเมล็ดที่เหลือไปลดความชื้นด้วยการผึ้งที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 48 ชม. แล้วนำไปทดสอบคุณภาพทางศรีวิทยาของเมล็ดพันธุ์

1. คุณภาพทางกายภาพ

1.1 ขนาดเมล็ด โดยวัดเส้นผ่าศูนย์กลางและความหนา จำนวน 4 ชิ้น ๆ ละ 20 เมล็ด ด้วยเวย์เนียร์ ในหน่วย มม.

1.2 ความชื้นเมล็ด ผู้มีเมล็ดจำนวน 4 ชิ้น ๆ ละ 50 เมล็ด ซึ่งน้ำหนักสด นำไปอบที่อุณหภูมิ 105 °ช. เป็นเวลา 24 ชม. (ISTA, 2008) ซึ่งน้ำหนักแห้ง และคำนวณเปอร์เซ็นต์ความชื้นของเมล็ดโดยใช้น้ำหนักสด (wet weight basis)

1.3 น้ำหนักแห้งเมล็ด ใช้น้ำหนักแห้งหลังอบของเมล็ด จากข้อ 1.2 ในหน่วย มก.

2. คุณภาพทางศรีวิทยา

2.1 ความคงทนมาตรฐาน

สุ่มเมล็ดจำนวน 4 ชั้้า ๆ ละ 50 เมล็ด นำไปเพาะบนกระดาษเพาะ (between paper) ทำการเพาะที่อุณหภูมิสับ 20-30 °ช. เป็นเวลา 16 และ 8 ชม. ตามลำดับ ลับกันไปตลอดการเพาะ ประเมินความคงค้างแรกที่อายุ 7 วัน หลังเพาะ และประเมินความคงค้างสุดท้ายที่อายุ 14 วันหลังเพาะ ตามวิธีการมาตรฐานของ ISTA (2008)

2.2 การประเมินความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ 5 วิธี คือ

1) ความคงในดิน สุ่มเมล็ดจำนวน 4 ชั้้า ๆ ละ 50 เมล็ด เพาะในดินผสมระหว่างหน้ากับดินร่วนอัตราส่วน 1:1 ในระบบ ประเมินต้นกล้าปกติที่งอกทุกวันหลังปลูกจนครบ 14 วัน

2) อัตราการออก ด้วยการคำนวนเวลาเฉลี่ยในการออก (mean germination time ; MGT) จากจำนวนต้นกล้าปกติที่งอกในแต่ละวันจากการทดสอบความคงมาตรฐาน มาคำนวนเวลาเฉลี่ยในการออกของแต่ละชั้้า (วัลลภ, 2550)

$$MGT = \frac{\sum Dn}{\sum n}$$

เมื่อ n = จำนวนต้นกล้าปกติที่งอกในวันที่ตรวจนับ

D = อายุวันที่ตรวจนับ

3) การเจริญเติบโตของต้นกล้า สุ่มเมล็ดจำนวน 4 ชั้้า ๆ ละ 25 เมล็ด โดยวางบนกระดาษเพาะที่ชุ่มน้ำ (between paper) เรียงเป็น 2 แถว ห่างจากขอบบนของกระดาษ 6 และ 13 ซม. ตามลำดับ วางเมล็ดพันธุ์ให้ส่วนของไมโครไฟล์ลงสู่ด้านล่างของกระดาษเพาะ วางม้วนกระดาษเพาะตั้งให้เรียง 45 องศา วางในที่มีเดทอุณหภูมิ 25 °ช. เมื่อครบ 7 วัน นำต้นกล้าปกติมาวัดความยาวรากและยอดด้วยไม้บรรทัด โดยวัดส่วนที่เป็นรอยต่อระหว่างราก กับยอดถึงปลายรากและปลายยอด ตามลำดับ จากนั้นแยกເຂົ້າສົ່ວນຂອງอาหารสะสมออกให้เหลือเฉพาะแก่นต้นอ่อน นำไปอบที่อุณหภูมิ 80 °ช. เป็นเวลา 24 ชม. (AOA, 2002) ซึ่งน้ำหนักแห้ง ต้นกล้า และคำนวนน้ำหนักแห้งต่อต้นในหน่วย มก.

4) ความสมบูรณ์ของเมล็ดด้วยการวัดการนำไฟฟ้า สุ่มเมล็ดจำนวน 4 ชั้้า ๆ ละ 25 เมล็ด ชั่งน้ำหนัก ใส่ในบีเกอร์ที่มีน้ำกลั่น 75 มล. นำไปไว้ในตู้ที่อุณหภูมิ 20 °ช. เป็นเวลา 24 ชม. แล้วนำสารละลายที่แข็งเมล็ดพันธุ์มาวัดค่าการนำไฟฟ้าในหน่วยไมโครเชมเมต/ชม./ก. (วัลลภ, 2550)

5) ความสามารถในการเก็บรากษาด้วยวิธีการเร่งอายุเมล็ดพันธุ์ สุ่มเมล็ดจำนวน 4 ชั้้า ๆ ละ 50 เมล็ด ไปเร่งอายุในอ่างน้ำในสภาพที่มีความชื้นสัมพัทธ์ 100% ที่อุณหภูมิ 41 °ช. เป็นเวลา 72 ชม. (ISTA, 1995) จากนั้นนำเมล็ดที่ผ่านการเร่งอายุมาทดสอบความคงมาตรฐาน ตามวิธีการในข้อ 2.1

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพเมล็ดพันธุ์พิริยาชีนูส่วนที่ระบบการพัฒนาสีผลต่างกัน โดยวางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's Multiple Range Test (DMRT) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ผลการทดลอง

1. การออกดอก

พิริยาชีนูส่วนปลูกที่อ่อนหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในเดือนธันวาคม 2551 ในแปลงที่มีการพรางแสง 50% มีอายุตั้งแต่หลังย้ายปลูกจนดอกแรกนาน 57 วัน รวมในช่วงการเพาะกล้า 30 วัน เป็น 87 วัน ดอกบานเต็มที่มีกลีบดอกสีเขียวรวมเหลือง ดอกทรายอยู่บนเป็นชุดจากโคนสู่ปลายยอด มี 1-3 ดอกต่อชั่ง มีอายุถึงระยะที่มีจำนวนดอกบาน 50% 72 วันหลังย้ายปลูก มีช่วงการติดดอกนาน ประมาณ 40 วัน มีจำนวนดอกเฉลี่ย 67.56 ดอก/ต้น มีการติดผล 95.78%

2. การพัฒนาสีผลและจำนวนเมล็ด

ผลพิริกขี้หนูสวนที่อายุ 10-46 วันหลังดอกบาน มีการพัฒนาสีผลเป็น 5 ระยะตามมาตรฐานในสมุดเทิร์ปเปอร์ของ The Royal Horticultural Society, London คือ สีเขียว สีเขียวอมเหลือง สีส้มอมเทา สีส้ม และสีแดง ตามลำดับ (Table 1) โดยพบว่าระยะแรกหลังการผสม ผลพิริกขี้หนูสวนมีสีเขียว เปเลี้ยนเป็นสีเขียวอมเหลืองที่อายุ 14-18 วันหลังดอกบาน โดยมีสีเหลืองเพิ่มขึ้น ประมาณ 50% ของผล จากนั้นที่อายุ 22-30 วันหลังดอกบาน ผลมีสีเหลืองเพิ่มขึ้น ประมาณ 60-80% ของผล และเปลี่ยนเป็นสีส้มอมเทา ที่อายุ 34 วันหลังดอกบาน จากนั้นเปลี่ยนเป็นสีส้ม ที่อายุ 38-42 วันหลังดอกบาน และเปลี่ยนเป็นสีแดงที่อายุ 46 วันหลังดอกบาน ตามลำดับ ที่ช่วงอายุ 10-38 วันหลังดอกบาน ผู้ขอของพิริกขี้หนูสวนมีความตึง เป็นมัน และเริ่มเหี่ยวที่อายุ 42 วันหลังดอกบาน และเหี่ยวไปจนถึงที่อายุ 46 วันหลังดอกบาน หลังจากนั้นผลเริ่มร่วง

ผลพิริกขี้หนูสวนมีการติดเมล็ดในช่วงอายุ 10-22 วันหลังดอกบาน โดยมีเมล็ดต่อผลจำนวนสูงสุดในผลที่อายุ 22 วัน หลังดอกบาน ประมาณ 17.30 เมล็ด และมีช่วงการพัฒนาเมล็ดให้สมบูรณ์ในช่วง 14-30 วันหลังดอกบาน โดยมีจำนวนเมล็ดที่ได้ขนาดต่อผลเฉลี่ยประมาณ 16 เมล็ดต่อผล ในผลที่อายุ 30-46 วันหลังดอกบาน

Table 1 Fruit color, total seed and good size seed per fruit during bird chili fruit development.

Days after blooming	Fruit color	Total seed (seed/fruit)	Good size seed (seed/fruit)
10	green 143 group A	13.78b	0.00e
14	yellow-green 144 group A	13.73b	1.38e
18	yellow-green 144 group A	13.65b	3.70d
22	yellow-green 144 group B	17.30a	12.83c
26	yellow-green 144 group B	16.13a	15.58b
30	yellow-green 144 group C	16.33a	15.93ab
34	greyed-orange 166 group B	16.45a	16.05ab
38	orange 26 group A	16.98a	16.68a
42	orange 28 group B	16.48a	16.25ab
46	orange-red 34 group B	16.53a	16.28ab
<i>F-test</i>		*	*
C.V. (%)		6.55	5.89

* = significant difference at $P \leq 0.05$

Means not followed by the same letter within each column are statistically different as determined by DMRT.

3. คุณภาพทางกายภาพของเมล็ด

3.1 ขนาด

เมล็ดพิริกขี้หนูสวนมีรูปร่างกลมแบน จึงมีตัวของขนาดเป็นเส้นผ่าศูนย์กลางและความหนาของเมล็ด ผลพิริกขี้หนูสวนที่อายุ 10 วันหลังดอกบาน มีเมล็ดที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 2.12 มม. และหนา 0.25 มม. โดยมีการพัฒนาขนาด

เส้นผ่าศูนย์กลาง และความหนาที่ต่างกัน เส้นผ่าศูนย์กลางมีขนาดสูงสุดในทางสถิติตั้งแต่อายุ 22 วันหลังดอกบานขึ้นไป และเมล็ดที่อายุ 30 วันหลังดอกบาน มีเส้นผ่าศูนย์กลางสูงสุด 2.82 มม. จากนั้นลดลงเล็กน้อยแต่ไม่เด็กต่างทางสถิติกับเมล็ดที่อายุ 34-46 วันหลังดอกบาน ที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 2.74-2.76 มม. ส่วนความหนาของเมล็ดมีขนาดสูงสุด ที่อายุ 38 วันหลังดอกบาน โดยมีความหนา 0.70 มม. และลดลงตามอายุที่เพิ่มขึ้น จนแตกต่างทางสถิติกับเมล็ดที่อายุ 46 วันหลังดอกบาน ซึ่งมีความหนา 0.61 มม. (Table 2)

3.2 น้ำหนักแห้งของเมล็ด

เมล็ดพริกขี้หนูส่วนที่อายุ 10 วันหลังดอกบาน มีน้ำหนักแห้ง 44.80 มก./100 เมล็ด และเมล็ดมีน้ำหนักแห้งเพิ่มขึ้น ตามอายุการพัฒนาที่เพิ่มขึ้นตามลำดับ จนเมล็ดที่อายุ 38 วันหลังดอกบาน มีน้ำหนักแห้งสูงสุด 344.40 มก./ 100 เมล็ด จากนั้นเมล็ดมีน้ำหนักแห้งลดลงเหลือ 333.55-331.00 มก./ 100 เมล็ด ที่อายุ 42 และ 46 วันหลังดอกบาน ตามลำดับ ซึ่งไม่แตกต่างทางสถิติกับเมล็ดที่อายุ 38 วันหลังดอกบาน (Table 2)

3.3 ความชื้น

เมล็ดพริกขี้หนูส่วนที่อายุ 10 วันหลังดอกบาน มีความชื้น 88.36% และมีความชื้นลดลงตามอายุพัฒนาที่เพิ่มขึ้น จนมีความชื้น 19.29% เมื่อเมล็ดมีการสะสมน้ำหนักแห้งสูงสุด ที่อายุ 38 วันหลังดอกบาน และลดลงตามเมล็ดที่อายุ 46 วันหลังดอกบาน โดยมีความชื้นต่ำสุด 17.90% การนำเมล็ดมาลดความชื้นโดยการผึ่งที่อุณหภูมิห้อง (เฉลี่ยประมาณ 25.2 °ช.) เป็นเวลานาน 48 ชม. ทำให้เมล็ดที่อายุการพัฒนา 10 วันหลังดอกบาน มีความชื้นลดลงเหลือ 24.97% การผึ่งที่อุณหภูมิห้องทำให้เมล็ดมีความชื้นลดลงตามอายุการพัฒนาที่เพิ่มขึ้นตามลำดับ จนเมล็ดที่อายุ 22-46 วันหลังดอกบาน มีความชื้นลดลงเหลือ 10.01-8.37% (Table 2)

Table 2 Diameter, thickness, dry weight, and moisture content of bird chili seeds during development.

Days after blooming	Seed diameter (mm)	Seed thickness (mm)	Seed dry weight (mg/100 seed)	Moisture content (%)	
				Fresh seed	Dry seed
10	2.12d	0.25e	44.80h	88.36a	24.97a
14	2.24c	0.27e	66.20g	82.48b	13.58b
18	2.43b	0.35d	127.10f	67.82c	11.46bc
22	2.69a	0.46c	160.45e	63.42d	10.01cd
26	2.75a	0.50c	221.35d	47.40e	10.04cd
30	2.82a	0.61b	284.35c	35.62f	9.04d
34	2.75a	0.67a	319.60b	27.19g	8.70d
38	2.74a	0.70a	344.40a	19.29h	8.40d
42	2.75a	0.66a	333.55ab	18.55h	8.38d
46	2.76a	0.61b	331.00ab	17.90h	8.37d
<i>F-test</i>					
C.V. (%)	3.14	6.44	5.28	4.69	12.71

* = significant difference at $P \leq 0.05$

Means not followed by the same letter within each column are statistically different as determined by DMRT.

4. คุณภาพของเมล็ดพันธุ์

4.1 ความคงทนต่อรากฐาน

เมล็ดพรวิชชันนูส่วนที่อายุการพัฒนา 10-18 วันหลังออกบาน ไม่สามารถออกได้เมื่อนำมาทดสอบความคงทน เมล็ดเริ่มออกได้เมื่อเมล็ดมีอายุการพัฒนาประมาณ 22 วันหลังออกบาน โดยมีความคง 24.00% เมล็ดมีความคงเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตามอายุการพัฒนาที่เพิ่มขึ้น จนเมล็ดที่อายุ 38 วันหลังออกบาน มีความคงสูงสุด 92.50% จากนั้นเมล็ดมีความคงลดลงเล็กน้อยตามอายุเมล็ดที่เพิ่มขึ้นตามลำดับ จนเมล็ดที่อายุการพัฒนา 46 วันหลังออกบาน มีความคง 87.00% ซึ่งแตกต่างทางสถิติกับเมล็ดที่อายุ 38 วันหลังออกบาน (Table 3)

4.2 ความแข็งแรง

1) ความคงในวันเดียว

เมล็ดพรวิชชันนูส่วนที่เพาะในวันสามารถออกได้ทันท่วงที่เทียบกับความคงทนต่อรากฐาน แต่งอกในวันเดียวได้ต่ำกว่าในทุกอายุการพัฒนา คือ เมล็ดที่อายุการพัฒนา 22 วันหลังออกบาน ที่เพาะในวันเดียวมีความคง 18.00% เมล็ดมีความคงในวันเดียวเพิ่มขึ้นตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในช่วงอายุการพัฒนา 22-38 วันหลังออกบาน โดยมีความคงในวันเดียว 18.00-81.75% จนเมล็ดที่อายุ 38 วันหลังออกบาน มีความคงในวันเดียวสูงสุด 81.75% จากนั้นเมล็ดมีความคงในวันเดียวลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเหลือ 75.50 และ 66.75% ที่อายุ 42 และ 46 วันหลังออกบาน ตามลำดับ (Table 3)

Table 3 Standard germination, soil emergence, and mean germination time of bird chili seeds during development

Days after blooming	Standard germination	Soil emergence	Mean germination time
	(%)	(%)	(day)
10	0.00	0.00	0.00
14	0.00	0.00	0.00
18	0.00	0.00	0.00
22	24.00f	18.00e	8.86a
26	30.00e	22.50e	8.75ab
30	49.50d	51.50d	8.49bcd
34	76.00c	71.75b	8.38cd
38	92.50a	81.75a	8.20d
42	89.50ab	75.50b	8.51bcd
46	87.00b	66.75c	8.68abc
F-test	*	*	*
C.V. (%)	6.24	8.44	3.31

* = significant difference at $P \leq 0.05$

Means not followed by the same letter within each column are statistically different as determined by DMRT.

2) อัตราในการออก

เมล็ดพิริกขี้หนูสวนมีอัตราในการออกค่อนข้างต่ำ โดยใช้จำนวนวันเฉลี่ยในการออก 8.20-8.86 วัน (Table 3) เมล็ดที่อายุการพัฒนา 22 วันหลังดอกบาน มีจำนวนวันเฉลี่ยในการออก 8.86 วัน และลดลงตามลำดับ จน เมล็ดที่อายุการพัฒนา 38 วันหลังดอกบาน มีจำนวนวันเฉลี่ยในการออก 8.20 วัน และหลังจากนั้นเมล็ดที่อายุ 42 และ 46 วันหลังดอกบาน ใช้จำนวนวันเฉลี่ยในการออกเพิ่มขึ้นเป็น 8.51 และ 8.68 วัน ตามลำดับ

3) การเจริญเติบโตของต้นกล้า

เมล็ดพิริกขี้หนูสวนที่อายุ 22 วันหลังดอกบาน ออกให้ต้นกล้ามีการเจริญน้อยมาก โดยมีความยาว รากและยอด 0.53 และ 0.41 ซม. ตามลำดับ และมีน้ำหนักแห้ง 0.04 มก./ ต้น (Table 4) เมล็ดพิริกขี้หนูสวนให้ต้นกล้า มีการเจริญเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตามลำดับตามอายุการพัฒนาของเมล็ดที่เพิ่มขึ้น จนเมล็ดที่อายุ 38 วัน หลังดอกบาน ให้ต้นกล้าที่มีความยาวรากและยอดสูงสุด 2.79 และ 2.27 ซม. ตามลำดับ มีน้ำหนักแห้งสูงสุด 1.31 มก./ ต้น จากนั้นเมล็ดที่มีอายุเพิ่มขึ้นให้ต้นกล้าที่มีความยาวรากและยอดลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเหลือ 2.08 และ 1.79 ซม. ตามลำดับ มีน้ำหนักแห้ง 1.09 มก./ ต้น ในเมล็ดที่อายุ 46 วันหลังดอกบาน

Table 4 Seedling root and shoot length, seedling dry weight, electrical conductivity, and accelerated aging of bird chili seeds during development.

Days after blooming	Root length (cm)	Shoot length (cm)	Seedling dry weight (mg/seedling)	Electrical conductivity (μ S/cm/g)	Accelerated aging (%)
10	0.00	0.00	0.00	243.20a	0.00
14	0.00	0.00	0.00	195.99b	0.00
18	0.00	0.00	0.00	132.61c	0.00
22	0.53f	0.41e	0.04f	104.36d	31.50e
26	0.91e	0.93d	0.32e	89.99e	39.50d
30	1.25d	1.49c	0.96d	45.71f	53.50c
34	1.93c	1.87b	1.17b	25.77g	84.00b
38	2.79a	2.27a	1.31a	13.12g	96.00a
42	2.45b	2.21a	1.28a	13.47g	93.00a
46	2.08c	1.79b	1.09c	16.02g	85.00b
F-test	*	*	*	*	*
C.V. (%)	10.51	10.77	7.10	9.82	5.57

* = significant difference at $P \leq 0.05$

Means not followed by the same letter within each column are statistically different as determined by DMRT.

4) การพัฒนาโครงสร้างของเมล็ด

เมล็ดพิริกขี้หนูสวนที่อายุ 10 วันหลังดอกบาน มีการพัฒนาโครงสร้างน้อยมาก ทำให้มีการนำไปฟื้ฟ้า ของสารละลายน้ำเมล็ดสูง 243.20 ในครีเชิ่มน/ซม./ก. (Table 4) จากนั้นเมล็ดมีการนำไปฟื้ฟ้าลดลงอย่างมีนัยสำคัญ,

ทางสถิติตามลำดับ ในช่วงอายุ การพัฒนา 14-30 วันหลังดอกบาน และเมล็ดที่อายุ 38 วันหลังดอกบาน มีการนำไฟฟ้าต่อสู่ดิน 13.12 ไมโครอามป์/ซม.²/ก. โดยไม่แตกต่างกับเมล็ดที่อายุ 34-46 วันหลังดอกบาน

5) ความสามารถในการเก็บรักษา

เมล็ดพริกขี้หนูสวนที่อายุ 22-30 วันหลังดอกบาน มีความสามารถในการเก็บรักษาต่ำมาก โดยมีความคงหลังการเร่งอายุ 31.50-53.50% (Table 4) เมล็ดที่อายุ 34 วันหลังดอกบาน มีความคงหลังการเร่งอายุ 84.00% และเมล็ดที่อายุ 38 วันหลังดอกบาน มีความคงหลังการเร่งอายุสูงสุด 96.00% ไม่แตกต่างกับเมล็ดที่อายุ 42 วันหลังดอกบาน ที่มีความคงหลังการเร่งอายุ 93.00% และเมล็ดที่อายุผล 46 วันหลังดอกบาน มีความคงหลังการเร่งอายุลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเป็น 85.00%

วิจารณ์

พริกขี้หนูสวนมีการพัฒนาสีผลเป็น 5 ระยะ เนื่องจากจัดเป็นพริกขี้หนูผลเล็กจึงมีอายุการพัฒนาของผลน้อยกว่าพริกขี้หนูพันธุ์อื่น ๆ โดยทั่วไป (Table 1) แตกต่างกับพริกชนิด พันธุ์ คด-ม.อ. มีการพัฒนาสีผลเป็น 6 สี คือ สีเขียวเหลือง สีเขียวส้ม สีส้ม สีแดง สีแดงเข้ม ตามลำดับ (สาขาวิชาชีวฯ, 2549)

พริกขี้หนูสวนมีช่วงการติดเมล็ดจนถึงอายุ 22 วันหลังดอกบาน มีเมล็ดต่อผลจำนวนสูงสุด และเมล็ดมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 2.69 มม. โดยเมล็ดมีความหนาเพิ่มขึ้นจนถึงระดับสูงสุดที่อายุ 38 วันหลังดอกบาน เมล็ดมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 2.75 มม. และหนา 0.67 มม. แต่ยังมีการพัฒนาด้านคุณภาพทั้งความคงและความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ จนถึงระยะสุดแก่ทางสรีรวิทยาที่ 38 วันหลังดอกบาน ที่มีน้ำหนักแห้งสูงสุด (Figure 1) การพัฒนาเส้นผ่าศูนย์กลางของเมล็ดเป็นไปตามการพัฒนาของเมล็ดพืชทั่ว ๆ ไป คือ มีขนาดสูงสุดก่อนการสุกแก่ทางสรีรวิทยาของเมล็ด (วัลลภ, 2540) และมีขนาดลดลงจากการที่เมล็ดมีความชื้นลดลงหลังการสุกแก่ทางสรีรวิทยา แต่ความหนาของเมล็ดยังคงเพิ่มขึ้นจนสูงสุดที่ระยะการสุกแก่ทางสรีรวิทยาตามการสะสมของน้ำหนักแห้ง จาก (Figure 1) แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาของเส้นผ่าศูนย์กลางเป็นการพัฒนาทางโครงสร้างและมีการพัฒนาในอัตราสูงกว่าความหนาเปรียบเทียบจากเบอร์เร็นเติร์สูงสุด โดยความหนาของเมล็ดมีการพัฒนาไปพร้อม ๆ กับการสะสมน้ำหนักแห้ง และมีการลดตัวลงเล็กน้อยหลังการสุกแก่ของเมล็ด ทำให้เมล็ดที่สุกแก่ทางสรีรวิทยามีความชื้นลดลงเหลือ 8-9%

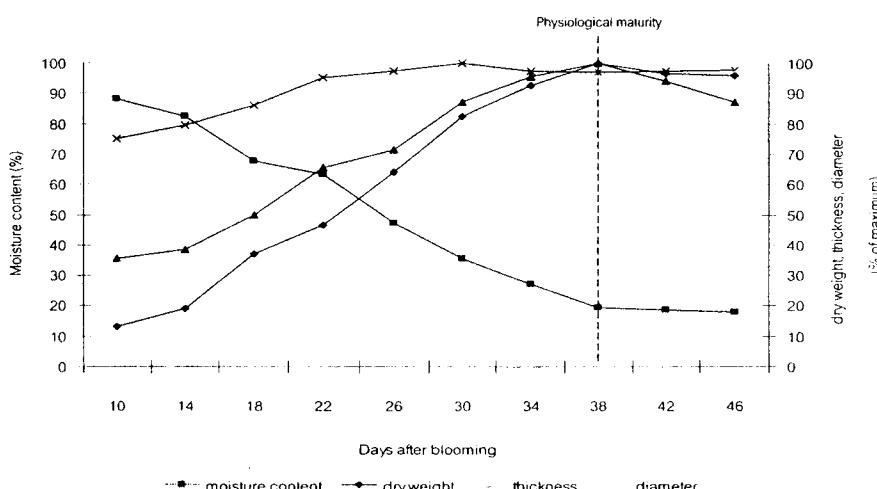

Figure 1 Bird chili seed physical qualities during seed development and maturation.

เมล็ดพริกขี้หนูสวนเริ่มงอกได้ ในผลที่มีสีเหลืองอมเขียวโดยมีสีเหลืองประมาณ 60% ของผล ที่อายุการพัฒนาประมาณ 22 วันหลังดอกบาน โดยมีความงอก 24.00% หลังจากนั้นมีการพัฒนาจำนวนเมล็ดต่อผลเต็มที่แล้ว จนมีความคงอกรสูงสุดที่ระยะสุกแก่ทางสีรีวิทยา ซึ่งผลมีสีส้มต่างจากเมล็ดพันธุ์พืชในผลแห้ง เมล็ดงอกได้สูงสุดก่อนระยะสุกแก่ทางสีรีวิทยา (วัลลภ, 2540)

เมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูสวนสุกแก่เต็มที่มีความคงอกรสูงสุด 92.50% (Table 3, Figure 1) เมื่อเพาะในดินงอกได้เพียง 81.75% แต่มีความแข็งแรงสูงสุดและมีโครงสร้างเมล็ดสมบูรณ์ที่สุดในทุกวิธีที่ใช้ประเมิน เช่นเดียวกับพริกขี้ฟ้าพันธุ์บางช้าง พริกเหลือง พริกขี้หนูพันธุ์หัวยีหีทน และพริกขี้หนูตันตั้ง ที่เมล็ดมีความคงอกรสูงสุดเมื่อสุกแก่ทางสีรีวิทยา (สุเทพ และคณะ, 2537) และสามารถเก็บรักษาได้ดี โดยมีความคงอกรหัสการเร่งอายุ 96.00% (Table 4, Figure 2) ซึ่งสูงกว่าความคงอกรากมาตรฐาน ประมาณ 4% เป็นเพราะเมล็ดที่เก็บเกี่ยวมาใหม่มีการพักตัวของเมล็ด อันเนื่องมาจากสารยับยั้งการงอกที่เก็บบันเรวนเปลือกหุ้มเมล็ด การเร่งอายุเมล็ดพันธุ์จึงทำให้เมล็ดงอกได้เพิ่มขึ้น และความคงอกรในดินต่ำกว่าความคงอกรากมาตรฐาน เนื่องจากปัจจัยสำหรับการงอกในดินอาจไม่เหมาะสม

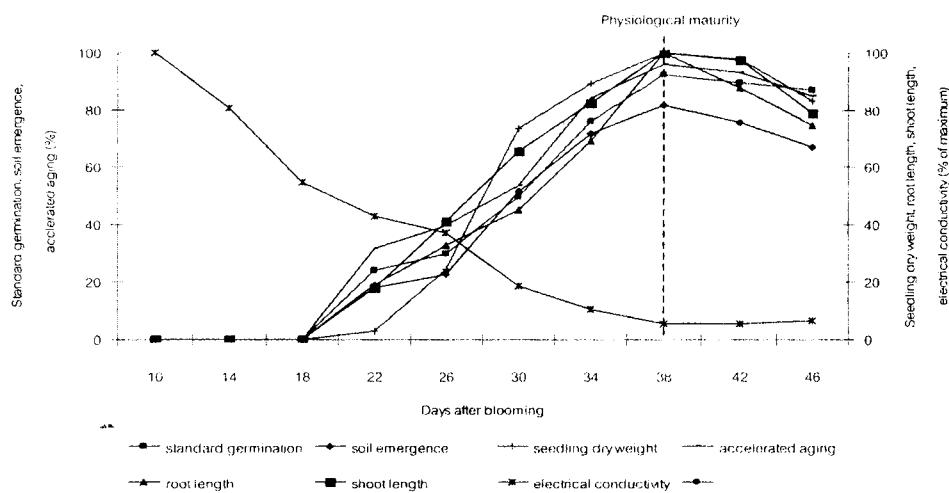

Figure 2 Bird chili seed physiological qualities during seed development and maturation.

จาก (Figure 2) แสดงให้เห็นว่า เมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูสวนมีการพัฒนาความคงอกรและความแข็งแรงไปพร้อม ๆ กัน และสูงสุดที่เมล็ดสุกแก่ทางสีรีวิทยาและลดลงอย่างรวดเร็วหลังการสุกแก่ทางสีรีวิทยาโดยเปรียบเทียบจากเปอร์เซ็นต์สูงสุด ดังนั้นการเก็บเกี่ยวเมล็ดพริกเพื่อทำเป็นเมล็ดพันธุ์ต้องเก็บที่ระยะที่เมล็ดสุกแก่ทางสีรีวิทยา ที่มีอายุ 38-42 วันหลังดอกบาน ในระยะที่ผลมีสีส้ม ผลที่เปลี่ยนสีเป็นสีแดงให้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพลดลง เช่นเดียวกับพริกเหลือง ที่เมล็ดสุกแก่ทางสีรีวิทยาที่ระยะผลมีสีส้ม (มานะศรี, 2533) แตกต่างกับพริกหยวกพันธุ์คัด-ม.อ. ที่เมล็ดสุกแก่ทางสีรีวิทยาที่ระยะผลมีสีแดง (เสาวลักษณ์, 2549)

สรุป

พริกขี้หนูสวนที่ปลูกที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในเดือนธันวาคม 2551 ในแปลงที่มีการพรางแสง 50% มีอายุตั้งแต่ปลูกถึงระยะดอกบาน 50% ประมาณ 72 วัน สีผลมีการพัฒนาเป็น 5 ระยะ คือ เขียว เขียวอมเหลือง ส้ม อมเทา ส้ม และแดง ตามลำดับ เมล็ดสามารถงอกได้ที่อายุประมาณ 22 วันหลังดอกบาน มีจำนวนเมล็ดต่อผล

ประมาณ 17 เมล็ด เมล็ดสุกแก่ทั้งสิริวิทยาที่อายุ 38 วันหลังดอกบาน มีความชื้น 19.29% ความอกร 92.50% ความอกรในดิน 81.75% ใช้เวลาในการออกผลเฉลี่ย 10.92 วัน มีความสามารถในการรักษาได้ดี โดยมีความสามารถของหลังจาก เร่งอายุ 96.00%

การเก็บเกี่ยวผลพิริยพัฒนาชั้นน้ำฝนเพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์ต้องเก็บที่ระยะเมล็ดสุกแก่ทั้งสิริวิทยาเท่านั้น ซึ่งผลมีสี ส้มที่อายุ 38 วันหลังดอกบาน การเก็บเกี่ยวผลที่มีสีอื่น ๆ ทำให้เมล็ดพันธุ์มีคุณภาพลดลง

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากบันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และ โครงการวิจัยการทดสอบ พันธุ์พิริยและภาระวิจัยเมล็ดพันธุ์ ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

เอกสารอ้างอิง

- จวนจันทร์ ดวงพัตรา. 2529. เทคนิโอลายเมล็ดพันธุ์. กลุ่มนักเรียนเชือกขาด, กรุงเทพฯ.
- มานะศรี มาลีวงศ์. 2533. อิทธิพลของอายุและวิธีการแยกเมล็ดต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พิริย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วัลลภ สันติปะชา. 2540. เทคนิโอลายเมล็ดพันธุ์ ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, สงขลา.
- วัลลภ สันติปะชา. 2550. บทปฏิบัติการเทคนิโอลายเมล็ดพันธุ์ ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, สงขลา.
- สิริรักษ์ ภู่ทอง. 2540. อิทธิพลของการพรางแสงและระยะปลูกที่มีต่อผลผลิตและคุณภาพของเมล็ดพันธุ์พิริย Tabasco. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ภาควิชาพืชสวน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุชีลा เดชะวงศ์เดชียร กมล เลิศรัตน์ และสรวยฤทธิ์ บุศราภุล. 2549. การศึกษาและเปรียบเทียบพันธุ์พิริยชั้นน้ำหอม ในรายงานผลการวิจัยโครงการปรับปรุงพันธุ์ผักเศรษฐกิจสำหรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ: ข้าวโพดหวานพิเศษเพื่ออุดสาหกรรม และพริกชั้นน้ำหอมเพื่อปรับโภคสด. ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สุชีลा เดชะวงศ์เดชียร กมล เลิศรัตน์ ลังคุม เดชะวงศ์เดชียร และสรวยฤทธิ์ บุศราภุล. 2549. พakisชั้นน้ำหอม. ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สุเทวี ศุภปราการ มาโนศรี มาลีวงศ์ และ อรพรวน ศักขจักรานนท์. 2537. การพัฒนาและการแก้ไขของเมล็ดพิริย. 447-456. ใน การประชุมสุ่มผลงานวิจัยผู้แล้วครั้งที่ 2. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, นครปฐม.
- เสาวลักษณ์ ธรรมวงศ์. 2549. ผลของอายุการเก็บเกี่ยวต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์ของพิริยไทย พันธุ์คัด-ม.อ. สมมนาพืชศาสตร์ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพืชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- AOSA. 2002. Seed Vigor Testing Handbook. Contribution No.32 to the Handbook on Seed Testing. The Association of Official Seed Analysts, Washington.
- ISTA. 1995. Handbook of Vigor Test Methods. 3rd Edition. International Seed Testing Association, Zurich.
- ISTA. 2008. International Rules for Seed Testing. Rules 2008. International Seed Testing Association, Basserdorf.
- Shiffriss, C., M. Pilowsky and B. Aloni. 1994. Variation in flower abscission of pepper under stress shading conditions. Euphytica 78 : 133-136.